

رومان

پاولو کۆیلۆ

دەستنووسە
دۆزراوەکە
ئەکرا

وەرگیرانی لە شینگلیزییەوه:
سیروان مەحمود

مالپەری پی دی ئێف
PDF 4 Kurd

مالپەرىسى پىسى دى ئىف
PDF 4 Kurd

ENGESE
ئىنگىلىزچە ئىنگىلىزچە

پاولۇ كۆيلۇ

دەستىنووسە دۆزراوۋەكەى

ئەكرا

ۋەزىرەتلىكى:

سىروان مەحمۇد

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ریی ئەندیشه
بەڕێوه‌بەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلاحەسەن
بەڕێوه‌بەری هونه‌ری: باسەر دەسام

ناوی کتێب: دەستنۆسە دۆزراوەکی ئەکرا
ناوی نووسەر: پاولۆ کویلق
وەرگیڕانی لە ئینگلیزییەوە: سیروان مەحمود
بابەت: پۆمان

نۆبەتی چاپ: یەکەم ۲۰۱۳

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانە

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

ژمارە ی سێاردن: لە بەڕێوه‌بەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان

ژمارە (۱۹۲۱) ی سالی (۲۰۱۳) ی پێدراوە

ئەم کتێبە لەم سەرچاوەیەوە کراوە بە کوردی:

Manuscript Fund In Accra

Paulo Coelho, T.By: Margaret Jull Costa

Harper Collins Publisher, London, 2013

ناوهندی رۆشنبیری و هونه‌ریی ئەندیشه/ ئەندیشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە

سلیمانی-شەقامی مەوله‌وی-تەلاری سیروانی نوێ-نەۆمی چوارەم

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

ئای مریهه، بهبی تاوان سکت پرپوو،
نزا بو نهوانه بکه که پروویان تی کردیت. ئامین

پیشکەشە بە ن.ر.س.م.،
لە سوپاسگوزاری پەرچووویە کدا،
بە مۆنیکا ئەنتۆنیسیش،
کە هەرگیز پیرۆزییەکانی خۆی بە هەدەر نادات

ئەي كچانى قودس بۇ من مەگرين،
بۇ خۇتان و بۇ مندالەكانتان
بگرين.

لوقا ۲۳:۲۸

پیشە كی و سلاو

لە دیسەمبەری ۱۹۴۵، دوو برا، كە بە دووی شوینیکدا دەگەران تا لێی
بەوینەو، لە ئەشكەوتی كی ناوچەي شانشینى حەمراي میسری ژوورو،
سندوقیكیان دۆزییەو، كە پربوو لە پارچە دەستنوسی دیرین. لەجێی
ئەوێ پەيوەندی بە دەسەلاتی خۆجییەو بەكەن - كە یاسا وای
دەخواست - بریاریاندا لە بازارەكە یەك یەك بە نرخى كەلوپەلی دیرین
بیانفرۆشن، بەو شیوێش سەرنجی حكومەتیان بەلای خۆیاندا رادەكێشا.
دایكی كۆرەكان، كە ترسی "وزەي نینگەتف" ی هەبوو، چەند دانە یەكی
لەوانە سووتاند.

سالى داھاتوو، لەبەر ھۆكارگەلیك میژوو تۆمار نەكرا و براكان ناكۆك
بوون. لەبەر ئەم ناكۆکییە "وزە نینگەتفی" یە، دایكەكە دەستنوسەكانی برد
بۆ قەشەك و ئەویش فرۆشتنى بە مۆزەخانەي قبتیە لە قاھیرە. لەوێ
دەستنوسەكان ئەو ناوەیان پێ بەخشا كە ھەتا ئەم پۆژەش لەگەڵیاندا یە:
دەستنوسەكانی ناگ حەمادی (سەرچاوەیەك بۆ نزیکترین شارۆچكەي
ئەشكەوتەكان كە ئەو دەستنوسیانەي لێ دۆزیایەو). یەكێك لە

پسپۇرەكانى مۇزەخانىكە، مېژوونووسى ئايىنى جىن دۇرپىس، گىرنگى ئەو دۇزىنە وەيەى بۇ دەرکەوت و بۇ يەكەم جار لە سالى ۱۹۴۸ لە چاپ و بلاوکردنە وەدا باسى کرد.

دەستنووسى دىكە لە بازاپى رەش دەرکەوتن. حكومەتى مىسرەهەولى دا بردنە دەرەوەى دەستنووسەكان قەدەغە بكات. لەپاش شۇرپشەكەى سالى ۱۹۵۲، زۆرىنەى شتەكان گویزانەوە بۇ مۇزەخانىەى قېتىە لە قاھىرە و وەك بەشىكى ئاسەوارى نىشتمانى پاگەيەندرا. تەنھا يەك نووسراويان لە دەست دەرچوو، ئەویش لە دوكانىكى ئەنتىكى بەلجىكادا بوو. لەپاش هەولئىكى بى سوود بۇ فروشتنى لە نيويۆرك و پاریس، لەكۆتاييدا لە سالى ۱۹۵۱ لەلايەن دانىشتگەى كارل جەنگەوە وەرگىرا. لەپاش مردنى تويژەرەوەى دەروونى بەناويانگ، دەستنووسەكەى بە جەنگ كۆدىكس ناسرابوو، گەپتندرايەوە بۇ قاھىرە، كە لەوى نزىكەى هەزار پارچە نووسراو و دەستنووسى ناگ حەمادى ترى لى دەست دەكەوئت.

دەستنووسەكان تىكستى وەرگىرپدراوى يۆنانىن، كە لە نيوان يەكەم سەدەى پيش مەسىح و ۱۸۰ى دواى مەسىحدا نووسراون، ئەوانە كۆمەلە كارىكن، كە بە ئىنجىلەكانى ئەپاكىرفاش ناسراون، چونكە ئەوانە لەو ئىنجىلەدانىن، كە ئەمپۇ ئىمە بەكارى دەهينىن. ئەى بۆچى بەوشىوەيەى؟ لە سالى ۱۷۰ى پاش مەسىح كۆمەلئىك قەشە چاويان بەيەكدى كەوت تا برپار بدەن كام نووسراو بگەنە بەشىك لە پەيمانى نوئى ئىنجىل. پئوانەكە تەواو ئاسان بوو: هەرشتىك، كە بۇ بەرەنگارى گومراكان و پئبازە دابەشبووەكانى ئەو سەردەمە بەكاربەيتىت دادەنرئت. ئەو چوار

ئینجیلانە ی ئە مپۆ لە بەردەستی ئیمەدان هەلبژێردران، هەر وەك بلیتی پیتی نێردراوەکان، یان هەر شتیکی تر، کە هەلیانسەنگاندوون، ئیمە دەلێن "یە کگرتوو" کە قەشەکان پێیان وابوو دەبنە باوەپی سەرەکی مەسیحیت. ژێدەری ئەم چاوپێکەوتنە ی قەشەکان و کتێبە هەلبژێردراوەکانیان لە مۆراتۆریا کانوندا دەدۆزیتەو. کتێبەکانی تر، وەك ئەوانە ی لە ناگ حەمادی دۆزانەو، لابران، یان لەبەر ئەوێ لەلایەن ژنانەو نووسرابوون (بۆ نموونە، ئینجیلە کە ی مریەم مەجدەلیە)، یان لەبەر ئەوێ وەك کەسیك باسی عیسا کرابوو، کە ئاگاداری فەرمانە کە ی خۆی بوو و لە پارەوی مەرگدا قورسی و ئازاری کە مەر دەبیتهو.

لە سالی ۱۹۷۴، شوینە واراناسی ئینگلیزی، بەرپێز وۆلتەر ویلکینسەن دەستنوو سیکی تری دۆزییەو، ئەم جاره بە سی زمان نووسرابوو: عەرەبی و عیبری و لاتینی. لەبەر گرنگی یاساکانی پارێزگاری دۆزینەوێ لەو شیوەیە لە هەریە کەدا، پاستەوخۆ نووسراوە کە ی نارد بۆ بەشی شوینەوار لە مۆزەخانە ی قاهرە. ماوێ کە کورت پاش ئەو وەلامیک گەراییەو: لانی کەم ۱۵۵ کۆپی ئەو بەلگەنامە یە لە جیهاندا دەستاوودەستی کردوو (مۆزەخانە کە خاوەنی سی دانەیانە) هەمووشیان هەر هەمان شت بوون و چونیک بوون. تاقیکردنەوێ کانی کاربۆن-۱۴ (کە تەمەنی ماددە ی ئەندامی دیاری دەکرد) دەریخست، کە قەوالە کە نوێیە، شیاوانە دەگەریتەو بۆ نزیککی سالی ۱۳۰۷. ئاشکراکردنی پەسەنایەتی تەواو ئاسان بوو و دەگەریتەو بۆ ئەکرای دەرەوێ ناوچە ی میسر. لەبەر ئەو بە لەناوبردنی

شوئنه وارێك له ولاته كه دا له قه له م نادریت و، به پێز وۆلتهر به فهرمی له لایه ن
حكومه تی میسر ه وه پێگهی پێ درا (سه رچاوه: 1901/317/IFP-75،
به روار ی ۲۳ ی نۆقه مبه ری ۱۹۷۴) كه له گه ل خۆیدا بیباته وه بۆ ئینگلته را.

له کریسمسی سالی ۱۹۸۲ دا، له بورسمادوخی ویلز چاوم به کورپه که ی
به پێز وۆلتهر که وت. بیرمه باسی ئه و ده ستنوو سه ی کرد، که باوکی
دۆزیبوویه وه، به لام که سمان گرنگیه کی تاییه تیمان به بابته که نه دا. له و
سالانه دا درێژه مان به په یوه ندیه که مان دا و لانی که م له دوو بۆنه ی تر دا له
ویلز چاوم پێی که وت، که بۆ به رزکردنه وه ی کتیه که کانم پۆیشتبووم.
له سی نۆقه مبه ری ۲۰۱۱ دا، کۆپییه کی ئه و نووسراوه م پێ گه یشت که له
یه که م چاوپێکه وتندا باسی کرد. لیڤه وه رمگێپراوه.

زۆر ھەزدەكەم بەم نووسىنە دەست پى بكام:

"ئىستا كە لە كۆتايى ژيانمدا،

لەپىناوى ئەو كەسانەدا دەپۆم، كە شويىنم كەوتن

ھەموو ئەو شتانەى لەكاتى پۆيشتنم بە پووكارى

زەوييدا فيريان بووم. ھىواخووزم سووديان

لى ۋەربگرن".

بەداخەۋە، ئەۋە پاست نىيە. مەن تەنھا بىست و يەك سالم، دايك و باۋكم
خۇشيان ويستوم و پەرۋەردەيان كردوم، ھاوسە رگىرىشم لەگەل كچىك
كردوم، كە خۇشم دەۋىت و ئەۋىش لە بەرامبەردا خۇشى دەۋىم. بە ھەرحال،
سبەي ژيان لىكمان جودا دەكاتەۋە و، دەبىت ئىمەش ھەريەكەمان بەدۋى
پارەۋى خۇماندا بگەپىن، بەدۋى چارەنوسى خۇمان، يان بەدۋى پىگەي
پوۋبەپوۋبۈنەۋەي مەرگى خۇماندا بگەپىن.

ئەمپۇ چۈاردەي جولاي ۱۰۹۹-يە، كە بۇ خىزانەكەمان گرنگە. بۇ
خىزانەكەي يەعقوب، ئەۋ ھاورپىيەي مىنداليم، كە لە قودس كايەم لەگەلىدا
دەكرد، سالى ۸۵۹-يە — ھەمىشە بەشانازىيەۋە پىمەدەلىت، كە يەھۇدىيەت
ئايىنىكى كۆنە و لە دىيىنەكەي مەن دىرىنترە. بۇ ئىيىن ئەسرى لىھاتو، كە
تەۋاۋى ژيانى خۇي بۇ ھەۋلەدانى تۆماركردنى مىژۋو تەرخانكرد، كە ئىستە
بەرەۋ كۆتايى دەپۋات، سالى ۴۹۲ خەرىكە تەۋاۋ دەبىت. ئىمە بە بەرۋار،
يان باشتىن پىگەي خۇداپەرستى قايل نىن، بەلكو بە ھەموو پىزىكەۋە بە
ئاشتى پىكەۋە دەژىن.

ھەفتەيەك بەر لە ئىستا، ھەرماندەرەكانمان كۆبۈنەۋەيەكيان ساز كرد.
سەربازە ھەپەنسىيەكان زۆر لە سەربازەكانى ئىمە بلندتر و ئامادەباشترن.

ھەلۋاردىنىڭ خرايە بەردەست: شاردەكە بەجى بەيلىن، يان تا مردن
بەنگىن، چونكە بەدلىيە ۋە دەبەزىن. ئۆرىنە يان بېيىرى مانە ۋە يان دا.
لەم ساتە دا موسولمانە كان لە مزگەوتى ئەقسا كۆبۈنە تە ۋە، لە كاتىڭدا
جولەكە كان وایان بە باش زانى سەربازە كانیان لە مىحراب داود كۆبكە نە ۋە -
قوللەكە ۋە دەيفد - مەسىحىيە كانىش، كە لە چەندىن گەرەكى جىاوازدا
دەزىن، بەرگىرىكى باشوورى شاردەكە يان خراۋە تە ئەستۇ.

لە دەرە ۋە، ئابلۇقە ۋە قوللە دروستكراۋە كانى ناۋكە شتى دوزمە كان
دەبىنن. بە جوولە كانىاندا ۋا ديارە سبە ۋە ھىرش دەكەن ۋە بە ناۋى باۋكە ۋە
خوینمان دەپىژن، "ئازادى" شاردەكە ۋە "ۋىستى پىرۋىز".

ئەم ئىۋارە ۋە، لە ھەمان ئەۋگۈرە پانە ۋە كە ھەزارەك پىش ئىستا،
پارىزگارى پۇمانيا، پۇنتس پىلەيت، عىسائى ھىنايە ناۋجە دىجالىيەكە ۋە تا لە
خاچى بدات، كۆمەلىك ژن ۋە پىۋا، لە ھەموو تەمەنىك، پۇيشتن تا يۇنانىيەكە
بىيىنن، كە لە لای ھەموومان بە قىتتىيەكە ناسراۋە.

قىتتىيەكە پىۋاۋىكى نامۇيە. لە تەمەنى ھەرزەكارىيدا بېيىرى دا شاردەكە ۋە
خۆى، ئەسینا، بەجى بەيلىت ۋە بېۋا بە دوۋى پارە ۋە سەرکە شىيدا بگەرپىت.
لە كۆتايىدا خەرىكبوۋ لە بىرساندا بىرپىت، لە دەرگاكانى شاردەكە ۋە ئىمە ۋە دا،
كاتىكىش بە باشى بە خىرھاتنى لى كرا، فىكرە ۋە بەردە ۋە مېۋىنى گەشتەكە ۋە
لە مىشكى خۆى كۆرە دەرە ۋە ۋە بېيىرى مانە ۋە ۋە دا.

لە دوكانى پىنەچىيەك كارىكى بۇ خۆى دۆزىيە ۋە ۋە - ھەروەك ئىبىن
ئەسىرىش - دەستى كۆرە تۆماركۆرە ھەموو ئەۋشتانە ۋە دەبىيىنن ۋە
دەبىيىستىن بۇ نەۋە ئايندە. ھەۋلى نە دا خۆى بە ھىچ دىيىنىكى

"ئەوان دەتوانن شارەكە وێران بكەن، بەلام ناتوانن تەواوی ئەو شتەكانە وێران بكەن، كە شارەكە فێری كردووین، هەر لەبەر ئەوە گرنگە ئەم زانیارییە هەر بەشیوەی چارەنووسی دیوار و خانوو و شەقامەكانمانی بەسەردا نایەت. بەلام ئایا زانیاری چییە؟"

چونكە هیچ كەس وەلامی نەبوو، خۆی بەردەوام بوو:

"ئەو حەقیقەتی تەواوەتی ژیان و مەرگ نییە، بەلكو ئەو شتەكانە، كە یارمەتیمان دەدات بەسەر بەرەنگارییەكانی پۆژانەدا زāl بین. ئەمە ئەو نییە، كە لە كۆتییەكانەو فێری دەبین، كە تەنها خزمەتی ئەو گفتوگۆیی سودانە دەكات لەبارەي ئەووە، كە چي پوویداو و چي پوودەدات؛ بەلكو ئەو زانیارییە، كە لە دلی ئەو ژن و پیاوانەدا دەژین، كە خواستی باشیان هەیە."

قەتییەكە گوتی:

"من پیاویكی فێربووم و هیشكاش، سەرەپای گوزەراندنی تەواوی ئەو سالانە لە وەرگرتنەوێ ئەنتیکە، پۆلاندنی كەرەستەكان، تۆمارکردنی بەروار و گفتوگۆکردنی سیاسەت، هیشكاش بەتەواوەتی نازانم چي بە تۆ بێم. بەلام داوا لە وزەي پیروژ دەكەم دڵم پاك بكاتەو. تۆ پرسیارم لی دەكەیت و منیش وەلام دەدەمەو. ئەمەیه كە مامۆستاكانی یۆنانی كۆن دەیانگوت؛ شاگردەكان پرسیارگەلیكیان لەبارەي ئەو كێشەكانەو دەكرد، كە هیشكاش پەچاویان نەكردبوو، ئەوانیش وەلامیان دەدانەو."

كەسێك پرسى، "ئەي چي لە وەلامەكانی تۆ بكەین؟"

"كەسك ئەۋە دەنوسىت، كە دەيلىم. ئەۋانەي تروشهكانم لەياد ناكەن. شتە گرنگەكە ئەۋەيە، كە ئەمشەو تۆ بەرەو ھەر چوار سوچەكەي جىھان بەرپى دەكەويت و ئەۋەي بىستوتە بە خەلكى پادەگەيەنيت. بەو شىۋەيەش پۇخى قودس پارىزراۋ دەيىت. پۇژىكىش دىت قودس دروست دەكەينەۋە، نەك تەنھا ۋەك شارىك، بەلكو ۋەك ناۋەندىكى زانىارى و شوينىك كە دووبارە ئاشتى تىدا بەرقەرار بىت".

پىاۋىكى تر گوتى، "ھەموۋان دەزانين چى لە سبەيدا چاۋەپرمانە. باشە ۋا باشتر نىيە باسى ئەۋە بكەين، كە چۆن وتوويز لەسەر ئاشتى بكەين، يان خۆمان بۆ جەنگ ئامادە بكەين؟"

قەتئىيەكە تەماشايەكى پىاۋە ئايىنىيەكانى تەنىشتى خۆي كرد، ئەۋجا لەناكاۋ پوۋى بۆ جەنجاليەكە ۋەرگىرا.

"كەس لە ئىمە نازانىت سبەينى چى لەگەل خۆي دەھىنىت، چونكە ھەموو پۇژىك ساتى باش و خراپى تىدايە. لەبەر ئەۋە، كاتىك پرسىيارەكانتان دەكەن، تىپە سەربازىيەكانى دەرەۋە و ترسەكەي ناۋەۋە لەياد بكەن. كارى ئىمە تۆماركردنى ئەۋ شتانه نىيە، كە لەم بەروارە پوودەدات بۆ ئەۋانەي كە زەۋىيان بۆ دەمىنىتەۋە؛ مېژوو ئاگاي لەۋە دەيىت. بەو شىۋەيەش، ئىمە قسە لەسەر ژيانى پۇژانەمان و ئەۋ تەنگۈچەلەمانە دەكەين، كە پوۋبەپوۋيان بوۋىنەتەۋە. داھاتووش ھەر بايەخ بەمە دەدات، چونكە لەۋ بېروايەدا نىم لە ماۋەي ھەزار سالى داھاتوودا زۆر گۆرانكارى پوۋبەدەن".

ئەوجا يەققوبى دراوسىم گوتى:

"باسى بەزىن و بەرەنگارىمان بۆكە".

لەو ئەلامدا گوتى:

ئایا گەلا، كاتىك لە زستاندا لە دارەكە دەكەوێتە خواری، هەست دەكات
باكە بەزاندوویەتى؟

دارەكە بە گەلاكە دەلێت: "خولى ژيان بەوشیوەیە. پەنگە تۆ
پیتواییت دەمریت، بەلام لە مندا زیندووی. بۆ زیندوویتى خۆم سوپاسى تۆ
دەكەم، چونكە بەبۆنەى تۆو دەتوانم هەناسە بدەم. هەروەها سوپاست
دەكەم بۆ ئەوێ كە هەستم بە خوشوویستنى خۆم كرد، چونكە بەبۆنەى
تۆو بوو، كە دەمتوانى سیبەر بۆ گەشتیارە ماندووەكان دابین بكەم. وزەت
وزەى منە؛ ئێمە هەردوو یەكین".

ئایا پیاویك، كە چەندین سال بۆ خۆنامادەكارى بۆ سەرکەوتن بە
بەرزترین چىای جیهاندا بەسەردەبات، هەست بە بەزین دەكات، كاتىك
دەگاتە سەر لووتكەى چیاكە و بۆى دەردەكەوێت سروشت لووتكەكەى بە
هەورى گەردەلول داپۆشیووە؟ پیاوێكە بە چیاكە دەلێت: "ئەم جارە
پیتوایستت بە من نىیە، بەلام كەش دەگۆریت و منیش پۆژىك دەگەرمەووە و

بە لووتكەكەت دەگەم. لە ھەمان كاتدا، تۆ لىرەيت و چاۋەپوانى من دەكەيت."

ئايا كاتىك پىاۋىكى گەنج، لەلايەن يەكەم خۆشەويستىيەو ۋە پەت دەكرىتەو، پىي وادەبىت و پرايدەگەيەنيت، كە خۆشەويستى بوونى نىيە؟ پىاۋە گەنجەكە بە خۆي دەلەيت: "كەسىكى باشتر دەدۆزمەو، كە لە ھەستەكانم تى بگات. ئەوجاش لە باقى پۆژەكانمدا شادمان دەبم."

لە خولى سىروشتدا شتىك نىيە بەناۋى سەركەوتن و بەزىنەو: تەنھا جوولە بوونى ھەيە.

زىستان لەپىناو بوون بە دەسەلاترىندا تىدەكۆشىت، بەلام لەكۆتايىدا، ناچارە ئەو سەركەوتنەي بەھار قبول بگات، كە گول و شادمانى لەگەل خۆي ھىناۋە.

ھاۋىن ھەزدەكات پۆژە گەرمەكانى بۆ ھەتاھەتايە بەردەوام بن، چونكە لەو بىروايەدايە گەرمى بۆ زەوى بەسۈود بىت، بەلام لەكۆتايىدا، دەبىت گەيشتنى پايىز قبول بگات، كە دەبىتە ھۆي ھەواندەنەو ھەي زەوى.

ئاسك گيا دەخوات و خۆيشى دەبىتە خۆراكى شىر. ئەمە بابەتى ئەو نىيە كى بەھىزترە، بەلكو پىگەي خودايە لە پىشاندانى خولى مردن و زىندووبوونەو دا.

لەناو ئەوخولەشدا نە براۋە و نە دۆپاۋە بوونى نىيە، بەلكو چەند قۇناغىك ھەيە، كە دەبىت تىببەپىندىرەي. كاتىك دلى مەۋلەمە تىدەگات، ئازاد دەبى و كاتى تەنگۈچەلەمە قبول دەكات و بە ساتە شكۆمەندانەكان ھەلناخەلەتەت.

هەردووکیان تێدەپەپن. یەکیان بەسەر ئەوەی تریاندا سەردەكەوێت. خولەكەش بەردەوام دەبێت هەتا خۆمان لە لاشە ئازاد دەكەین و وزەى پیرۆز دەدۆزینەو.

لەبەر ئەو، كاتیك شەركەر لە مەیدانى ململانێدا بوو - ئەگەر خواستی خۆی، یان چارەنووسی چاوەڕواننەكراو بەرەو ئەوئ پەلكێشى كردبێت - با لە سەركەوتنى جەنگەكەى بەردەمییدا پۆحى پەر لە شادى بكات. ئەگەر لەسەر شانازى و شكۆدارى خۆى بەردەوام بێت، گەر تەنانەت شەپەكەش بدۆزینێت، هەرگیز نابەزیت، چونكە پۆحى بە ساغى دەمیینتەو.

سەرزەنشتى كەسیش ناكات بۆ ئەوەى كە بەسەرىدا پروودەدات. لەو ساتەوێ بۆ یەكەم جار عاشق دەبێت و پەتدەكرێتەو، دەزانیت كە ئەمە توانای خۆشەویستى لەبەر نابڕیت. ئەوێ لە خۆشەویستییدا راستە لە جەنگیشدا راستە.

دۆپاندنى شەپ، یان دۆپاندنى تەواوى ئەو شتانەى هەمانە لە ساتى غەمبارى نزیكمان دەكاتەو، بەلام كاتیك ئەو ساتانە تێدەپەپن ئازایەتیەكى شاراو لەخۆماندا دەدۆزینەو، ئازایەتیەك كە هەریەكێك لە ئێمە سەرسام دەكات و پێزى خودییمان زیاد دەكات.

تەماشای چواردەورى خۆمان دەكەین و بەخۆمان دەلێین: "هەستامەو". وشەكانیشمان شادمانییمان پێ دەبەخشن.

تەنها ئەوانەى ئەو هێزە شاراوێهێ ناخیان نادۆزنەو دەلێن "دۆپام" و

غەمبار دەبن.

ئەوانەى تر، ئەگەر چى ئازارى بەزانیان هەیه و ئەو قسانە لەکەداریان دەکات، کە براوەکان پینیان دەلێن، پێگە بە خۆیان دەدەن هەندێک فرمیسک برێژن، بەلام هەرگیز خۆیان بۆ بەزەیی خۆی بەدەستەووە نادەن. ئەوان دەزانن، کە ئەمە تەنها وەستانێکی شەپەکەیه و لەو ساتەدا زیانیان پێ گەشتووە.

گوێ لە لێدانی دلی خۆیان دەگرن. ئەوان ئاگاداری پەشیوی و ترسەکەى خۆیانن. لە ژبانی خۆیان پادەمیئن و بۆیان دەردەکەوێت، سەرەپای ترسەکەیان، هیشتا باوەریان پتەو و پۆحیان بەرەو پێشەوەیان دەبات. هەول دەدەن بیدۆزنەو و چى هەلە و چى راستییان کۆدووە. ئەم ساتى بەزینە دەقۆزنەو و سوودی حەوانەو، چاککرنەو و برینەکانیان و داھێنانى ستراتیژی نوێ لى وەردەگرن و خۆیان باشتەر دەکەن.

ئەوجا خۆرى ئەو پۆژە هەلدیت، کە جەنگێکی نوێ لە دەرگاكانیان دەدات. هیشتا دەترسن، بەلام دەبێت کردار بکەن — یان ئەو، یان دەبێت بۆ هەمیشەى بە کەوتووی لەسەر زەوییه کە بمیئنەو. هەلدەستن و پووبەپووی پکابەرەکانیان دەبنەو، ئەو ئازارەیان بەبیر دەکەوێتەو کە چەشتوویانە و ئیدی نایانەوێت بیچێژن.

بەزینی پیشوویان واتای ئەو، کە ئەمجارە دەبێت بیبەنەو، چونکە نایانەوێت دووبارە هەمان ئازار بچێژنەو.

بەلام ئەگەر ئەمجارە سەرکەوتن بۆ ئەوان نەبوو، ئەوا جارى داھاتوو بۆ ئەوان دەبێت. ئەگەر جارى داھاتووش نەبوو، ئەوا جارى دواى ئەو دەبێت. شتە گرنگە کە ئەو، کە لەسەر پێکانت دووبارە پراوەستیتەو.

تەنھا ئەوێ کۆل دەدات دەبەزێت. هەموو ئەوانە ی دیکە براوەن.
 ئەوجا ئەو پۆژە دێت کە تەواوی ئەو ساتی تەنگوچە لەمانە بە تەنھا
 چیرۆکیکن، کە دەبێت بە شانازییەو بە گێڕدەرێنەو بۆ ئەو کەسانە ی کە گوی
 پادەدێرن، ئەوانیش بە پێزەو گوی دەگرن و سێ شتی گرنگ فێردەبن:
 بە ئارامی چاوە پوانی ساتی گونجاو بکە بۆ دەست بە کار بوون.
 شانازی بە جێ برینە کانتەو بەکە.
 برین مەدالیایە بە سەر لاشەو، دۆژمنە کانیشت لێیان دەترسن، چونکە
 ئەو برینانە بە لگە ی ئەزموونی درێژخایەنی جەنگن. زۆرێنە ی کات ئەمە وایان
 لێ دەکات هەولێ گەتوگۆ بدەن و خۆیان لە پێکدادان بپاریزن.
 برین زۆر لەو شمیشرە بلندتر دەدوێت، کە هەلێکۆلیووە.

كاتيڭ بازرگانىڭ بۆي دەرکەوت
قېتییەكە لە قسەکردن تەواو بوو،
گوتى، "باسى كەسە بەزىوھكان بکە".

لەۋەلامدا گوتى:

بەزىۋەكان ئەۋانەن، كە ھەرگىز ناكەۋن.

بەزىن بەۋاتايە دىت، كە ئىمە جەنگىك، پان شەپكى تايىبەتى
دەدۇپىنن. سەرنەكەۋتن پىگەي ئەۋەمان پى نادات لەسەر شەپكىردن
بەردەۋام بىن.

بەزىن ئەۋكاتەيە، كە لە دەستكەۋتنى شتىكدا، كە زۇر ئارەزۋى
دەكەين سەركەۋتوۋ نابىن. سەرنەكەۋتن پىگەي خەۋنبىننىمان لى دەگرىت.
نەشىدەكەي ئەمەيە: "چاۋەپىي ھىچ شتىك مەكە تا ھىۋابراۋ نەبىت".
بەزىن ئەۋكاتە كۆتايى پى دىت، كە دەست بە شەپكى تر دەكەين.
سەرنەكەۋتن كۆتايى نىيە: ھەلېزاردەيەكى ھەمىشەيە.

بەزىن بۆ ئەۋكەسانەيە، كە سەرەپاي ترسەكەيان، بە پەرۋشى و
باۋەپرەۋە دەژىن.

بەزىن بۆ كەسى نەبەردە. تەنھا ئەۋان شىكۆمەندى دۇپان و شادى
بردنەۋە دەزانن.

من نەھاتووم پېت بلىم بەزىن بەشىكى ژيانە: ئىمە ھەموومان نەۋە دەزانىن. تەنھا بەزىۋەكان لە خۆشەويستى دەگەن. چونكە يەكەم جەنگمان لە شانشىنى خۆشەويستىدا ھەلدەگىرسىنن - بەگشتىش دەدۇرپىن.

من ھاتووم پېتبلىم كەسانىك ھەن، كە ھەرگىز نەبەزىوون.

ئەۋانىش ئەۋكەسانەن، كە ھەرگىز نەجەنگىوون.

ئەۋان تۋانىۋىيەنە خۇيان لە برىن و زەبوونى و ھەستى بى كەلكى بەدوور بگرن، ھەرۋەك ئەۋساتانەى كە تەنانت جەنگاۋەرەكانىش گومان لە بوونى خودا دەكەن.

خەلكى لەۋشىۋەيە بە شانازىيەۋە دەلىن: "ھەرگىز جەنگىكم نەدۇراندوۋە". بەشىۋەيەك لە شىۋەكان، ھەرگىز ناتۋانن بلىن: "جەنگىكم بردۆتەۋە".

ئەۋان گۈيى پى نادەن. ئەۋان لە گەردۈنىكدا دەژىن، كە باۋەپىيان بە پتەۋى و سەختى خۇيان ھەيە؛ چاۋەكانىيان لە ئاست ناعەدالەتى و ئازار چەشتندا دادەخەن؛ ھەست بە پارىزراۋى دەكەن، چونكە پىۋىست ناكات مامەلە لەگەل ئەۋبەرەنگارىيەنەى ژياندا بگەن، كە ئەۋكەسانە پۈۋەپۈۋىيان دەبنەۋە، كە لە پشتى سنوورەكانىيەنەۋە خۇيان دەخەنە مەترسىيەۋە.

ئەۋان ھەرگىز وشەگەلى "مالئاۋا" يان "گەپامەۋە. بە ھەستى گەرمى كەسىكەۋە لەباۋەشم بگرە، كە لەدەستى دابم و دووبارە دۆزىيىمەۋە". يان نەبىستۋە.

ئەۋانەى ھەرگىز نەبەزىوون شادمان و بلىند ديارن، دەلىتى سەرۋكى ئەۋ بپروايەن، كە ھەرگىز پەنجەيەكىيان بۇ بەدەستەيتنەنى پانەكىشاۋە. ئەۋان

هەمیشە لە تا بە ھێزە کە دان. ئەوان لە کەمتیار دەچن، کە لە سەر پاشماوەی شێرەکان دەژین.

ئاوا منداڵەکانیان فێردەکەن: "خۆتان لە قەرەبی بەرەنگاری مەدەن، تەنھا دۆرانتان بۆ دەمینی تەو. گومانە کانتان بۆ خۆتان ھەلبگرێ، بەو شیوەیەش ھەرگیز پووبە پووی ھیچ کێشە یە ک نابنەو. ئەگەر کە سێک لینی دان، خۆتان بە لێدانەو ی بێ ھەمیت و تاوانبار مەکەن. شتی گرنگتر لە ژياندا بوونی ھە یە."

لە بێ دەنگی شەو دا، جەنگە ئەندیشە ییە کانیان دەکەن: خەونە نەزاندراوە کانیان، ئەو نادادپەرە ییە ی چاپیان لە ئاستیدا داخستوو، ئەو ساتە ترسنۆکانە ی توانیویانە لە خەلکی بشارنەو - بەلام نەیان توانیووە لە خۆیان بشارنەو - و ئەو خۆشەویستی ییە کە بە چاپیکی درەوشاووە بە پارەو کانیاندا تێپەر یوو، ئەو خۆشەویستی ییە ی خودا بۆیان تەرخان کردوو، بەلام کەمی ئازایەتی وایان لێ دەکات نەتوانن لە باوەشی بگرێ. بەلێنیش بەخۆیان دەدەن: "سبە ی جیاواز دەبێت."

بەلام سبە ی دیت و پرسیارە ئیفلجکەرە کە لە مێشکیاندا دەوروزێت: "ئە ی چی دەبێت ئەگەر بەکاری خۆی نە یەت؟"

ئەوجاش ھیچ شتێک ناکەن.

خەفەت بۆ ئەو کەسانە ی ھەرگیز نەکەوتوون! ھەرگیز لەم ژیانە دا براوە

نابن.

ژنیکی لاو، که خه ریکبوو هاوسه رگیری له گهل
کورپی یه کیك له دهوله مه ندرین پیاوه کانی شاره که دا
ده کرد، به لام ئیستا دهیویست هه لبت، گوتی،
"باسی ته نیا ییمان بو بکه".

لەو ەلامدا گوتى:

بەبى بوونى تەنيايى، خۆشەويستى زۆر لەگەلتدا نامىنىتەو ە.
چونكە خۆشەويستى پىويستى بە ەوانەو ە ەيە، بەو شىو ەيەش
دەتوانىت بە ئاسمانەكاندا گەشت بكات و خوى لە فۆرمى تردا ئاشكرا بكات.
بەبى تەنيايى، ەيچ پووەك و ئازەلەك ئازىنەو ە، ەيچ خاكەك بە بەپىتى
نامىنىتەو ە، ەيچ مىندالەك لەبارەى ژيانەو ە فىر نابىت، ەيچ ەونەرمەندەك
بەرمەمى نابىت، ەيچ كارەك گەشە ناكات و ناگۆرەت.

تەنيايى ناديارى خۆشەويستى نىيە، بەلكو تەواو كەريەتى.
تەنيايى بزىيى ەاو ەل نىيە، بەلكو ئەو ساتەيە، كە پۆحمان ئازادى
ئەو ەي ەيە قسەمان لەگەلتدا بكات و يارمەتيمان دەدات بپيارى ئەو ە بدەين
چى لە ژيانمان بكەين.

لەبەر ئەو ە، پىرۆزكراو ئەوانەن، كە لە تەنيايى ناترسن، ئەوانەى لە
ەاو ەلى خويان ناترسن، ئەوانەن كە ەمىشە بە ئائومەيدى چاوبۇ كردنى
شتەك ناگۆرەن، شتەك تەلەلە خويانى بەدەنەو ە، شتەك كە ەلەيبسەنگىنن.

ئەگەر ھەرگىز بەتەنیا نەبىت، خۆت ناناسىت.
ئەگەر خۆشت نەناسىت، لە بەتالى دەترسىت.
بەلام بەتالى بوونى نىيە. جىھانىكى فراوان لە پۆحماندا ھەشاردراو،
چاوەرپىيە بدۆزىتەو. ئەو، تە، بە تەواوى ھىزىيەو، بەلام ھىندە بەھىز و
نويە، كە لە دانپانانى بوونى دەترسىن.

كردارى بىرکردنەو ھى ئىمە كىيىن زۆرمان لى دەكات ئەو قىبول بکەين،
كە دەتوانىن لەو زياتر بپۆين، كە خۆمان بىرى لى دەكەينەو. ئەو ھەش
دەمانترسىنىت. باشتىن شت ئەو ھەيە خۆت لە مەترسىيە كە دوور بخەيتەو.
ھەمىشە دەتوانىن بلىين: "ئەو ھەم نەکرد، كە دەبوو بىكەم، چونكە پىگەيان
نەدەدام".

ئەو ھە ئاسوودە بەخشترە. پارىزاوترە. لە ھەمان كاتىشدا، ھاوتاي
دەستبەردار بوونى ژيانى خۆتە.

و ھى بۆ ئەو كە سانەى پىيان باشە بلىين: "ھەرگىز ھىچ ھەلىكم بۆ
ھەلنەكەوتو".

چونكە لەگەل تىپەپىنى ھىچ پۆژىكدا، قولتر لە بىرى سنوورەكانياندا
نوقوم دەبن، ئەو جا ئەو ساتە دىت، كە غىرەتى ئەو ھەيان نىيە بە دىواری
بىرەكەدا ھەلبىزنىن و بىنە دەرەو تە ئەو پووناكىيە بدۆزنەو، كە لە
كونەكەى سەرو سەريانەو دەرەوشىتەو.

بەلام پىرۆزكراو ئەوانەن، كە دەلین: "زۆر ئازا نىم".

چونکه ده زامن نه وه هله ی که سینکی دیکه نییه. نه وجاش زوو یان دره گ، یروای پښوېست بؤ به رهنکار بوونه وه ی ته نیایي و نه پښییه کانی ده دوزنه وه.

نه و که سانه ی که له و ته نیاییه ناترسن، که هه موو شتیک ناشکرا ده کات، تامی هه موو شته کان بویان جیاوازه.

له ته نیاییدا، نه وان نه و خوشه ویستییه ده دوزنه وه، که په نگبوو به بی ناگاداری بگیشتیایه. له ته نیاییدا، نه وان له و خوشه ویستییه تیده گن و پښی ده گرن، که به جینی هیشتوون.

له ته نیاییدا، نه وان ده توانن بریاری نه وه بدن، که نه و خوشه ویستییه له ده ستچووه نرخي گه رانه وه ی هیه، یان ده بیټ به ساده یی پښگی بویشتنی بدن و پاره ویکي نوی بگرنه بهر.

له ته نیاییدا، نه وان بویان ده رده که ویت، که گوټنی "نه خیر" هه میسه واتای پیشاندانی که می به خشنده یی نییه و گوټنی "به لئ" ش هه میسه چاکه کاری نییه.

نه وان ش که له م ساهه دا به ته نیان هه رگیز پښوېست ناکات له وشه گلی خرابه کاری بترسین: "تو کاتی خوت به فیرو ده ده یت". یان به وشه گلی به هیزی سه روکی خرابه کارییه کان: "که س گوئ به تو نادات".

وزه ی پیرو ز گویمان بؤ پاده دیږیت کاتیک له گه ل خه لکانی تر قسه ده که ین، ته نانه ت نه و کاتانه ش گوئ ده گریت، که هیمن و بی ده نگین و ده توانین ته نیاس. وه ک سروزیه ک قبول بکه ین.

لەو ساتەشدا، شەوقەكەي ھەموو شتېكى چواردەورمان پووناك
دەكاتەو و يارمەتيمان دەدات ئەو بېينىن كە ئىمە پىۋىستىن، بوونىشمان
لەسەر زەوى جياوازييەكى گەرە بۇ كارى ئەو دروست دەكات.
كاتىكىش ئەو ھاوسەنگىيە بە دەست دەھىنن، لەو زياتر وەردەگرين،
كە داواي دەكەين.

بۇ ئەو كەسانەي كە ھەست بە ستەمى تەنياي دەكەن، گرنگە لە يادتان
بىت، كە لە ھەرە ساتە گرنگەكانى ژياندا ئىمە تەنيان.
ئەو كاتەي منداڭ لە منداڭدانى ژن دەردەھىندىت: گرنگ نىيە چەند
كەسان ئامادەن، بىريارى كۆتايى ژيان پەيوەندى تەنيا بە منداڭكەو ھەيە.
ھىنانى ھونەرمەند و كارەكەي: بۇ زۆر باشبوونى كارەكەي، پىۋىستى
بەوہيە ھىمن بىت و تەنھا زمانى فرىشتە بىيىستىت.
ھىنانى ھەموومان، كاتىك پووبەپووى ميوانە نەخوازراوہ كە دەبىنەوہ، كە
مەرگە: ھەموومان لەو ساتە گرنگ و توقىنەرەي بوونماندا بە تەنيا دەبين.
ھەر وەك چۆن خۆشەويستى مەرجى پىرۆزە، تەنيايىش مەرجى مرقۇقە.
ئەوانەي كە لە پەرچووى ژيان تىدەگەن، لە ھەمان كاتدا ھەردو تامەكە
پىكەوہ دەكەن.

کوریکیش، که یه کیك بوو له وانه ی بو
پویشتن هه لبرئیردرا بوو، جله کانی خو
گرت و گوتی:

"شاره کهم له و باوه پهدان به که لکی شه پکردن
نه یه م. من بی سوو دم".

لەۋەلامدا گوتى:

ھەندىك خەلك دەلىن: "كەس خوشى ناۋىم". بەلام بۇ ئەۋ خوشەۋىستىيە نەۋىستراۋەش، ھەمىشە ھىۋا ھەيە، كە پۇژىك دىت دەۋىستىت.

ھەندىكى تر لە يادنامەكە ياندا دەنۋوسن: "بلىمەتتىيەكەم دەركى پى ناكىت، بەھرەكەم نانرخىندىت، خەۋنەكانم بە سووك سەير دەكرىن". بەلام بۇ ئەۋانىش ھىۋا ھەيە، كە لەپاش ملەلانىيەكى زۇر، شتەكان دەگۈرىن.

ھەندىك خەلكى تر پۇژەكانيان بە لەدەرگادانەۋە بەسەردەبەن و دەلىن: "من بەدۋى كاردا دەگەپىم". دەزانن، ئەگەر ئارام بگرن، يەكىك بانگەشتىيان دەكاتە ژورى.

بەلام ھەندىكىش ھەن، كە بەيانىان بە دلىكى قورسەۋە بەئاگا دىنەۋە. ئەۋان بەدۋى خوشەۋىستى و دان پىانان و كاردا ناگەپىن.

ئەوان بە خۆیان دەلّین: "من بئ سووڊم. من لەبەر ئەوە دەژیم، که هەستمەو، بەلام هیچ کەس، بەتەواوەتی هیچ کەسێک، بایەخ بەوە نادات، کە دەیکەم".

لەدەرەو، خۆرەکە دەدرەوشیتهو، ئەوان خیزانەکیان لەدەرە و هەول دەدەن درێژە بە پۆشینى دەمامکی شادمانی بدەن، چونکە لە چاوی ئەوانەى تردا، ئەمان هەموو ئەو شتەیان هەیه، کە لە ژياناندا خەونيان پێيانەو، بینوو. بەلام قایلن بەوەی کە هیچ کەسێک پێویستی بەوان نییه، یان لەبەر ئەوەی کە زۆر لاون و وا دەردەکەوێت بەتەمەنەکان سەرقالی شتی تر بن، یان لەبەر ئەوەی زۆر پیرن و ئەندامە لاوەکانی خیزانەکە بایەخ بەو شتە نادەن، کە ئەمان دەلّین.

شاعیر چەند دیرێک دەنووسیت و ولایان دەنیت، بیر دەکاتەو: "کەس بایەخ بەمە نادات".

کرێکار دەگاتە سەر کار و هەر هەمان ئەو کارە دووبارە دەکاتەو، کە دوینى کردووێتی. لەو باوەرەدا، ئەگەر هەر کاتێک دەریکیت، هیچ کەس بایەخ بە ناامادەیی نادات.

ژنیکی گەنج عەزیزەک دروست دەکات و ئازاری پێو دەچێژیت، کاتیکیش بۆ بۆنەیک دەپۆشیت، پەيامی چاوانی خەلکانی تر دەخوینیتەو: "تۆ نە لە کچەکانی تر جوانتری، نە ناشرینتریشیت. عەزیزەکەشت یەکیکە لەو ملیۆنان عەزیزەى جیهان، کە لەم ساتەدا، لە بۆنەى دیکەدا لەبەرکراون - هەندێک لە کۆشکی گەرە، هەندێکی تر لە گوندی بچوک، کە هەمووان تێیدا یەکتر دەناسن و لێدوان لەسەر جل و بەرگی

بە کتری دە دەن. بە لام کە س لیدوانی لە سەر ئه وە نە دا، کە ئه و لە بەری کردووە و تیبینی نە کراوە. نە جوان بووە و نە ناشرین؛ تەنها عەزییەکی دیکە ی ئاسایی بووە.

بێ سوود.

لاوەکان پێیان وایە جیهان پڕیەتی لە کێشە ی گەرە، کە ئه وان خەون بە چارە سەر کردنیانە وە دە بینن، بە لام کە س بایەخ بە باری پوانینیان نادات. پێیان دە گوتریت، "تۆ بە تەواوەتی نازانیت جیهان چۆنە. گوێ لە بە تەمەنەکان بگرە و ئه و کاتە فیکرە یەکی باشترت بۆ کردە وە کانت دە بیت." خەلکە بە تەمەنەکان کامل بوون و ئه زموونیان وەر گرتووە، بە شیوە یەکی زەحمەت فێری تەنگوچە لە مەکان بوون، بە لام کاتیک وەختی ئه وە یان دیت ئه و شتانه فێری خەلکی بکەن، کە س بایەخیان پێ نادات. پێیان دە گوتریت، "جیهان گۆراوە. دە بیت لە سەر مۆدە برۆیت و گوێ لە لاوەکان بگریت."

هەستی بێ سوود پێزگیری تەمەن نییە و هەرگیز داوای پێدان ناکات، بە لکو لە جێی ئه وە پۆحی خەلکی دادە خورینیت، دووبارە و دووبارە ی دە کاتە وە: "کە س بایەخت پێ نادات، تۆ هیچ نیت، جیهان پێویستی بە تۆ نییە."

لە هەولێکی نا ئومێدانە دا بۆ بەخشینی مانا بە ژبان، زۆر کە س پوو لە ئایین دە کەن، چونکە ململانێ بە ناوی باوە پێکە وە هەمیشە پاساوە بۆ هەندیک کاری مەزن، کە دە توانن جیهان بگۆڕن. بە خۆیان دە لێن، "ئێمە کاری خودا ئه نجام دە دەین."

ئەوجا دەبنە شوپىنكە وتوۋىيەكى لەخوداترس، پاشان ئىنجىلى،
لەكۆتايىشدا، بە مەزن.

تىناگەن ئايىن بۇ بەشكردنى نەينىيەكان و پەرستىن خولقىندراۋە، نەك يۆ
كېكردن و گۆپىنى خەلكانى تر. مەزىنترن پەرچوۋى خودا زىانە. ئاي قودس،
ئەمشەو بۇ تۆ دەگرىم، چونكە تىگە يىشتىنى يەككىتىي پىرۋز لە ھەزار سالى
داھاتوۋدا ون دەبىت.

پرسىيار لە گۆلى كىلگە يەك بکە: "ئایا ھەست بە بەسوۋدى دەكەيت؟ لە
پاش ھەموو شتىكىش، تۆ ھىچ ناکەيت، تەنھا دووبارە و دووبارە ھەر ھەمان
گۆل بەرھەم دەھىت.

گۆلەكەش لە ۋەلامدا دەلەيت: "من جوانم، جوانىش ھۆكارى زىانە."
پرسىيار لە پووبار بکە: "ئایا سەرەپاي ئەۋەى كە جگە لە لىزكردنەۋەى
ئاۋ ھەر بە ھەمان ئاراستەدا، ھەست بە بەسوۋدى دەكەيت؟"
پووبارەكەش لە ۋەلامدا دەلەيت: "من ھەول نادم سوۋدبەخش ىم. من
ھەول دەدەم پووبار ىم."

لە چاۋى خودادا ھىچ شتىكى ئەم جىھانە بى سوۋد نىيە. نە يەك گەلەى
درەخت، نە يەك تالى قۇت دەۋەرەيت، نە يەك مېرووش لەبەر بى سوۋدى
دەمرەيت. ھەموو شتىك ھۆكارىك بۇ بوۋنى ھەيە.

تەنانەت تۆش، كەسەكە پرسىيارەكە دەكات. "من بى سوۋدم" ئەۋ
ۋەلامەيە، كە خۆت بە خۆتى دەدەيت.

هەر زوو ئە و وە لāmە ژە هراوێت دە کات و دە تکوژت، تە نانەت لە کاتێکدا،
کە لە ژیا نیشدا ی، تە نانەت لە کاتێکدا، کە دە شپۆیت، دە خۆیت، دە خەوێت
و هەول دە دەیت هەر کات شیاو بوو کە مێک گالتە بکەیت.

هەول مە دە بە سوود بیت. هەول بدە خۆت بیت: ئە وە بە سە و، هەر
ئە وە ش تە وای جیا وازییە کە دە خولقینیت.

نە لە پۆخت خاوتر و نە خیراتر برۆ، چونکە ئە وە پۆختە، کە بە سوودی
هەر هەنگاوێکت فێر دە کات. هەندێک جار بە شداریکردن لە جەنگێکی مەزندا
دەبێت ئە و شتە ی یارمەتی گۆرینی خولی مێژوو دە دات. بە لām هەندێک جار
زۆر بە سادەیی دە توانیت ئە وە بە خەندە یە ک بکەیت، لە بەر هیچ هۆکارێک،
بە پەوی کە سێکدا، کە لە سەر شە قامە کە بە تە نیشیدا تێ دە پە پیت.

بە بێ ئە وە ی ئاگات لێ بیت، پەنگە ژیا نی بێگانه یە کت پزگار کردبیت،
کە ئە ویش پێی وابوو بێ سوودە و ئامادە ی خۆ کوشتن بوو — هەتا ئە و
کاتە ی خەندە یە ک هیوا و باوە پێکی نوێی پێ بە خشیوو.

ئە گەر ژیا نی خۆت بە هەموو زانیارییە کانه وە بخوینیت و لە هەموو ئە و
ساتانه دا بژیتە وە، کە ئازارت چە شتوو، عارە قەت کردۆتە وە و خەندەت
کردوو لە ژێر خۆردا، هیشتا ش ناتوانیت بە تە و اوە تی بزانی بۆ چ کە سێک
سوود بە خش بوویت.

هەر گیز ژیا نی بێ سوود نییە. هەر پۆحێک، کە دیتە خواری بۆ سەر زەوی
هۆکارێکی هە یە.

ئەوانەى يارمەتى كەسانى تر دەدەن ھەول ئادەن سوودبەخش بن، بەلكو زۆر بەسادەىى ژيانىكى بەسوود دەگوزەرىنن. بە دەگمەن ئامۇژگارى دەبەخشن، بەلام ۋەك نموونەيەك خزمەت دەكەن.

يەك شت بكة: ئەو ژيانە بژى كە ھەمىشە ئارەزوويت كردوۋە. خۆت لە پەخنەگرتن لە كەسانى تر بە دوور بگرە و لە بەدەيەنەنى خەونەكانتدا چر بېرەوۋە. پەنگە ئەمە بۆ تۆ زۆر گرنگ دەرەكەوئەت، بەلام خودا، ئەو زاتەى كە ھەموو شتەك دەبىنەت، بەو نموونەيە دەزانەت، كە دەبەخشىت و يارمەتيدەرى دەبەت لە پىشخستنى جىھاندا. ھەر پۆژىكىش، زياتر پىرۆزت دەكات.

كاتىكىش مىوانە نەخوازوۋەكە دەگات، گوئەت لىيەتى دەلەت:
"گونجاۋە بېرسم: "باۋكە، باۋكە، بۆچى بەجىتەيشتەم؟" بەلام ئىستا، لەم دوايىن چركەيەى ژيانى سەر زەوئەتدا، پەت دەلەم چىم بىنى: بىنىم خانوۋەكە پاك بوو، مەزەكە داندرابوو، زەويىەكان كەلدرابوون، گولەكان دەخەنن. ھەر شتەك لە شوئەنى لەبارى خۇيدا دەبىنى، لە شوئەنىكدا كە پەك دەبوو لەوئەتدا بن. تەدەگەت، كە شتە بچوۋەكان لە گۆرانكارىيە گەرەكان بەرپرسن. لەبەر ئەو ھۆكارەش، لەگەل خۇمدا دەتەم بۆ بەھەشت."

ئەوجا ژنىكى بەرگدروو، كە ناوى
ئەلمىرا بوو، گوتى:

"دەكرا بەر لە گەيشتنى خاچپەرستەكان
بپرۆم، ئەگەر ئەوەشم بکردبا، ئىستا لە
مىسر كارم دەکرد، بەلام هەمىشە زۆر
لە گۆرانكارى ترساوم".

لە وەلامدا گوتی:

ئیمە لە گۆران دەترسین، چونکە پێمانوایە لە پاش پەنج و قوربانییەکی
نۆر، لە جیهانی ئیستەمان شارەزاین.

ئەگەر چی پەنگە ئەم جیهانە باشتترینی جیهانەکانیش نەبێت، ئەگەر چی
پەنگە بە تەواوەتیش پێی قایل نەبین، لانی کەم نامانخاتە هیچ
سەرسامبوونیکی خراپەو. بە هەڵەدا ناپۆین.

هەر کات پتویست بوو، هەندێک پێکخستنهوێ مامناوهند دەکەین تا
هەموو شتەکان بە شیوەی خۆیان بەردەوام بن.

ئیمە دەبینین چیاکان هەمیشە لە شوێنی خۆیان دەمێننهو. دەبینین
زۆرینهی کات، کە داری تەواو گەشەکردو دەگوێزرێنهو، دەمرن.

ئیمەش دەلێین: "دەمانەوێت بە شیوەی چیا و دارەکان بین. جیگیر و
مایە ی پێز". ئەگەر چی لە میانی شەودا بە ئاگا دێین و بیر دەکەینهو:
"خۆزگە وەک ئەو بالەندانه دەبووین، کە دەتوانن سەردانی دیمەشق و بەغداد
بکەن، هەر کاتیش بیانەوێت دەکەپێنهو."

يان: "خۆزگە بەشيۋەى با دەبووم، كەس نازانىت لە كۆيۈە ھەلدەكات و بەرەو كۆى دەچىت، ھەركاتىكىش بىەوئ دەتوانىت بەبى پوونكردەنەوہى ئاراستەى خۆى بگۆرئت".

بەھەرھال، بۇ پۆزى دواتر، بىرمان دەكەوئتەوہ، كە ھەمىشە بالندەكان لە دەست پراوكەر، يان بالندەى گەرەتر ھەلدئىن؛ ھەندىك جارىش با كە لە گىژاوى گەردەلوولدا گىردەخوات و ھەموو شتەكانى چواردەورى وئران دەكات.

خەونىكى جوانە، كە ھەمىشە لە داھاتوودا كاتى گەشتكردنمان ھەيە، بەو شيۋەيەش، پۆزىك دئت گەشت بكەين. ئەوہ شادمانت دەكات چونكە دەزانين لەوہ زياترمان پى دەكرئت، كە ئەنجامى دەدەين. خەون مەترسى لەخۆ ناگرئت. شتە مەترسیدارەكە ئەوہيە ھەول بەدەيت خەونەكەت بكەيتە واقع.

بەلام ئەو پۆزە دئت، كە چارەنوس لە دەرگاكانمان دەدات. پەرەنگە ئەوہش سووكە لئدانى فرىشتەى بەختى باش بئت، يان بە بى ھەلە پووبەپووبوونەوہ بئت لەگەل ميوانە نەخوازراوہكەدا. ھەردو دەلئىن: "ئئستا بگۆرئ!" ھەفتەى داھاتوو و مانگى داھاتوو و سالى داھاتوو نا. فرىشتەكان دەلئىن: "ئئستا!"

ئئمە ھەمىشە گۆى بۇ ميوانە نەخوازراوہكە دەگرين. ھەموو شتىكىش دەگۆرپن، چونكە دەمانترسىئىت: گوند و خو و پىلاو و خواردن و پەفتار دەگۆرپن. ناتوانين ميوانە نەخوازراوہكە قايل بكەين بەوہى وەك خۇمان بمىننەوہ. ھىچ گفتوگۆيەك لەگەل ئەودا بوونى نىيە.

گوئی له فریشته ی به ختی باشیش ده گرین، به لام ده پرسین: "نایا نه مه
بو کوئی ده چیت؟" له وه لامدا ده گوتریت، "به ره و ژیانیکی نوی".

ئىمەش لەبىرى خۆماندا دەلەين: "ئىمە چەند كىشە يەكى كەمەن لە
 زىانى خۆماندا ھەيە، بەلام ھىچيان لە كاتى خۆياندا چارەسەر ناكەيت.
 دەبەيت بېينە نموونە يەك بۆ دايەك و باوكەمان، مامۇستاكەمان، مەدالەكەمان
 و، لەسەر پارەوى پاست بەردەوام بېن. دراوسىكەن چاوەپىتى ئەو ھەمان لى
 دەكەن چاكەي بەردەوامى فېرى ھەموو كەسىكەكەين، كە مەملانى
 لەبەرامبەر بەلادا بېكەين و بەسەر كۆسىپەكاندا زال بېن.

ئىمەش شانازى بە خۆمانەو دەكەين. پياشماندا ھەلدەدرىت، چونكە
گۆپانمان پەتكردۆتەو و لەجىي ئەو بەرەو ئەو ئاراستەيە بەردەوامين، كە
چارەنووس بۆي ھەلبژاردووين.
ھەلە.

پاپه‌وی پاست پاپه‌وی سروشته، که به‌برده‌وامی ده‌گوریت، هر وه
گرده‌باکانی ناو بیابان.

ئەوانەى پىياناۋايە چياكان ناگۇپىن ھەلەن: ئەوان لە زەمىنلەرزەۋە
لەدايك دەبن و با و بارانىش داياندە خورىنىت، ئەگرچى ئىمە تىبىنىشى
ناكەين، بەلام ھەموو پۇرتىك تۇزقالىك جياۋازىيان تىدايە.

چياکان ده گورپڼ و شادمانن: به يه کدى ده لڼ، "شتيکى باشه، که ته واوى کاته کان به به ک شتوه نامتڼينه وه".

ئەوانەى پىيانوايە دارەكان ناگۇرپىن ھەلەن. دەبىت ئەو قىبول بىكەن، كە
لە زىستاندا پروت و لە ھاوینىشدا پۆشتەن. دەشگەنە پىشتى ئەو سىنورائەى
كە تىياندا پروندراون، چونكە با و بالئدەكان تۆۋەكانيان دەپرىژىنن.
دارەكان ئاسوودەن. بەو ئەمامانەى لە دەۋرى خۇيان پواون دەلەن،
"پىموابوو تەنھا يەك دارىم، بەلام ئىستا دەبىنم چەندىن دانەم".

سروش پىمان دەلەت: "بگۇرپى!"
ئەوانەش، كە لە فرىشتەى بەختى باش ناترسىن، سەرەپاى
ترسەكەشيان، دەبىت بەرەو پىش برۆن. سەرەپاى گومانەكانيان. سەرەپاى
تاوانباركردىيان. سەرەپاى ترساندەكانيان.

ئەوان بەرەنگارى بەھا و كىنەى خۇيان دەبن. ئەوان گوى بۆ ئامۇژگارى
كەسە خۇشەوىستەكانيان پادەدىرن، كە دەلەن: "بۆ ئەو دەكەيت؟ تۆ
ھەموو ئەوانەت ھەيە، كە پىويست پىيەتى: خۇشەوىستى دايك و باوك و ژن
و مندالەكانت، ئەو پىشەيەى زۆرى پى چوو تا فىرى بوويت. مەترسى بوون
بە بىگانە لە زەۋىيەكى نامۇدا مەگرە ئەستۆ.

لەگەل ئەۋەشدا، مەترسى يەكەم ھەنگاۋ دەگرە ئەستۆ - ھەندىك چار
لەبەر زانخۋازى و ھەندىكچارىش لەبەر پەرۋشى - بەلام بەگىشتى لەبەر
ئەۋەى كۆنترپۆل نەكراۋانە ھەست بە ئارەزوۋى سەرەكەشى دەكەن.

لە ھەر لۆفەيەكى شەقامەكەدا، زىاتر و زىاتر دەترسن، ھىشتاش لە
ھەمان كاتدا خۇيان سەرسام دەكەن: ئەوان ئازاتر و دلخۇشتەن.

شادی. ئه وه یه کینکه له پیرۆزییه سه ره کیه کانی زاناسترین. ئه گه ر
شادمان بین، له سه ر ڕینگه ی راستین.
ورده ورده ترس ده ره ویتته وه، چونکه ئه وه ی ترسه کە ی لێ که وتبووه
گرنگی نه بوو.

پرسیارێک به رده وام ده بێت کاتێک یه که م هه نگاو به درێژه ڕینگه که ماندا
ده نێین: "ئایا بڕیاری گۆڕانکاریم زیانی بۆ خه لکانی تر هه یه؟"
به لام ئه گه ر که سینکت خوش بویت، هه زده که یت خوشه ویسته که ت
دلخوش بیت. ڕهنگه یه که مجار بترسیت، به لام هه ر زوڕ ئه و ترسه ده بێته
شانازی کاتێک ده ببینیت ئه و شته ده کات، که هه میشه ئاره زوی کردووه و
به و شوینه گه یشته وه، که هه میشه خه ونی پتوه بینووه.

ڕهنگه دواتر ئه زموونی هه ستیکی به جیهێشتن و لاوازی بکه یین.
به لام گه شتیاره کان له ڕینگه که یاندا چاویان به گه شتیاری تر ده که ویت،
که ئه وانیش هه ر به و شیوه یه ن. کاتێک قسه ده که ن، بۆیان ده رده که ویت،
که به ته نیا نین؛ ده بنه هاوه لی گه شته که و چه ند چاره سه رێک بۆ کۆسپه
جیاوازه کان به یه کدی ده لێن. ئه وجاش هه موویان هه ست به زیاتر ژیری و
زیندوویتی ده که ن وه ک له پێشوویان.

کاتێک له چادره که یاندا ڕاده کشێن، ناتوانن بخه ون و غه م و په شیمانی
به سه ریاندا زāl ده بێت، به خویان ده لێن: "سبه ی، هه ر سبه ی، هه نگاوێکی
تر ده نیم. له گه ل ئه وه شدا، هه میشه ده توانم بگه ڕیمه وه، چونکه ڕینگه که
شاره زام، به لام هه نگاوێکی تر جیاوازییه کی زۆر ناخولقی نیت."

ھەتا پۇرۇڭ دېت پېگەكە لە تاقىكردنە ۋەى گەشتىارەكە دەۋەستىت و دەست دەكات بە مامەلەى بەخشندانە لەگەلىدا. پۇحى ماندوۋى گەشتىارەكە شادى لە جوانى و بەرەنگارى دىمەنە سروشتىيە نوپكە ۋەردەگرىت.

ئەوجا ھەر ھەنگاۋىك، كە ھەتا ئەۋكاتە خۇكارانە بوۋە، دەبىتتە بەشىك لە ئاگايى.

لەجىنى قسەكردن لەسەر شادمانى پارىزراۋى، فىرى دەكات پوۋبەپوۋى مەملانىنى نوپى بىيىتە ۋە.

گەشتىارەكە لەسەر گەشتەكەى بەردەوام دەبىت. ئىستا سكالانى بىزارىيى نىيە؛ سكالانى دەكات ۋەك لەۋەى ماندوۋى بىيىت. بەلام لەۋ ھالەتەدا، دەخەۋىتە ۋە، كەيف لە دىمەنە سروشتىيەكە ۋەردەگرىت و بەردەوام دەبىت.

لەجىنى ئەۋەى تەۋاۋى ژيانى لەۋەدا بەسەر بەرىت ئەۋ پېگەيانە ۋىران بكات، كە لىيان دەترسا پىياندا بىپوات، خۇشەۋىستىيى بۇ ئەۋ پېگەيە دەجوۋلىت، كە ئىستا تىيدايە.

گەر تەنەت شوپنى مەبەستى كۆتايىشى بە نەپنى بىيىتە ۋە. ئەگەر بە شىۋەيەك لە شىۋەكان، بىپارىكى ھەلەش بدات. خودا ئازايەتى ئەۋ دەبىنىت و سروشتى پىۋىستى بۇ دەنپىت تا كىشەكان چارەسەربىن.

ئەۋەى لەسەر بىزاركردنى بەردەوام دەبىت ئەۋە نىيە، كە پوۋدەدات، بەلكو ترسىكە، كە نازانىت چۆن مامەلەى لەگەلدا بكات.

هه ر كه برپاری دا به دووی پاره وه كهی خوی بكه ویت و جیگره وهی بۆی نه بیته، بۆی ده رده كه ویت كه هیزیکه مه زنی ههیه و پووداوه كان له سه ر برپاری ئه و تیده په پرن.

"تهنگوچه له مه" ناوی كه رهستهیه كهی دیرینه، كه بۆ یارمه تیدانی پیناسه كردنی ئیمه دروستكراوه.

ئایینه كان فیрман ده كه ن، كه برپا و گوپان تاكه رینگه ن بۆ له خودا نزیکبونه وه.

برپا پیشانمان ده دات، كه هه رگیز به ته نیا نین.

گوپان یارمه تیمان ده دات نهینیه كه مان خوش بویت.

كاتیکیش هه موو شته كان لیله ده ركه وتن و هه ستمان به ته نیایی و لاوازی كرد، بۆ ترسی بینینی گوپانکارییه كانی ناو پۆحمان ئاور نادینه وه. له پیشی خۆمان ده پوانین.

له وه ناترسین، كه سبهی پووده دات، چونكه دوینتی هه ندیک ته ماشامان هه بوو.

هه مان حزوریش له گه لماندا ده مینیتته وه.

ئاماده بوون ده بیته په ناگهیه ك بۆمان له دژی ئازار چه شتن و هیزه پووبه پووبونه وه مان ده داتی له گه ل شكۆمه ندیدا.

له وه زیاتر ده پۆین، كه بیرى لی ده كهینه وه. ئیمه بۆ ئه وشوینته ده گه رپین، كه ئه ستیره ی به یانی لی له دایك ده بیته. كاتیکیش ده گهینه ئه وئ چه نده به وه سه رسام ده بین، كه زۆر له وه ئاسانتر بوو، كه وینامان كردبوو.

مىوانە نەخوازراۋەكە سەردانى ئەوانە دەكات، كە دەگۈپىن و ئەوانەش
كە ناگۈپىن. بەلام ئەوانەى گۈپاون دەتوانن بلىن: "ژيانم پىربايەخ بوو.
پىرۋىيەكانم بەھەدەر نەدا".

بۇ ئەوانەش كە پىياناۋايە سەركەشى مەترسیدارە پىيان دەلىم، پۈتین
تاقى بىكەنەۋە: زۆر زووتر دەتانكوژىت.

كەسپكەش گوتى:

"كاتىك ھەموو شتەكان رەش دەردەكەون، پىويستە
پۇحمان بەرز بىكەينەو. كەواتە باسى
جوانيمان بۇ بىكە".

لەو ەلامدا گوتى:

خەلكى ەمەيشە دەلئىن: "جوانى ناخ شەرتە، نەك جوانىيەكانى تر".

بەلام ئەو ە راست نىيە.

ئەگەر راست بايە، بۆچى گول ەيئندە وزەيان لە سەرنج پاكىشانى ەنگدا بەكار دەخست؟ ئەى بۆچى دلۆپى باران خويان دەگوپن بە پەلكە زىرپنە كاتىك چاويان بە خۆر دەكەوئىت؟ چونكە سروشت جوانى ەلدەسەنگىئىت و ئەو كاتە قايىل دەبئىت، كە جوانى دەربكەوئىت. جوانى دەرهو ە جوانى ناو ەو ە دەر دەخات، خۆيشى لە شىو ەى پووناكىدا دەر دەخات و لە چاوانمان ەو ە وروژم دەكاتە دەرى. كىشە نىيە ئەگەر كەسىك خراپ خۆى بپۆشىت، يان فىكرەى پىكپۆشى ئىمە بەسەر خۆيدا نەسەپىئىت، يان ەەر گوئىش بە سەرنج پاكىشانى خەلكانى تر نەدات. چاوەكان ئاوئىنەى پۆحن و ەموو ئەو شتانە پىشان دەدەن كە بەپوالەت شاراو ەن؛ ەەر وەكو ئاوئىنە، پەرچى ئەو كەسەش دەداتەو ە، كە تەماشايان دەكات. كەواتە ئەگەر كەسىكى پۆح تارىك تەماشای چاوى كەسىكى تر بكات، تەنھا ناشرىنييەكانى خۆى دەبىئىت.

جوانی له ته‌واوی مه‌خلوقه‌کاندا بوونی هه‌یه، به‌لام پاستیه مه‌ترسیداره‌که ئه‌وه‌یه که، چونکه ئیمه‌ی مرۆڤ له وزه‌ی پیرۆز داده‌برێین، پێگه به خۆمان ده‌دهین قسه‌ی خه‌لکانی تر کارمان تی بکات. نکۆلی له جوانی خۆمان ده‌که‌ین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی دیکه ناتوانن ببینن. له‌جی ئه‌وه‌ی ببین به‌خودی خۆمان، لاسایی شته‌کانی ده‌ورپشتمان ده‌که‌ینه‌وه. ئیمه هه‌ول ده‌دهین ببینه ئه‌و شته‌ی که خه‌لکی به "جوان" ناوی ده‌به‌ن، به‌و شیوه‌یه‌ش، ورده ورده پۆحمان ده‌پوکێته‌وه، خواستمان لاواز ده‌بی‌ت و هه‌موو ئه‌و شته‌ شاراوانه‌ی ناخمان، که ده‌مانویست جیهانیکی جوانتری پێ بخولقێنین، ون ده‌بن.

ئیمه له‌بیری ده‌که‌ین جیهان ئه‌و شته‌یه، که خۆمان وێنا‌ی ده‌که‌ین به‌و شیوه‌یه بی‌ت.

ئیمه له‌بوون به‌هه‌یف ده‌وه‌ستین و، له‌جی ئه‌وه، ده‌بیننه ئه‌و زه‌لکاوه‌ی که هه‌یفه‌که شه‌وقی تیدا ده‌داته‌وه. سبه‌ی، خۆر ئاوه‌که‌ی ناوی ده‌کاته هه‌لم. هه‌مووشی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پۆژیک، که سی‌ک گوتوو‌یه‌تی: "تۆ ناشرینیت". یان: "ئه‌و جوانه". ته‌نها به‌و دوو وشه‌ ساده‌یه، ته‌واوی به‌رگری ناخمان ده‌دزن.

ئه‌وه‌ش تال و ناشرینمان ده‌کات.

له‌و ساته‌دا، ده‌توانین ئاسووده‌یی له‌و شته‌ وه‌ر‌ب‌گرین، که پێی ده‌گوترێت "ژیری"، کۆکراوه‌یه‌کی فیکره‌ی خه‌لکی که خواستی پێناسه‌کردنی جیهانیانه له‌جیات‌ی قبول‌کردنی نه‌ینی ژیان. ئه‌م "ژیرییه"

تەواوی یاسا و پێکی و پێوانە ناپتووستییەکانی دامەزراندنی پەفتاریکی ستاندارد لە خۆ دەگریت.

بە پێی ژیرییه هەلە کە بیّت، نابیت ئیمە گوێ بە جوانی بدەین، چونکە شتیکی پووکەش و ماوە کورتە.

ئەو پاست نییه. هەموو ئەو زیندە وەرانی لە ژێر خۆردا ئافرێندراون، لە بالندەو تا چیا، لە گولەو هەتا پووبار، وینە ی پەرجویی ئەفراندن.

ئەگەر پێگە لە فریودانی پێگەدانی خەلکی بۆ پێناسەکردنی ئیمە بگرین، ئەوا وردە وردە خۆرە کە ی ناخمان دەدرەوشیتەو.

خۆشەویستی دەگوزەریت و دەلیت: "هەرگیز پێشتر تێبینیم نەکردویت".

پۆحیشمان لەو ئەمدا دەلیت: "دە کەواتە زیاتر وریابە، ئەو هەتا من لێرەم. کردنە دەرەووی تۆزی چاوانت شەنبایەکی گەرەك بوو، بەلام کە ئیستا منت بینوو، دیسان لێم دوور مەکە وەرەو، چونکە هەموومان خوازیاری جوانین".

جوانی لە چونیەکیدایه، بەلکو لە جیاوازییە. کێ دەیتوانی وینای زەپافەیهك بەبێ ملە درێژە کە ی یان سوپێرێک* بەبێ چقلەکانی بکات؟ ناپێکی لوتکە ی چیاکانی دەورپشتمان ئەو جوانییە ی خولقاندوو. ئەگەر هەولمان بدابا هەموویان وەك یەك لێبکەین، ئیدی ئیمە پێزمان بۆیان دانەدەنا.

خەوشدارییه، کە سەرمان سوپدەهینیت و سەرنجمان پادەکیشتیت.

كاتىك تەماشاي دار ئەرۇزىك دەكەين، لە بىرى خۇماندا نالەين: "دەبوو
 ھەموو لەقەكان ھەمان دىرئىيان ھەبىت". بەلكو دەلەين: "چەندە بەھىزە".
 كاتىك مارتىك دەبىنەن، ھەرگىز نالەين: "لەكاتىكدا مەن بەرپىكى دەپۇم،
 ئەوخۇى بە زەويىيەكەدا دەخىشەنەت". بەلكو لەبىرى خۇماندا دەلەين:
 "پەنگە بچوك بىت، بەلام پىستى پىر پەنگە، جوولەكانى پىكن و، زۇرىش لە
 مەن بەھىزترە".

كاتىك وىتر لە بىابان دەپەرپتەو و ئىمە دەگەيەنەتە ئەوشوئەنى كە
 دەمانەوئەت بۆى بچىن، ھەرگىز نالەين: "ئەو كۆپارەى ھەيە و ددانەكانى
 ناسرىن". بەلكو لەبىرى خۇماندا دەلەين: "ئەو شايانى خۇشەويستى مەنە
 بۆ ئەو دىسۆزى و يارمەتتەيەى. بەبى ئەو ھەرگىز نەمدەتوانى جىھان
 بگەرىم".

خۇرئاواوون زۇر جوانترە كاتىك بە ھەندىك ھەورى ناپىك دەورەى
 دەدرىت، چونكە تەنھا ئەو كاتە دەتوانىت پەرچى ئەو ھەموو پەنگە بداتەو
 كە خەون و شىعر سەرچاوەيان لىو ھەرتووە.

بەزەبى بۆ ئەو كەسانەى لەبىرى خۇياندا دەلەين: "مەن جوان نىم. ھەر
 لەبەر ئەو ھەيە، كە خۇشەويستى لە دەرگای نەداوم". لەپاستىدا
 خۇشەويستى لە دەرگای داو، بەلام كاتىك دەرگاگەيان لى كىردۆتەو
 نامادە نەبوون بانگەشەتتى بگەنە ژوورى.

يەكەمجار زۇر سەرقالى خۇ جوانكردن بوون، كە لەپاستىدا ھەر
 بەشپوھى ئىستە جوان بوون.

ئەوان هەولیان دەدا لاسایی خەلکانی تەربکەنەو، لە کاتی کدا
خۆشەویستی بۆ کەسیکی پەسەن دەگەرا.
ئەوان هەولیان دەدا وینەی ئەو بەدەنەو، کە لە دەرەو دیت، لە بیریان
کردبوو، کە پۆشنایی راستەقینە لە ناخەو سەرچاوە دەگریت.

پیاویکی گهنج که ده‌بوو ئه‌و شه‌وه ئه‌وی
به‌جی بهیلّیت، گوتی:

"هەرگیز دُنیا نه‌بووم کام ئا‌پراسته
بگرمه بهر".

لەۋەلامدا گوتى:

ھەر بە شىۋەي خۇر، ژيانىش تىشكەكانى بە ھەموو ئاراستە يەكدا
بلاۋدەكاتەۋە.

كاتىك لەدايك دەبىن، ھەزدەكەين ھەموو شتەكانمان لە يەك كاتدا ھەبىت
ۋ ناتوانىن دەست بەسەر ئەۋ وزەيەدا بگرىن، كە پىمان بەخشاۋە.
مەزىنترىن نەينىش، كە وزەي پىرۇز بۇ جىھانى ئاشكرا كىر ئاگر بوو. نەك
ھەر ئاگرى سووتاندن، بەلكو ئەۋ ئاگرەش، كە گەنم دەگۇپىت بە نان.
ئەۋجا ئەۋ ساتە دىت كە دەبىت سەرنج بخەينە سەر ئاگرەكەي ناخمان
تا ھەندىك واتا بە ژيانمان ببەخشىن.

پاشان لە ئاسمانەكان دەپرسىن: "بەلام چ واتايەك؟"

ھەندىك يەكسەر ئەم پرسىيارە ۋەلا دەنن: بىزاركەرە، پىگە نادات
بخەويت ۋ ۋەلامى ئاسانىشى نىيە. ئەۋانەش ئەۋ كەسانەن، كە دواتر ھەر
بەشىۋەي دوتىن سبەي دەگوزەرىنن.

كاتىكىش مىۋانە نەخۋازاۋەكە دەگات، دەلن: "ژيانم زۇر كورت بوو،
پىرۇزىيەكانم بەھەدەر دا".

ھەندىكى تر پرسىيارەكە لە نامىز دەگرن، بەلام لەبەر ئەو ھى وەلامەكە نازانن، دەست بەخویندەنەو ھى ئەو شتانە دەكەن، كە لەلايەن ئەو كەسانەو نووسراو، كە بەو مەملانئىيەدا تىپەپىوون. ئەوجاش لەناكاو وەلامىك دەدۆرنەو، كە خۆيان بەپاستى دەزانن.

كاتىك ئەو ھى پروودەدات، ئەوان دەبنە كۆيلەى وەلامەكە. دەست دەكەن بە دروستکردنى ياسا تا زۆر لە خەلكى بكەن بەو قایل بن، كە ئەو ھى ئەوان بىروايان پىي ھەيە تاكە ھۆكارىكە بۆ ژيان. پەرستگا بۆ ھاوړىكى دروست دەكەن و دادگاش بۆ ئەوانەى ئەو شتە پەت دەكەنەو، كە لای ئەوان پاستى بى خەوشە.

لەكۆتايىشدا ئەو كەسانە ھەن، كە پرسىيارەكە وەك داو دەبينن: وەلامى نىيە.

لەجىي ئەو ھى كات بەو داو ھەو بەفیرۆ بدەن، دەست بەكار دەبن. دەگەرئەو بۆ ژيانى مەدالايان و چاوبۆ ئەو دەگىپن، كە پىكرىدون لە پەرۆشى، ئەوجاش -بەبى گویدانە ئامۆزگارى بەتەمەنەكان- ژيانىان بۆ ئەو تەرخان دەكەن.

چونكە پەرۆشى ئاگرە پىرۆزەكەيە.

بە ھىواشى بۆيان دەردەكەوئىت، كە كردارەكانىان بە ھاندەرئىكى نەيتىيەو بەستراو تەو، كە لە پشتى زانىارى موقەو ھەيە. وەك نىشانەى رىز سەريان بۆ نەيتىيەكە دادەخەن و نزا دەكەن تا نەچنە سەر پارەويك، كە لىي شارەزا نىن، ئەوان پارەويكىيان ھەلبىزاردو، چونكە ئاگرەكە دليانى سووتاندو.

هر كات بتوانن ژيري به كار دههينن و كاتيكيش به و ژيري به سهركه وتوو
نابن په نا ده به نه بهر هاوتايي.

ته واو شيتوكه ديارن. هه نديك جاريش وهك خهلكي شيت په فتار دهكه ن.
به لام نه وان شيت نين. نه وان خوشه ويستي و ويستي راس ته قينه يان
دؤزيوه ته وه.

نه و دوو شتهش نه و ئامانج و ئاراسته به درده خه ن، كه ده بيت شويني
بكه ويت.

ويستيان كريستالييه، خوشه ويستيان پاكه و هه نگاهه كانيان
دياريكراوه. له ساتي گومان و غه مباريدا هه رگيز له يادي ناكه ن: "من
ئاميرنكم. پښه بده بيمه ئاميرنك تواناي ئاشكراكردي ويسته كه تي هه بيت".
نه وان پښه ي خويان هه لېزاردوه، په نكيشه ته نها نه و كاته له
ئامانجه كه يان تيبگه ن، كه خويان له به رده مي ميوانه نه خوازراوه كه دا
ده بيننه وه. نه وه جواني نه و كه سه به، كه به په روشي و پښه وه له سهر
به ره و پيش پوښتن به رده وام ده بيت به ره و نه نيبه كه ي ژيان و تاكه
رابه ري: پښه كه ي جوانه و باري سووكه.

په نكه ئامانجه كه گه وړه بيت، يان بچوك، دووره ده ست بيت، يان
له به رده م ده رگا كه يدا بيت، به لام ده پوات و به پښ و شانازيه وه به دوويده
ده گه پښت. ده زانيت واتاي هه ر هه نگاهه و پښه و نرخی په نج و مه شق و
ژيري چه نده.

نەك ھەر سەرنج بەتەنھا لە پێگە یشتنی ئامانجەكەى دەدات، بەلكو
تێبینى شتەكانى چواردەورى خوشى دەكات. پێویستە ھەندىك جار
بۆستىت، چونكە توانای نامىنىت.

لەو ساتانەدا، خوشەویستى دەردەكەوێت و دەلێت: "تۆ پێتوایە بەرەو
خاڵىكى دیاریكراو ملی پێگەت گرتووە، بەلام تەواوى پاساوى وجودى
ئامانجەكەت، لە خوشەویستىتدا بۆى، خۆى مەلاس داوە. كەمىك
بجەوێرەو، بەلام ھەر كە توانات بۆ گەرايەو، ھەستە و بەردەوام بە.
چونكە ھەر لەو كاتەوێ دەستت بە گەشتكردن كردووە بەرەو پووى،
ئامانجەكەت دۆزراوەتەو، ئەویش بەرەو پووت رادەكات تا چاوى پێت
بەكەوێت.

ئەوانەى پرسىارەكە پشتگوێ دەخەن، ئەوانەى وەلامى دەدەنەو و
ئەوانەش، كە واى لى تێدەگەن، كە تاكە بەرەنگارییەك بۆ ئەو، كردارە،
تووشى ھەمان كۆسپ دەبن و ھەمان شتەگەلىش شادمانیان دەكات. بەلام
تەنھا ئەو كەسەى بەزەبوونى و ئازایی پلانى خودا قبول دەكات، دەزانىت
كە پارەویكى راستى ھەلباردووە.

ئەوجا ژنىك كە تەمەنى تىپەرىبوو و
نەيتوانىبوو مىردىك بۇ خۇى
بدۆزىتەو، گوتى:

"ھەمىشە خۇشەويستى بە جىي ھىشتووم".

لەوێ لێمدا گوتی:

بۆ ئێوە ی گوتی لە وشەکانی خوشەویستی بێت، دەبێت پێگە بە
نزیکبوونەوێ خوشەویستی بدەیت.

بە هەر حال، کاتێک نزیک دەبێتەوێ، لەوێ دەترسین، کە پەنگە بێلێت،
چونکە خوشەویستی ئازادە و ویست و کردارەکانمان ناتوانن فەرمانرەوایی
بکەن.

هەموو عاشقەکان ئێمە دەزانن، بەلام قبوڵکردنی پەتدەکەنەوێ.
پێیانوایە دەتوانن لە پێگە ی خۆبە دەستەوێدان، هیژ، جوانی، سامان،
فرمێسک و خەندەوێ خوشەویستی فریو بدەن.

خوشەویستی راستەقینە ئێوەیە، کە فریوت دەدات و هەرگیز پێگەش
نادات فریو بدرێت.

خوشەویستی گۆرانیکاری دەکات و برین ساپیژ دەکات. بەلام هەندیکجار
داوی مەرگناسا دەنێتەوێ و ئێوە کە سانه وێران دەکات، کە بپاریان داوێ
بەتەواوێتی، خۆیان بە دەستەوێ بدەن. باشە ئێوە هیژە ی کە جیهان

دەجولئىنى و ئەستىرەكان لە شوئىنى خۆيان پادەگرىت، چۆن دەتوانىت لە
 ھەمانكاتدا ھىندە دروستكەر و پوخىنەرىش بىت؟
 ئىمە بە و شىوازە بىرکردنە و ھىە فىربووين، كە ئە و ھى دەيبەخشىن
 ھاوتايە لەگەل ئە و ھى و ھى دەگرىن، بەلام ئە و كەسانەى خەلكيان خوش
 دەوئىت و چاوەرپى دەكەن لە بەرامبەردا خوش بوىستىرنە و ھە، كات بە فىرۆ
 دەدەن.

خۆشەويستى كردارى باوەرە، گۆرپىنە و ھە نىيە.
 دژەكان ھۆكارى گەشەسەندنى خۆشەويستىن. ملەلانئىكان ھۆكارى
 مانە و ھى خۆشەويستىن لەگەلماندا.
 ژيان زۆر كورتە بۆ ئە و ھى و ھى گرىنگ لە ناختدا بەئىلتە و ھە، بۆ نمونە،
 "خۆشە و ھىت"، لە دلماندا زىندانى بكەين.
 بەلام ھەمىشە چاوەرپى بىستە و ھى ھەمان و ھەلام مەكە. ئىمە خەلكمان
 خۆشە و ھىت، چونكە پىويستمان بە خۆشەويستىيە. بە پىچەوانەشە و ھە،
 خۆشەويستى ھەموو واتايەك لە دەست دەدات و خۆر لە درەوشانە و ھە
 دە و ھەستىت.

گولئىك خەون بە ياوەرى ھەنگ و شادمانىيەكە و ھە دەبىنئىت، بەلام ھىچ
 ھەنگىك بە ديار ناكە و ھىت. خۆر دەپرسىت:
 "ئايە لە چاوەرپوانى بىزار نەبووئىت؟"
 گولەكە لە و ھەلامدا دەئىت، "بەئى، بەلام ئە گەر پەپەكانم دابخەم،
 دەپوكىمە و ھە دەمرم".

تەنانەت ئەۋكاتەش، كە خۇشەۋىستى بەدىار ناكەۋىت، ھىشتا بۇ
ئامادە بوۋنى عەشق، بەكراۋەيى دەمىننەۋە. ھەندىك جار، كاتىك وا
دەردەكەۋىت تەنبايى ھەموو شتىك وردوخاش دەكات، تاكە پىگە بۇ
بەرەنگارى ئەۋەيە لە خۇشەۋىستىدا بىمىننەۋە.

ئامانجى گەرەي ژيانمان خۇشەۋىستى كردنە. باقىەكەي بىدەنگىيە.
پىۋىستە عاشق بىن. تەنانەت گەر بەرەۋ زەۋىيەكىشمان بەرىت، كە
دەرياچەكانى لە فرمىسك دروست بوۋىن - ئەۋ شوپنە نەينىيە، زەۋى
فرمىسك!

فرمىسكەكان قسە دەكەن. كاتىكىش وا ھەست دەكەين چەندە
پىۋىستمان بوۋە گىراۋىن، لەسەر پژان بەردەۋام دەبن. كاتىكىش لەۋ
باۋەرەدا دەبىن چارەنۋوس ژيانمانى كردوۋە بە پىاسەيەكى درىژ بەناۋ
دەشتى پەژارەدا، فرمىسكەكان لەناكاۋ ون دەبن.

چۈنكە سەرەپاي ئازارەكە، توانىومانە دلمان بەكراۋەيى بەيلىنەۋە.
چۈنكە بۇمان دەردەكەۋىت ئەۋكەسەي بەجىي ھىشتوۋىن خۇرى لەگەل
خۇيدا نەبردوۋە، يان تارىكى بەدوۋى خۇيدا بەجى نەھىشتوۋە. زۆر بە
سادەيى ئەۋان پۇيشتوۋن، ھەموو مائىئاۋايىيەكىش ھىۋايەكى شاراۋە بەدوۋى
خۇيدا دەھىننەت.

ۋا باشتەرە خۇش ۋىسترايى ۋ بەجى ھىلدرابى ۋەك لەۋەي كە ھەرگىز
خۇشەۋىسترايىت.

تاكە ھەلبۇزاردىنى راستەقىنە ئەۋەپە خۇت لە نەينى ھىزە كۇنتۇل
 نەكراۋەكەدا نوقوم بىكەيت. دەتوانىن بلىين: "پىشتەر ئازارىكى گەورەم
 چەشتوۋە و ئەمەش زۇر ناخايەنيت،" بەۋ شىۋەيەش خۇشەۋىستى لە
 دەرگاگەمان دەكەينە دەرەۋە، ئەگەر ئەۋەش بىكەين، لە ژياندا ۋەك مردوۋ
 دەبىن.

چونكە سىروشت دەرکەۋتەيەكى خۇشەۋىستى خودايە. بى گويدانە
 ئەۋەى چى دەكەين، سىروشت لەسەر خۇشۋىستىنمان بەردەۋام دەبىت.
 لەبەر ئەۋە، با لەۋە تىبگەين، كە سىروشت فىرمان دەكات و پىزى لى
 بگىن.

ئىمە عاشق دەبىن، چونكە عشق ئازادمان دەكات، شتگەلىكىش
 دەلىين، كە ھەرگىز پىشتەر غىرەتى ئەۋەمان ئەۋۋە بۇ خۇشمانى بچىينىن.
 بىرپارىك دەدەين، كە پىشتەر بەردەۋام ۋەلامان دەنا.
 ئىمە فىردەبىن بلىين "نەخىر" بەبى بىر كىرەنەۋە لەۋ شەيە ۋەك
 نەفرىنىك.

فىر دەبىن بلىين "بەلى" بەبى ئەۋەى لە ئەنجامەكان بىرسىن.
 ھەموو ئەۋانە لەياد دەكەين، كە لەبارەى خۇشەۋىستىيەۋە فىرى بووين،
 چونكە ھەر بىننىكى چاۋەپوان نەكراۋ جىاۋازە و ئازار و مەستى خۇى
 دەھىنيت.

بە دەنگىكى بەرزتر گۇرانى دەچرىن كاتىك ئەۋكەسەى خۇشمان دەۋىت
 لىمان دوۋرە و شىعر دەچىينىن كاتىك نىزىكە، ئەگەر تەنانەت گويشمان لى
 نەگىت و تىبىنى گۇرانە، ۋە ھەكەشمان نەكات.

چاومان بە پەوی گەردووندا داناخەین و سکالای ئەو بەکەین: "تاریکە".
بە لکو چاومان بە تەواوەتی دەکەینەو، چونکە دەزانین پووناکییە کە بەرەو
ئەو شتانەمان دەبات، کە هەر خەو نیشمان پێو نە بینوون. ئەوانە هەموو
بە شێکن لە عەشق.

دڵمان بۆ خۆشەویستی دەکەینەو و بێ ترس خۆمانی بۆ بە دەستەو
دەدەین، چونکە هیچ شتیکی تێمان نییە لە دەستی بدەین.
ئەوجا دەپۆینە مالهو و دەبینین کە سێک لەوێ چاوە پوانمان دەکات،
چاوبۆ هەمان شت دەگێڕێت کە ئێمە بە دوویدا دەگەڕاین و چاوە پوانی
هەمان نیکە رانی و پەرۆشییە.

چونکە خۆشەویستی وەک ئەو ئاوەیە، کە دەگۆڕێت بە هەور: بەرز
دەبیتهو بۆ ئاسمانەکان و لەوێو، لە دورەو هەموو شتی کە دەبینێت،
ئاگاداری ئەو شە، کە دەبێت پۆزێک بگەڕێتهو بۆ سەر زەوی.

چونکە خۆشەویستی وەک ئەو هەورە، کە دەبێت بە باران: بەرەو
زەوی شۆر دەبیتهو و ئاوی کێلگەکان دەدات.

خۆشەویستی تەنھا وشە، کە، هەتا ئەو کاتەی بێرێار دەدەین بە هەموو
هێزێو داگیرمان بکات.

خۆشەویستی تەنھا وشە، کە، هەتا کە سێک دەگات و واتا دەکات بە
بەریدا.

کۆل مەدە. لە یادت بێت، هەمیشە دوایین کلیلی ناو گۆرزە کە دەرگا کە
دەکاتەو.

بهه رحال، گهنجه پياويك ناقايل بوو:

"وشه كانت جوانن، به لام راستييه كه ي ئه وه يه
هه رگيز هه لبرارده يه كي و امان له به رده ستدا نه بووه.
ژيان و كوومه لگه كه مان پر كردنه وه ي ده فته ري
چاره نوو سمان ي له ئه سبتو گرتووه".

پيره پياويكيش ئه مه ي زياد كرد:

"منيش ناتوانم بگه ريئمه وه و ساته
دوراوه كان بگه ريئمه وه".

لەو ئەمدا گوتى:

پەنگە ئەو ەى من دەيلىم لە ئىوارەيەكى داگىركارىيدا سوودى نەيىت.
لەگەل ئەو ەشدا، تىببىنى وشەكانم بکەن و پۆژىك دىت ەمووان بزەنن ئىمە
چۆن لە قودس ژياوين.

پاش کەمىک بىرکردنەو، قەتتىيەکە بەردەوام بوو:

کەس ناتوانىت بگەریتەو ە دواو، بەلام ەمووان دەتوانن بەرەو پىش
برۆن.

سەيىنىش، کە خۆر ەلەات، ەموو ئەو ەى پىويستە بەخۆتى بلىيت
ئەو ەيە کە:

من ئەم پۆژە وەک يەکەم پۆژى ژيانم دەگوزەريئم.

به سه رسوپمان و سه رسامییه وه ته ماشای نه دامه کانی خیزانه کهم ده کهم، شادمانیشم به دۆرزینه وهی نه وهی که نه وان له گه ل مندان، به بی دهنگی قسه گه لیک بۆ یه که هه لده پیژن و که میک له وشته تیده گه ن که پیی ده گوتریت خوشه ویستی.

داوای به شداریکردن له یه کهم مه شقی نه و وشتره دا ده کهم، که له ناسۆ دهرده که ویت، به بی نه وهی بزانه به ره و کوی ده چیت. هه که شتیکی پرپایه ختریش سه رنجی پاکیشام، نه وی به جی ده هیلم.

له سوالکه ریك رهت ده بم، که داوای پارهم لی ده کات. پهنگه پارهی بده می و پهنگیشه به بیرکردنه وهی نه وه وه به جی به یلم، که پاره که ته نها له خواردنه وه دا خه رج ده کات، گویم له پووسی کردنه که شی ده بیت و ده شزانه که زۆر به ساده یی نه وه شیوازی ئاخاوتنیه تی له گه ل مندا.

به ته نیش که سیکدا تیده په پرم، که هه ولی پووخی پردیک ده دات. پهنگه هه ولی وه ستاندنی بده م، یان بۆم دهریکه ویت له بهر نه وه وا ده کات، که که سی تر له وه ری پرده که وه چاوه پی نا کات. نه مه پیگهی نه وه بۆ خو دوورخستنه وه له ته نیایی.

به شیوه یه که ته ماشای شته کان ده کهم وه که بلی یه کهم جارمه ده یانبینم، به تاییه ت نه و شتانه ی که پیان راهاتووم و جادوو که یانم له یاد کردوو. بۆ نمونه، لمی بیابانه که، وزه یه که ده یجوولینیت، که من لی تی تیناگه م – چونکه با که نابینم.

له جی نووسینی نه و تیبینیانه ی که له یادم ده چن و له سه ر پارچه پیسته یه که ده یاننویم، شیعیکم په شنووس ده کهم. گه ر ته نانه ت پیشتیش

دانه یە کەم نە نووسی بێت و هەر گیزیش نە ی نووسمە وە، لانی کەم ئە وە دەزانم،
کە جاریک ئازایەتی ئە وەم هەبوو هەستەکانم بکەم بە وشە.

کاتی ک دەگەمە گوندیک، کە تەواو شارەزاییم، بە پێگە یەکی جیاوازا دا بۆی
دەچم. دەخنیم و دانیشتوانەکانیش بە یە کتر دەلێن: "هەلبەتە شیتە، چونکە
جەنگ و وێرانکاری زەوی یە کە ی بە بێ بەرەمی بە جێ هێشتوو".

بە لām لە سەر زەردە خەنە ی خۆم بە ر دەوام دەبم، چونکە زانیتم بە وە ی
ئەوان بە شیتەم تێ دەگەن شادمانم دەکات. خەندە کردنم پێگە ی گوێنی منە
بۆ: "دەتوانیت جەستەم بشیوی نیت، بە لām ناتوانیت هیچ لە پۆحم بکەیت".

ئە مشە و بەر لە وە ی بپۆم، کات بۆ پێکخستنی ئە و گورزە شتە تەرخان
دەکەم، کە هەر گیز ئارامی پێکخستنیانم نەبوو. بۆیشم دەردە کە ویت، کە
کە میکی میژووی من لە ویدایە. هەموو پیتەکان، تیبینی یەکان، پارچە و
پسوولەکان ژیا نی خۆیان دەبەن و چیرۆکی سە یرم بۆ دە گێرێنە وە – لە بارە ی
پا بردو و داها توو وە. هەموو شتە جیاوازه کانی جیهان، هەموو پێگە گەشت
پیا کرا وەکان، هەموو دەروازە و دەرچەکانی ژیا ن.

ئە و کراسە لە بەر دەکەم، کە زۆرینه ی کات لە بەری دەکەم و، بۆ
یە کە مجار تیبینی ئە وە دەکەم، کە چۆن دروست کرا وە. وێنا ی ئە و دەستانە
دەکەم، کە کە تانە کە ی چنیو و ئە و پووبارە ی فایبەری پوو وە کەکانی تێدا
پویندرا وە. تێ دەگەم کە هەموو ئە و شتە نە بیندرا وە بە شیکن لە میژووی
کراسە کەم.

تەننەت ئەو شتەنەش، كە پىيى راھاتووم - وەك پاپوۋچەكانم، كە
ماوھىيەكى زۆر لە پىم كىردوون و كۆن بوون - لە نەينى دۆزىنەوھەكەدا
بەكار دەھىندىرېن.

مادام بەرەو داھاتوو مى پىگەم گىرتوۋە، كاتىك قاچم لە پابردوو گىرا بە
نىشانەى پووشاۋى پاپوۋچەكانم يارمەتى خۆم دەدەم.

ھىوادارم ئەوھى دەستم بەرى دەكەۋى و چاوم دەيبىنى و دەمم تامى
دەكات جىاۋاز بىت، بەلام ھەمان شتە. بەو شىۋەيە، ھەموو شتەكان ساتى
ھىمىيان دەشكىنن و لەجىي ئەوھ بۆمى پوون دەكەنەوھ، كە بۆچى تەۋاۋى
ئەو ماوھ درىژە لەگەلما بوون؛ بۆشم دەردەخەن، كە پەرچوۋى
پىكگەيشتەوھى عاتىفەكان پۆتىن نىانى كىردوون.

جۆرە چايەك دەخۆمەوھ، كە ھەرگىز پىشتىر تاقىم نەكىردۆتەوھ چۈنكە
خەلكانى تر پىيان دەگوتم تامى ناخۆشە. بە شەقامىكدا پىاسە دەكەم، كە
ھەرگىز پىشتىر پىيدا نەپۆيشتووم، چۈنكە خەلكانى تر پىيان دەگوتم بى
بايەخە. بۆشم دەردەكەۋىت ھەزدەكەم بۆى بگەپىمەوھ يان نا.

ئەگەر سبەى كەشەكەى خۆرىن بىت، دەمەۋىت بۆيەكەمجار بە
تەۋاۋەتى و گونجاۋى تەماشاي خۆرەكە بگەم.

ئەگەر ھەور بىت، ھەزدەكەم تەماشاي بگەم تا بزانم پەلە ھەورەكان
بەرەو كۆيۈە دەپۆن. ھەمىشە پىمۋايە كاتى تەۋاۋم نىيە، يان باش تىيىنى
ناكەم. لەگەل ئەوھشدا سبەى، تىيىنى ئەو ئاراستەيە دەكەم، كە ھەورەكان
دەيگرنەبەر، يان تەماشاي تىشكەكانى خۆرەكە و ئەو سىبەرانە دەكەم، كە

لە سەر ۋە ھەيۋەت ئاسمانىك ھەيۋەت، كە بۇ ماۋەي ھەزاران سالە مەۋقايەتى
زىچىرەيەك پۈتۈرگەنەي ماقوليان بۇ داپشتوۋە.

لەم ساتەدا ھەموو ئەۋ شتەنە لەياد دەكەم، كە لەبارەي ئەستىرەكانەۋە
فەريان بووم ۋە ئەۋانەش جارىكى دى دەبنەۋە بە فرىشتە، يان بە مندال، يان
بە ھەشتىك، كە لەم ساتەدا بېروم پىي ھەيۋەت.

كات ۋە زىان چەندىن پۈتۈرگەنەۋەي لۆزىكىيان بۇ ھەموو شتىك پىي
بەخشىوم، بەلام پۈچم لەسەر نەيىنى دەۋى. مەن پىيۈستەم بە نەيىنىيە.
دەمەۋىت دەنگى خودايەكى توپە لە ھەۋرەگرمەيەكدا بېيىم، گەرچە پەنگە
زۆرىنەشتان ئەمەتان بەلاۋە كوفرىيەت.

پىيۈستە دوويارە زىانم بە شتى فەنتازى پىر بىكەم، چۈنكە خودايەكى
توپە زۆر نامۆتر ۋە ترسىنەرتەر ۋە پىرپايەختەرە لەۋ دىاردانەي زاناكان پوونيان
كردوونەتەۋە.

بۇ يەكەمجار بەيى ھەست بە تاۋانبارى دەخنىم، چۈنكە ھەستى شادى
گوناهە نىيە.

بۇ يەكەمجار خۆم لە ھەموو ئەۋ شتەنە لادەدەم، كە دەبنە مايەي
ناخۆشى، چۈنكە چەشتىنى ناخۆشى چاكەكارى نىيە.

سكالا لەسەر زىان ناكەم ۋە بلىم: "ھەموو شتەكان ھەمىشە ھەر بە ھەمان
شىۋەن ۋە مەنىش ناتوانم بىيانگورم". چۈنكە مەن ئەم پۆژە ۋەك يەكەم پۆژى
زىانم دەۋىم ۋە، چەندەش بىيىنمەۋە، ئەۋ شتەنە دەۋزەۋە، كە ھەر
نەشمەزانى بوونيان ھەيۋەت.

ئەگەرچى پىشتىر چەندە ھا جارى بى شومار بە و شوينە دا تىپەريوم و
 "بەيانى باش" م کردووه، بەلام "بەيانى باش" ى ئەم پۆژە جياواز دەبىت.
 تەنھا نابىتە دەستەواژەيەكى رەوشتدار، بەلكو دەبىتە فۆرمىكى پىرۆزى،
 بە ھىواى ئەوھى ھەموو ئەو كەسانەى قسەيان لەگەلدا دەكەم لە واتاي
 گرنگى ژيان تىپگەن، ئەگەرچىش تراژىدىا ھەرەشەى نوقومکردنە ناوخۆيمان
 لى دەكات.

تېبىنى وشەى گۆرانى ھونەرمانەندىكى سەر شەقام دەكەم، ئەگەرچى
 خەلكانى ترگویشى لى ناگرن، چونكە ترس پۆحيانى قورس کردووه.
 ميوزىكەكە دەلەيت: "خۆشويستى فەرمانرەوايى دەكات، بەلام كەس نازانەيت
 تەختە شاھانەيەكەى لەكوپىيە؛ بۆ زانينى ئەو شوينە نەيتىيەش، دەبىت
 يەكەمجار خۆت بۆ عەشق بە دەستەوہ بدەيت".

منيش غىرەتى كردنەوھى دەرگاي ئەو شوينە پىرۆزەم دەبىت، كە بەرەو
 پۆحم پى دەكات.

بە جۆرىك تەماشاي خۆم دەكەم ھەر وەك بلىي يەكەمجارە پەيوەندى بە
 جەستە و پۆحمەوہ دەكەم.

ھىوادارم بتوانم خۆم وەك خۆم قبول بکەم: كەسەك، كە ھەر وەك
 خەلكانى تر دەپوات و ھەست دەكات و قسە دەكات، بەلام سەرەپاي
 ھەلەكانى، نازاشە.

ھىوادارم سەرم لە سادەترين ئاماژەم بسورمەيت، ھەر وەك ئەوھى لەگەل
 بىگەنەيەكدا قسە بکەم؛ بە ئاساييترين سۆزم، ھەر وەك ئەوھى، كە لە
 بەغداد لە كاتى ھەلکردنى با كەدا ھەستم دەکرد لەمەكە بەر دەموچاوم

دەكەۋىت؛ لە نەرمترین ساتدا، ھەر ۋەك ئەۋكاتەي ژنەكەم بە تەنىشتەۋە
خەۋتوۋە ۋە ھەۋل دەدەم ۋىناي بىكەم، كە خەۋن بە چىيەۋە دەبىنىت.
ئەگەر لەسەر جىگەي خەۋىش بە تەنبا بىم، دەچمە بەر پەنجەرەكە،
تە ماشايەكى ئاسمان دەكەم ۋە دۇنيا دەبىم، كە تەنبايى درۋىيە، چونكە
گەردوون بەردەۋام ياۋەرىم دەكات.

بە ۋ شىۋەيەش ھەر كاتژمىرىكى ژيانم دەبىتە سەرسامىيەكى
ھەمىشەيى، بۆ ئەۋ "من" ھى، كە نە دايكەم ۋە نە باۋكەم ۋە نە خويىندىگە
دروستى نە كەردوۋە، بەلكى بە ھەموو ئەۋ شتەنە دروست بوۋە، كە ھەتا
ئىستە ئەزموۋىم كەردوون، لە ناكەۋىش ھەموۋىيان لەبىر دەكەم تە شتى نوئى
بەدۆزىمەۋە.

ئەگەر ئەمە دوايىن پۇژى ژيانىشم بىت لەسەر زەۋى، بە خۇشترىن شىۋە
دەيگوزەرىنىم، چونكە بە پۇجى مىندالىكى بى تەۋانەۋە دەژىم، ھەر ۋەك بلىيى
بۆ يەكەمجارم بىت، كە تەۋاۋى شتەكان بىينىم.

ئەوجا ژنى بازىرگانىك گوتى:

"باسى سىكسىمان بۇ بىكە".

لەو ئەلامدا گوتى:

ژن و پياوان بۆ يەكدى دەچپىن، چونكە ئامازەيەكى پىرۇزىيان كىردۆتە
كىردارىكى پىرتاوان.

ئەمە ئەم جىهانەيە، كە تىيدا دەژىن. تالانكىرنى ساتى ئىستاش لە
حەقىقەتەكەي شتىكى ترسناكە، دەكرىت ياخييون بىتتە شتىكى بە بەها،
ئەگەر بىزانىت چۆن بەكارى دەهينىت.

ئەگەر دوو جەستە لىك بىستىرنى، ئەو سىكس نىيە، تەنھا خوشىيە.
لە سىكسدا، حەوانەو و پەشۆكان دەست لە دەست دەپۆن، ھەر وەك
چۆن ئازار و شادى و شەرم و غىرەت دەچنە پشت سنورى كە سىكەو.
چۆن دوو دۆخى وا جىاواز لە ھارمۆنىيە كدا پىكەو؟ تەنھا يەك رىگە
ھەيە: بە خۆبە دەستەو دانەت.

چونكە كىردارى خۆبە دەستەو دانە واتاى ئەمەيە: "بىوات پى دەكەم".
ويناكىرنى ھەموو ئەو شتانەي كە پەنگە پووبدەن، لە كاتىكدا رىگە بە
خۇمان دەدەين، نەك ھەر جەستەمان، بەلكو پۆھىشمان لىك بىتەن، بەس نىيە.

با خۇمان نوقوم بىكەين و، پاشانىش، بەرەو خوارەوہى پارەوى
خۇبەدەستەوہدان بېرۇين. پەنگە ترسناك بىت، بەلام تاكە پىگەيە، كە
شايانى شوينكەوتن بىت.

ئەگەر ئەمەش بىتتە ھۆى گۇرپانكارىيەكى سەرەكى لە جىھانى ئىمەدا،
ھىچ شتىكمان نىيە تا لەدەستى بدەين، چونكە بە كىردنەوہى دەرگای
يەكىتى جەستە و پۇج، ئەوہى چىنگمان دەكەوئت خۇشەويستى تەواوہتییە.
با بىرۇكەى ئەوہ لەياد بىكەين، كە بەخشىن خانەدانىيە و وەرگرتن
زەبوونىيە. بۇ ھەندىك خەلك بەخشندەيى تەنھا لە بەخشىنداىە، ھىشتاش
وەرگرتن كىردارىكى خۇشەويستىيە. پىگەدان بە كەسىك بۇ شادمانكىردنمان
دەبىتتە مايەى شادمانى ئەويش.

كاتىك لە كىردارى سىكسدا زۇر بەخشندە دەبىن و تاكە ھۆكارى
سەرەكىمان خۇشى بەرامبەرەكەمانە، دەشىت شادمانى خۇمان كەم
بىتتەوہ، يان تەنانەت لەناويش بچىت.

كاتىك بە ھەمان گۇر و تىنەوہ تواناى بەخشىن و وەرگرتنمان دەبىت،
جەستەمان وەك دەزووى كەوانىك پەشىو دەبى، بەلام مىشكمان وەك ئەو
تيرە ئامادە دەبىت، كە خەرىكە دەھاوئىرئىت. ئىدى مىشكمان لەكاردا نىيە؛
غەرىزە تاكە پابەرمانە.

كاتىك جەستە و پۇج پىك دەگەن و وزەى پىرۇزىش، نەك تەنھا ئەو
بەشانە پىردەكات، كە لای زۇرىنەى خەلكى بە خرۇشىنەر ناسراون، بەلكو
تەنانەت ھەموو تالە موويەك و بىستىش پىر دەكات، بەو شىوہەش

پووناككككەى پەنگ جىاواز دەخولقئىنن. دوو پووبار پىك دەگەن تا پووبار كى
جوانتر و بەهئزتر دروست بكەن.

هەر شتىك، كە پۇحانككەى خۇى لە فۇپمى دىاردا پىشان دەدات و، هەر
شتىككش كە ديارە خۇى دەگۇرپىت بە وزەىەكى پۇحانى.

هەموو شتىك پىگە پىدراو، ئەگەر هەموو شتىك قبول بكىت.

هەندىكجار ەشق لە قسەكردن بەنىانى ماندوو دەپىت. لەپەر ئەو، لپى
گەپى با بەتەواوى مەزنىيەو خۇى دەربخات، وەك خۇر بسووتى و بە
باكەشى تەواوى دارستانەكان وىران بكات.

ئەگەر يەككە لە عاشقەكان بەتەواوتى خۇى بەدەستەو دەدات، ئەوى
ترىشان هەر هەمان شت دەكات، چونكە لەئامىزگرتن دەپىتە زانخوانى،
زانخوانىش بەرەو گەپان بەدووى هەموو ئەو شتانەدا پەلكىشمان دەكات، كە
لەبارەى خۇمانەو نەمانزانیوو.

سىكس وەك ديارىيەك و گۇرپىنىكى نەرىتى بىيە. لە هەموو
نەرىتىكىشدا، نەشوہ بۇ شكۇداركردنى كۇتايىيەكە ئامادە دەپىت، بەلام
ئەو تاكە ئامانچ نىيە. ئەوئى گرىنگە ئەوئەى مەن لەگەل ھارەلەكەم
گەشتمان بە پىگەىەكدا كىدوو، كە بەرەو ھەرىمىكى نەناسراوى ېردوون،
كە لەوى ئالتوون و مىرى* بە نرخمان دۇزىوئەتەو.

واتاى پىرۇزى تەواو بە پىرۇزىيەكە ببەخشە. ئەگەر ساتى گومانىش ھاتە
پىشى، ھەمىشە لەيادت بىت: ئىمە لەو ساتانەدا بە تەنیا نىن! ھەردو لا ھەر
ھەمان ھەستىان ھەىە.

بی ترس سندوقی نهیئی فانتازیا کانت بک ره وه. غیره تی که سیک
 یارمه تی که سه که ی تریش ده داته که هر به شیوه ی نه و نازا بیت.
 عاشقه راسته قینه کان به بی ترسی هه لسه نگاندن ده چنه باخچه ی
 جوانیه وه. ئیدی نه وان دوو جهسته یان دوو پوچ نین که چاویان به یه کدی
 بکه ویت، به لکو تاکه نافوره یه کن، که ناوی راسته قینه ی ژیا نی لئ
 هه لده قولیت.

نه ستیره کان ته ماشای جهسته ی پووتی عاشقه کان ده که ن، نه وانیش
 هه ست به شهرمه زاری ناکه ن. بالنده کان له نزیکیان وه ده فین،
 عاشقه کانیش لاسایی گورانی بالنده کان ده که نه وه. نازه لی کیوی به وریایی
 لییان نزیک ده بنه وه، چونکه نه وه ی ده بیینن زور له خویان کیویتره. نه وجا
 سهریان وه ک نیشانه یه کی ریز و خۆبه دهسته وه دان نه وی ده که ن.
 نه وجا کات له وجودی خوی ده وه ستیت، چونکه له زه وی شادمانی -
 له دایکبوو - له - عه شقی - راسته قینه وه، هه موو شتی که نه مره.

يەككە لە جەنگاۋەرەكان كە بۇ پۇژى
دواتر ئامادەى مردن بوو، بەلام لەگەل
ئەوەشدا، بېريارى دابوو بىتە گۆرەپانەكە
تا بزانىت قېتىيەكە چى دەلىت،
تېيىنىيەكى دا:

"ئىمە دابەش كراين كاتىك ئەوەى دەمانويست
يەكىتى بوو. ئەو شارانەى لە پارەوى
داگىركەرەكاندان تووشى ئازارى دەرەنجامى جەنگىك
بوون، كە خۇيان ھەلىان نەبژاردوو.
ئايا ئەوانەى كە پزگارىان دەبىت،
دەبى چى بە مندالەكانيان بلىن؟"

له وه لاما گوتی:

ئیمه به ته نیا له دایک بووین و به ته نیا ش دەمرین. به لام تا له سه ره ئه م
هه ساره یه بین، ده بیته قایل بین به شکۆمه ندکردنی کاری باوه پمان له پێگه ی
خه لکی تره وه.

کۆمه لگه ژیا نه: له وێوه توانای پزگاریمان پێ ده گات. کاتی که له
ئه شکه وته کاندایه ژیا بین به و شیوه یه بوو و ئه مپۆش هه ره به و شیوه یه یه.
پێز له وانه بگره، که به ته نیشته تۆوه گه وره بوون و فیڕبوون. پێز له وانه
بگره، که فیڕیان کردیت. که پۆژی خۆی هات، چیرۆکه کانت بگێڕه وه و
خه لکی فیڕبکه؛ به و شیوه یه ش کۆمه لگه به رده وام ده بیته و نه ریته کانیشمان
به نه گۆپاوی ده میننه وه.

هه ره که سێک ساته کانی خوشی و بێ وره یی له گه ل خه لکی ترده به ش
نه کات، هه رگیز به ته واوه تی توانا و که موکۆپییه کانی خۆی بۆ پوون
نابیته وه.

لە ھەمان كاتدا، ئاگادارى ئەومەترسىيە بە، كە ھەرەشە لە ھەموو
كۆمەلگەكان دەكات: خەلكى بەرەو پېگەيەكى ستانداردى پەفتارکردن
پەلكىش كراون، سنوور و ترس و كىنەى خۆيان وەك نمونە بە كاردەھيئن.
ئەوەش نرخیكى باشە، چونكە بۆ ئەوەى قایل بیت، دەبیئت ھەموو
كەسیك شادمان كەیت.

ئەوەش بەلگەى ئەوە نییە، كە كۆمەلگەت خوش بویت، بەلكو بەلگەى
خۆشنەویستنى خودى خۆتە.

ئەو كاتە ریزت دەگیریت و خوش دەویسترییت، كە خەلكیت خوش بویت
و ریزیان بگریت. ھەرگیز ھەولى شادمانکردنى ھەموو گەسیك مەدە؛ ئەگەر
وا بكەیت، نابیتە مایەى ریزی هیچ كەس.

لەناو ئەو خەلكانەدا بۆ ھاوپى و ھاوپەیمان بگەرپ كە برۋا بە خۆيان و
ئەوە دەكەن، كە ئەنجامى دەدەن.

من نالیم: "بۆ كەسیك بگەرپ، كە رېك وەكو تۆ بیر بكاتەوە". بەلكو
دەلیم: "بەدووى ئەوانەدا بگەرپ كە جیاواز لە تۆ بیر دەكەنەوە و ھەرگیز
ناتوانیت قایلان بكەیت، كە تۆ راستیت".

چونكە ھاوپىیەتى یەككە لە دەموچاوەكانى خۆشەویستى،
خۆشەویستیش لە بیر و پاوہ دروست نابیت؛ خۆشەویستى ھاوہلى خۆى
بەبى مەرج دانان قبول دەكات و پېگە بە ھەر كەسیك دەدات لە پېگەى
خۆیەوە بەرەو پېش بچیت.

خۆشەویستى كارى باوہ پکردنە بە كەسیكى تر، كارى خۆبەدەستەوەدان

نییە.

هەول مەدە بە ھەر نرخیک بێت خوش بویسترییت، چونکە خوشەویستی
نرخى نییە.

هاورپیکانت لەو جۆرە نین سەرنجی ھەموو کەسیک بەلای خۆیاندا
پابکیشن و بڵین: "ھیچ کەسیکی باشتەر، بەخشنەدەر، یان چاکەکارتر لە
تەواوی قودسدا بوونی نییە".

هاورپیکانت لەو جۆرەن، کە چاوەپێی پوودانی شتەکان ناکەن تا بزانی
کام ئاراستە بگرنە بەر؛ پێک لەو ساتەدا بپاری دەدەن، ئەگەر چی ئەشزانن،
کە پەنگە بپیته شتیکی مەترسیدار.

ئەوان ئەو پۆحە ئازادانەن، کە ھەر کات ژیان داوای کرد دەتوانن ئاراستە
بگۆڕن. بۆ پارەوی نوێ دەگەڕێن، سەرکەشییەکانیان ژماردە دەکەنەو،
بەو شیوەیەش شار و گوندیش دەولەمەند دەکەن.

ئەگەر جارێک پارەویکی ھەڵ و مەترسیداریان گرتە بەر، ھەرگیز نایەن
پیتبڵین: "نەکەیت کاری وا بکەیت".

تەنھا دەلێن: "جارێک پارەویکی ھەڵ و مەترسیدارم گرتە بەر".

ئەمە لەبەر ئەوەیە، کە پێز لە ئازادییەکەت دەگرن، ھەر چۆن تۆش پێز
لە ھی ئەوان دەگرییت.

بە ھەر نرخیک بێت خۆت لەو کەسانە دووربخەرەو، کە تەنھا لە ساتی
غەمباریدا دینە لات و دڵت دەدەنەو. ئەوەی لە راستییدا بە خۆیانی دەلێن
ئەوەیە کە: "من بەھێزترم. من زاناتم. من ئەم ھەنگاوەم نەنا".

لەو كەسانە نىزك بېرەو، كە لە ساتى شادىيدا بە تەنىشتەو،
چونكە ئەوان ئىرەيى بىردىن و لەچەرى لە دلياندا نىيە، تەنھا دەيانەوئىت تۆ
بە شادمانى بىيىن.

خۆت لەو كەسانە بە دوور بگرە، كە پىيان وايە لە تۆ بەھىزترىن، چونكە
لە راستىدا شكىستەنى خويان دەشارنەو.

لەو كەسانە نىزك بېرەو، كە لە لاوژبوون ناترسىن، چونكە ئەوان بىروايان
بە خويان ھەيە و دەرزانىن، كە لە ھەندىك حالەتى ژيانماندا دەكەوين؛ ئەوان
ئەمە بە خالىكى لاوازى نادەنە قەلەم، بەلكو بە مۇقايەتى دەرزانىن.

خۆت لەو كەسانە بە دوور بگرە، كە بەر لە كردار قىسەيەكى زۆرى لەسەر
دەكەن، ئەو كەسانەي كە ھەرگىز ھەنگاويك نانىن ئەگەر دلىيا نەبن ئەو
ھەنگاۋە دەبىتە مايەي پىزيان.

خۆت لەو كەسانە نىزك بگرەو، كە كاتىك ھەلەيەكت كىردوۋە، ھەرگىز
نەيانگوتوۋە: "مىن ئەو ھەم بە شىۋەيەكى جىياۋز ئەنجام دا". ئەوان لەو
جۆرە ھەلەيەيان نەكردوۋە و بۆيان نىيە ھەلسەنگاندنى بۆ بكن.

خۆت لەو كەسانە بە دوور بگرە، كە لەبەر ئەو ھەم بۆ ھاپىي دەگەپىن، كە
درىژە بە دۆخىكى كۆمەلەيەتى بدەن، يان بۆ ئەو ھەم ئەو دەرگايانە بكنەو،
كە بەبى تۆ ھەرنەشياندەتوانى لىي نىزك بىنەو.

لەو كەسانە نىزك بېرەو، كە بەتەنيا بايەخ بە كىردنەو ھەم دەرگايەكى
گرىگ دەدەن — دەرگاي دلى تۆ. كە ھەرگىز بەبى قايلبوونى خۆت پۇخت
داگىر ناكەن، يان تىرىك ناگىرنە دەرگا كراۋەكە.

ھاوپىيەتى ۋەك پووبارە: بە دەۋرى بەرددا وروژم دەبات، خۆى لەگەل
دۆل ۋ چيادا دەگونجىنىت، جار جارە دەچىتە گۆمىكەۋە ھەتا پردەبىت و
لەسەر پۆيشتىنى خۆى بەردەوام دەبىت.

ھەر ۋەك ھەرگىز پووبار لەيادى ناكات، كە ئامانجى ئەو دەريايە،
ھاوپىيەتپىش ھەرگىز لەيادى ناكات، كە تاكە ھۆكارىك بۆ بوونى
خۆشويستىنى خەلكانى ترە.

خۆت لەو كەسانە بەدور بگرە، كە دەلەين: "ئاۋھايە، لەمە زياتر ناپۆم".
چونكە ئەۋەى ئەۋان نەيانتوانىۋە بەسەرىدا زال بىن ئەۋەيە نە مردن و نە
ژيان كۆتاييان نىيە؛ ئەۋان تەنھا قۇناغى نەمرىين.

خۆت لەو كەسانە نزيك بگرە، كە دەلەين: "ھەموو شتىك باشە، بەلام
ھىشتا دەبىت بەردەوام بىن". چونكە ئەۋان لەۋە تىدەگەن، كە دەبىت
لەسەر پۆيشتىيان بەرەو ئاسۆى نەناس بەردەوام بىن.

خۆت لەو كەسانە بەدور بگرە، كە بۆ گفتوگۆكردنى، جىدى بىت يان
نا، ھەر بىرپارىك، كە كۆمەلگە پىۋىستە بىدات، چاويان پىت دەكەۋىت. ئەۋان
لە سىياسەت تىدەگەن؛ سەرنجى خەلكى بەلاى خۇياندا پادەكىشن و
دەيانەۋىت پىشانى بدەن، كە چەندە زىنگەن. ئەۋەى كە لىي تىناگەن
ئەۋەيە، كە زەۋتكردنى ۋەرىنى تاكە يەك تالە موۋ لە سەرت شتىكى
مەھالە. شتىكى گرنگە، بەلام پىۋىستى بەۋەيە دەرگا و پەنجەرەى بۆ ژىرى
ۋ شتە چاۋەپوان نەكراۋەكان بخرىتە سەر پشت.

لەو كەسانە نزيك بىرەۋە، كە گۆرانى دەلەين، چىرۆك دەگىرنەۋە و
شادى لە ژيان ۋەردەگرن، ئەۋانەى كە شادمانى لە چاوياندا

دەدرەوشىتەۋە. چۈنكى شادمانى سارىيە ۋە ھەر زوو چارەسەرىك دەۋزىتەۋە، لە كاتىكدا لۆژىك تەنھا دەتوانىت پوونكردەنەۋەيەك بۇ ھەلە ئەجامدراۋەكان بدۆزىتەۋە.

لەۋكەسانە نىزىك بېرەۋە، كە پىگە دەدەن پووناكى خۇشەۋىستى بەبى سنوورداركردن، ھەلسەنگاندن ۋە خەلات بەسەرياندا بدەرەۋىتەۋە، بە بى ئەۋەي پىگە بدەن ترسى خراپ تىگەيشتن پىگە لە پووناكىيەكە بگرىت. گىرنگ نىيە ھەستت چۆنە، ھەموو سىپىدەيەك لە خەۋرپابى ۋە ئامادە بە پووناكىيەكەت بەسەرتدا بدەرەۋىتەۋە.

ئەۋانەي بە چاۋ دەبىنن چاۋيان بە پووناكىيەكە دەكەۋىت ۋە سىحريان لى دەكات.

ژنيکی گهنج که به دهگمهن مالّه وهی به جی دههیشته له بهر
ئه وهی پییوابوو کهس بایه خی پی نادات، گوته:

"فیری که شخه ییمان بکه".

هه موو ئاماده بووانی ناو گوڤه پانه که منگه یان دههات، "ئه مه
چ جوڤه پرسیاریکه له کاتیکیدا خه ریکه ولاته که مان داگیر
ده کریت و

به مزووانه ته واوی شه قامه کانی شار به خوین ئاو ده درین؟

به هه حال، قبتیییه که خهنده یه کی کرد، خهنده که ی
گالته جاپانه نه بوو، به لکو پرپوو له ریز بو غیره تی ئه و
ژنه گهنجه.

له وه لاما گوتی:

پیزانینی که شخهیی له پووکار و پووکه شدا شتیکی هه له یه. هیچ شتیکی
هیندهی نه وه له راستیه وه دوور نییه: هه ندیک وشه که شخن، هه ندیکتر
بریندار و ویرانکاری ده سازینیت، به لام هه موویان هه ر به هه مان پیتگه ل
ده نووسرین. گول که شخهیه، ته نانه ت نه و کاته ش، که له ناو گیاکانی
میگریندا ده شاردرینه وه. پاکردنی ئاسک که شخهیه، ته نانه ت نه و کاته ش،
که له دهستی شیریک هه ل دیت.

که شخهیی جوانیه کی ده ره کی نییه، به لکو به شیکه له پۆج، که به پووی
خه لکانی تر دا ئاشکرایه.

کاتیکیش سۆزه کان به تین ده بن، که شخهیی پێگه نادات به سته ری
پاسته قینه ی نیوان دوو مڕۆڤ بشکیت.

که شخهیی له وه به رگانه دا نییه، که ده یانپۆشین، به لکو له شیوازی
پۆشینه که یاندا یه.

لە باش بەكارھېنانى شمشىردا نىيە، بەلكو لە وگفتوگويەدايە، كە لە
خۇپاراستن لە جەنگ دەيسازىنين.

كەشخەيى ئەو كاتە بەدەست دىت، كە دەستبەردارى ھەموو ئەو شتە
زىاد لە پىويستانە بىين، سادەيى و خۆچرکردنەو دەدۆزىنەو. چەندە بە
سادەيى بۆستين، ھىندە باشترە؛ چەندە لەسەر خۇمان بىين، ھىندە
جوانترە.

ئەي سادەيى چىيە؟ پىكەو ھاتنى بەھا راستەقىنەكانى ژيانە.
بەفر جوانە، چونكە تەنھا يەك پەنگى ھەيە.
دەريا جوانە، چونكە تەخت و پىك دەردەكەوئىت.
بىابان جوانە، چونكە تەنھا لە بەرد و لم پىكھاتوو.
بەھەرھال، كاتىك نزيكتر تەماشاي شتەكان دەكەين، زياتر كاريگەريى و
بى خەوشىيەكەيمان بۆ دەردەكەوئىت و دان بە جۆرايەتتىيەكەيدا دەنئىين.
سادەترين شتەكانى ژيان شتە ھەرە سەرو سروشستىيەكانن. لىگەپى
خۇيان دەربخەن.

پامىنە چۆن شلىرەكانى كىلگەكان گەشە دەكەن: نە پەنج دەدەن و نە
دەسوورپىن. ھىشتاش كەسىكى ژىر بەو ھەموو شكۆمەندىيەيەو ەك
شلىرىك پىك نىيە.

چەندىك دل لە سادەيىو نزيك بىت، ھىندە زياتر تواناي خۆشەويستى
دەبىت بە ئازادى و بى ترسى. چەندە بى ترس خۆشى بوئ، ھىندە زياتر
تواناي دەرختىنى كەشخەيەتى دەبىت لە ھەموو ئامارەيەكدا.

كەشخەيەتى پەيۋەندى بە تامخۇشىيەۋە نىيە. ھەموو كۆلتۈرۈك
فېكرەى خۇى لەسەر جوانى ھەيە، كە بەتەۋاۋەتى لە كۆلتۈرۈى ئىمە
جىاۋازە.

بەلام ھەموو ھۆزىك، ھەموو مۇۋىك، بەھاي خۇيان ھەيە، كە پەيۋەستە
بە كەشخەيەۋە: مېۋاندارى، پىز، پەفتارى جوان.
لووتبەرزى دەبىتە ھۆى كىنە و لەچەرى. كەشخەيى پىز و خۇشەۋىستى
بەرز دەكاتەۋە.

لووتبەرزى دەبىتە ھۆى ئەۋەى ھاۋپى ژن و پىاۋەكانمان زەبوون بكەين.
كەشخەيى فېرمان دەكات لە پووناكىدا پىاسە بكەين.
لووتبەرزى وشەكان ئالۆز دەكات، چونكە پىيۋايە زىنگى تەنھا بۆ چەند
كەسىكى ھەلبىزىردراۋى كەمن. كەشخەيى بىرۈكەى ئالۆز دەگۈرپىت بە شىتېك،
كە ھەموو كەسىك تواناى لى تىگەيشىنى ھەبىت.

كاتىك بە پارەۋى ھەلبىزىردراۋى خۇماندا دەپۆين، بە كەشخەيى دەپۆين و
بەلىشاۋ پووناكىمان لى دىتە دەرى. ھەنگاۋەكانمان جىگىرن، سەرنجىمان
بەرەرە، جوولەمان جوانە. تەننەت لە ساتى تەنگۈچەلەمەكانىشدا
پىكابەرەكانمان نىشانەى لاۋازى نابىنن، چونكە كەشخەيىمان دەمانپارپىزىت.
كەشخەيى قىۋولكراۋ و دان پىانراۋە، چونكە بە كەشخەبوون ھىچ
پەنجىكى گەرەك نىيە.

تەنھا خۇشەۋىستى فۇرمى ئەۋە دەبەخشىت، كە جارىك لە جاران ھەر
خەۋنى ھەبوونىشمان پىۋەى نەبىنىۋە.
تەنھا كەشخەيىش رىگە دەدات ئەۋ فۇرمە بەردەست بىت.

ئەوجا پياويك كە ھەموو سىيىدەيەك زوو لەخەو ھەلدەستا
تا رانە مەرەكەى بۆ لەوەرگاكان بەرىت،
گوتى:

"تۆ خويندوتە تا تواناي گوتنى ئەم وشە
جوانانەت ھەبىت، بەلام ئىمە دەبىت ھەموو
پۇژىك كار بکەين تا يارمەتى خىزانەكانمان بدەين".

له وه لامدا گوتی:

وشه ی جوان له لایه ن شاعیره کانه وه به یان ده کریت. پوژیکیش دیت
که سیڅ بنووسیت:

خه وم لى که وت و له خه ونمدا ژيان زور

جوان بوو.

به ټاگا هاتم و بوم ده رکه وت ژيان

نه رکه.

نه رکه که م راپه راند و بوم ده رکه وت ژيان

جوانه.

کار ده رکه وته ی خوشه ویستییه، که خه لکی پیکه وه ده به سستیته وه. له و
پیکه یه وه بومان ده رده که ویت، که ئیمه ناتوانین به بی خه لکانی تر برژین و
هر به و شیوه یه که سانی تریش پیویستیان به ئیمه یه.

دو جۆر كار ھەيە .

كارى يەكەم ئەو ھەيە، كە پېويستە بۇ پەيدا كىردى نانى پۆژانە ئەنجامى
بدەين. لەو ھالەتەشدا خەلكى كاتەكانى خۇيان دەفرۆشن، نازانن، كە ئىدى
ھەرگىز جارىكى تر بۇيان ناكىردىتەو ھە .

تەواوى بوونيان خەون بەو پۆژەو ھەيە، كە بتوانن لەكۆتايىدا
بەھەيئەو ھە . كاتىكىش ئەو پۆژە دىتە پىشى، ھىندە پىر دەبن، كە تواناي
خۇشى ھەرگرتنيان لەو شتانە نامىنىت، كە ژيان پىشكەشيانى دەكات.
خەلكى لەو جۆرە ھەرگىز بەرپىسارىتتى كىردارەكانيان ناگرە ئەستۆ. ئەوان
دەلئىن: "ھىچ ھەلباردەيەكى ترم نىيە".

بەھەر ھال، جۆرىكى دىكەى كار كىردنىش ھەيە، كە ئەو یش ھەر بۇ
دابىن كىردنى گوزەرانى پۆژانەيە، بەلام لەمەياندا خەلكى ھەول دەدەن ھەر
خولەكىيان بە خۆتەرخان كىردن و خۆشەويستى بۇ كەسانى دىكە پىر
بەكەنەو ھە .

ئىمە بەم جۆرە كارەيان دەلئىن بەخشىن.

بۇ نموونە، دوو كەس ھەمان ژەمە خواردن دروست دەكەن و ھەر ھەمان
كەرەستەش بەكار دەھىنن، بەلام يەككىيان خۆشەويستى بەسەر كارەكەيدا
دەپژىنى و ئەوى دىكەشيان تەنيا ھەول تىركىردنى وركى دەدات. ئەگەر چى
خۆشەويستى شتىك نىيە بىبىندى، يان بگىرى، بەلام ئەنجامەكە بە
تەواو ھەتى جىاواز دەبىت.

ئەو كەسەى قوربانى پېشكەش دەكات ەمىشە خەلات دەكرېت.
چەندىك خۆشەويستى خۆى بېەخشىت، ئەو ەندە خۆشەويستىيەكەى زىاد
دەكات.

كاتىك وزەى پىرۆز گەردوون دەخاتە جوولە، تەواوى ەسارە و
ئەستىرەكان، تەواوى دەريا و دارستانەكان، تەواوى دۆل و چياكان بوارى
ئەفراندىيان پى دەبەخشىت. ەمان شت بەسەر مرقاىەتىشدا پروودەدات.
ەندىك گوتيان: "نەخىر، ئىمە نامانەوېت. ئىمە ناتوانىن ەلە راست
بەينەو، يان سزاي نادادپەرورەى بدەين."

خەلكانى دىكە گوتيان: "بە عارەقەى ناوچاوانم ئاوى كىلگەكان دەدەم،
ئەو ەش دەبىتە پىگەى من بۆ بەرز نرخاندى خالق."
ئەوجا ئەهرىمەن ەات و بە دەنگى شىرىنى خۆى گوتى: "دەبىت تا سەر
لوتكەى چياكە بەردەكە بەيت بە شانتدا، كاتىكىش دەگەيتە ئەو، ديسان
خل دەبىتەو ە بۆ سەر زەوييەكەى بنكى چياكە."

ئەوانەش برپاىان بە ئەهرىمەن كرد گوتيان: "تاكە واتاى راستەقىنەى
ژيان ئەو ە ەمان كار دووبارە و دووبارە بەكەيتەو."

ئەوانەش برپاىان بە ئەهرىمەن نەكرد لەو ەلامدا گوتيان: "من ئەو بەردەم
خۆش دەوېت، كە دەيبەمە سەر لوتكەى چياكە. بەوشىو ەش ەەر
خولەكىك، كە لەگەلدا دەيبەمە سەر، دەبىت ئەو خولەكانەى كە بۆ
خۆشەويستەكەى تەرخان دەكەم."

بەخشىن نزاىەكى بى جىھانە. وەك ھەموو نزاىەكى تىرىش، پىۋىستى بە دىسپلىن ھەيە - پىكوپىكى كۆيلايەتى گەرەك نىيە، بەلكو ھى ھەلباردىنى ئازادى دەۋىت.

ھىچ ھىكمەتلىك لە گوتنى ئەمەدا نىيە: "چارەنووس ەدالەت نەبوو لەگەلما. ئىستا خەلكانى دىكە شوپنى خەونەكانى خۇيان كەوتوون، كەچى ئەۋەتا من كارى خۇم دەكەم تا گوزەرانىك دابىن بكەم".

چارەنووس ھەرگىز سەمكارى بەرامبەر بە ھىچ كەسىك ناكات. ئىمە ھەموو ئازادىن لە قىن لى بوون، يان خۇشويستنى ئەۋەى دەيكەين.

كاتىك خۇشمان دەۋىت، ئىمەش ھەمان شادمانى لە چالاكىيەكانى پۇژانەمان ۋەردەگرىن، ھەر بەشىۋەى ئەۋانەى پۇژىك بە دوۋى خەونەكانىاندا دەپۇن.

كەس گرنگى و مەزنى ئەۋە نازانىت، كە ئەنجامى دەدات. بەۋ شىۋەيەش نەينى و جوانى بەخشىنەكە دەمىنىتەۋە: ئەۋە ئەۋ كارەيە، كە پىمان دراۋە و باۋەرمان پى كراۋە، لەبەر ئەۋە دەبىت ئىمەش لەبەرامبەردا بىروى پى بكەين.

كرىكار دەتوانىت پوۋەك بچىنىت، بەلام ناتوانىت بە خۇر بللىت: "ئەم بەيانىيە پەۋنەقدارتر بىرەۋشىرەۋە". ناتوانىت بە ھەۋرەكان بللىت: "ئەم پاش نىۋەپۇيە ببارىنن". دەبىت ئەۋە بكات، كە پىۋىستە: زەۋىيەكە بكىللىت، تۆۋەكە بچىنىت و لە پىگەى تىفكرانەۋە فىرى ھونەرى ئارامگرتن بىت.

ئەۋكاتەي بۆي دەردەكەۋىت دانەۋىلەكەي وىران بوۋە و كارەكەي بۆ
نەھاتتە بەرھەم، ئەزموۋنى ساتى ئاۋمىدى دەكات. ئەۋكەسەش، كە
بەدوۋى خەۋنەكەي دەكەۋىت لە بېيارەكەي پاشگەز دەبىتەۋە، ئەۋجاش
خەزەكات بگەپىتەۋە و كارىك بۆ خۆي بدۆزىتەۋە، كە بتوانىت پىي
بگوزەرىنىت.

ھەرچۈننىك بىت، ئەۋ پۆژە دلى ھەموو كرىكارىك و ھەموو سەركەشىك پىر
لە خۆشى و بېۋا دەبىتەۋە. ھەردووكيان بەرھەمى بەخشىنەكە دەبىنن و
شادمان دەبن. چۈنكە ھەردووكيان ھەمان گۆرانى دەچىن: گۆرانى
ئاسودەيى ئەۋ كارەي كە بە بېۋاۋە پىيان بەخشاۋە.

شاعىر لە برساندا دەمرىت ئەگەر لەۋ ئاۋچەيە شۋانى لى نەبىت.
شۋانەكە لە خەفەتدا دەمرىت ئەگەر نەتوانىت وشەكانى شاعىرەكە بەگۆرانى
بچىت.

لە پىگەي بەخشىنەۋە پىگە بە خەلكانى تر دەدەيت خۆشيان بويت.
تۆش لە پىگەي ئەۋەي بە خەلكانى ترى دەبەخشىت فىرى خۆشەۋىستىيان
دەكەيت.

هەر هەمان ئەو پیاوێی لەبارەى کارەوێ پرسىارى
کرد، پرسىارىكى تىرىشى کرد:

"باشە بۆچى هەندىك كەس لەوانى تر
بە بەختترن؟"

له وه لاما گوتی:

سه ركه وتن به وه به ده ست ناهیندریت، كه كارى كه سیك له لایه ن كه سانى ديكه وه هه لېسه نگیندریت. ئه وه میوه ی تۆویكه، كه به خوشه ویستییه وه پواندووته.

كاتیك وه رزی دروینه دیت، ده توانیت به خۆت بلییت: "سه ركه وتم".
تۆ له به ده ستهینانى پیز بۆ كاره كه ی خۆت سه ركه وتن به ده ستهینا، چونكه ته نها بۆ گوزه رانت كارت نه كرد، به لكو بۆ ئه وه ش كارت كرد، كه خوشه ویستیت بۆ خه لكانى ديكه ئاشكرا بكه یت.

توانیت ئه وه ته واو بكه یت، كه ده ست پیتی كردبوو، گه ر چى ته نانه ت پیشبینى هه موو ئه و داوانه ی سه ر پێگه كه شتت نه كردبوو. كاتیكیش به رۆشیت له به رامبه ر ته نگوچه له مه چاوه پواننه كراوه كاندا كه مى كرد، به دیسپلین گه یشیت. كاتیكیش وا ده رده كه وت دیسپلین خۆی ون بكات له به ر ماندوویت، ساتى حه وانه وه ت بۆ بیركردنه وه له وه نگاوانه به كارده هینا، كه پیویست بوو له داها توودا بیاننیت.

ئەو بەرەنگاریانە سستیان نەکردیت، کە پووبەپووی ژیاڤی ھەموو ئەوانە دەبیڤتەو، کە مەترسی لە ئەستۆ دەگرن. دانەنیشیتیت تا ئازار بەو شتانەو، بچیزیت، کە لە دەستت داوڤ، لە بەرئەوێ بپروکە کەت بە کاریان نە ھاتوو. نەو ستایت کاتیڤ ئەزموونی ساتی شکۆمەندانەت کرد، چونکە ھیشتا بە ئامانجە کەت نەگە یشتبوویت.

کاتیڤکیش بۆت دەرکەوت، کە دەبیڤ داوای یارمەتی بکەیت، ھەستت بە زەبوونی نەکرد. کاتیڤکیش زانیت کە سیڤ پێویستی بە یارمەتی، ئەوێ فیزی ببوویت پیشانت دان بەبێ ئەوێ ترسی ئەوێ ھەبیڤ، کە نھینی ئاشکرا دەکەیت یان ئەو شتانە لە لایەن خەلکی ترەو بەکار بھێندرین. ئەوێ لە دەرگا دەدات، لێ دەکریتەو.

ئەوێ داوا دەکات، وەری دەگریت.

ئەوێ دڵنەوایی دەکات، دەزانێ دڵنەوایی دەکریتەو.

ئەگەر ھیچ کام لەم شتانەش پوویان نەدا لە کاتیڤدا، کە چاوەپوانیشیان دەکەیت، ئەوا زۆر ناخایەنیت، کە بەرھەمی ئەو شتە دەخویت، کە بەو بەخشندەییەو لەگەڵ خەلکانی تر بەشت کردوو.

سەرکەوتن دەچیتە لای ئەوانە ئەوێ ئەوێ دەیکەن لەگەڵ کرداری خەلکانی دیکە بەراوردی ناکەن؛ ھەموو پۆژیک دەچیتە مائی ئەو کەسەو، کە دەلیت: "ھەولێ تەواوی خۆم دەدەم".

ئەوانە تەنھا بۆ سەرکەوتن دەگەڕێن بە دەگمەن پێی دەگەن، چونکە سەرکەوتن کۆتایی نییە، بەلکو سەرەنجامە.

بە هیچ شیوەیە ک خولیا یاری دە دە ر نییە؛ تەنها لە نێوان هەلبژاردنی
پارە وە کاندای سەرمان لێ دەشیۆننیت و لە کۆتاییشدا وامان لێ دەکات
خۆشی ژیان هەلبژیرین.

ئەو کەسە ی کە گورزە ئالتوونیکی لەسەر یە ک داندراوی هەیه بە
قەبارە ی گرده کە ی باشووری شارە کە مان دەوڵە مەند نییە. دەوڵە مەندی
پاستە قینە ئەو کەسە ی، کە لە هەموو ساتیکی بوونییدا پەيوەندی لەگەڵ
وزە ی خۆشەویستی هەیه.

دەبێت هەمیشە ئامانجیکت لە مێشکدا بێت، بەلام لەگەڵ بەرە و پوو
بوونە وەیدا، تەماشاکردنی دیمەنە کە ی دەور و پوشتت هیچ نرخیکی ناوێت.
لەگەڵ بەرە و پیشچوونی هەنگاو بە هەنگاوتدا، دەتوانیت کەمێک دوورتر
ببینیت، لەبەر ئەوە هەلی دۆزینە وە ی ئەو شتانه بدۆزەرە وە، کە پیشتر هەر
تییینیشت نەکردوون.

لەو ساتانه دا، گرنگە لە خۆت بپرسیت: "ئایا هێشتا نرخم هەر وە ک
خۆیەتی؟ ئایا هەولێ شادمانکردنی کەسانی تر دە دەم و ئەوە دەکەم، کە
لێم چاوە پوان دەکەن، یان هەر بە پاستی خۆم قایل کردووە بەوە ی کە
کارە کەم دەرکەوتە ی پۆج و پەرۆشیمە؟ ئایا بە هەر نرخیک بێت سەرکەوتنم
گەرە کە، یان دەمە ویت بێمە کە سیکی سەرکەوتوو، چونکە توانیومە
پۆژە کانم پەر لە خۆشەویستی بکەم؟"

چونکە ئەوە واتای پاستە قینە ی خۆشەویستییه: دەوڵە مەندکردنی ژیا نت،

نە ک پرکردنی سندوقە کان بە ئالتوون.

پهنگه پیاویک بلّیت: "پاره‌کم به‌کارده هیتم بۆ تۆوکردن، چاندن، دروینه و پرکردنی گه‌نجینه‌کم له‌دانه‌ویله، به‌و شیوه‌یه‌ش له‌هیچ شتیک که‌مم نابیت". به‌لام کاتیک میوانه نه‌خواراوه‌که ده‌گات، هه‌موو په‌نجه‌کانی پیاوه‌که به‌هه‌ده‌ر ده‌پۆن.

ئه‌وه‌ی که‌گوئی هه‌یه بۆ بیستن، لیگه‌پێ با بیستی.
هه‌ول مه‌ده‌ه پێگه‌که‌کورت بکه‌یته‌وه، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌ک گه‌شت بکه، که‌هه‌ر کرداریکت زه‌ه‌وییه‌که به‌پیت بکات و دیعه‌نه‌سروشتییه‌که جوانتر بکات.
هه‌ول مه‌ده‌ه ببیته‌مامۆستای کات. ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ره‌مه‌هه‌بچنیت، که‌ده‌میک نییه‌چاندووته، ئه‌وا سه‌وز ده‌بیت و خوشی به‌که‌س نابەخشیت.
ئه‌گه‌ر به‌بی ترس و دل‌نیایی بریار بده‌یت، ساتی پیشکه‌شکردنه‌که‌دوا بخه‌یت، ئه‌وا میوه‌که‌ده‌گه‌نیت.

له‌به‌ر ئه‌وه، پێز له‌کاتی نیوان چاندن و دروینه‌بگه‌.
چاوه‌پێی په‌رجووی گۆپین بکه.
هه‌تا دانه‌ویله‌که نه‌کریته‌فرنه‌که‌وه، ناتوانریت پێی بگوتریت نان.
هه‌تا وشه‌کان نه‌گوترین، ناتوانریت پێیان بگوتریت شیعر.
هه‌تا ده‌زوه‌کان به‌ده‌سته‌کانی ئه‌و که‌سه نه‌چندرین، که‌کاری له‌سه‌ر ده‌کات، ناتوانریت پێی بگوتریت به‌رگ.

که‌ی ئه‌و کاته‌هات، که‌به‌خشیشه‌که‌ت پیشانی خه‌لکی بده‌یت، سه‌رسام ده‌بن و به‌یه‌کدی ده‌لێن: "ئه‌وه‌پیاویکی سه‌رکه‌وتووه، چونکه‌هه‌موو که‌س ئاره‌زووی به‌ره‌مه‌ی په‌نجه‌کانی ده‌کات".

كەس پرسىياري نرخی بەرھەمەكە ناكات، چونكە ئەوانەي كارى خۇيان بە خۇشەۋىستىيەۋە دەكەن ئەفراندنيان بە گور و تىنيك پر دەكەن، كە چاو تواناي بينينىي نىيە. ھەر بە شيۋەي تەنافبازيک، كە بەبى ھىچ پەنجىكى ديار بە ئاسماندا بەسەرکە وتووي دەپوات و، كاتىكىش دىتەۋە خوارى، ۋەك سروشتيانە ترين شتى جيهان دەبيندريت.

لە ھەمانكاتدا، ئەگەر كەسيك بوپرى پرسىنى ھەبىت، ۋەلامەكە ئەمە دەبىت: بىرم لە كۆلدان كردهۋە، پىموابوو ئىدى خودا گويم لى ناگريت، زۆرينەي كات دەبوو ئاراستە بگورم، لە حالە تەكانى دىكەشدا پىگەكەم ون دەكرد. سەرەپاي ھەموو شتىك، پارەۋەكەم دۆزىيەۋە و بەردەوام بووم، چونكە پىموابوو ھىچ پىگەيەكى تر نىيە، كە ژيانى پى بگوزەرىتم. فىرى ئەۋە بووم كە دەبىت، كام پرد بپەرىندريتەۋە و كام پرد بسوتىندريت.

من شاعير، جووتيار، ھونەرماند، سەرباز، باوك، بازركان، فروشياري، مامۇستا، سىياسەتمەدار، دووربين و كەسيكم كە تەنھا ئاگادارى مال و مندالم دەكەم.

ئاگادارى ئەۋەم، كە چەندىن خەلكى لە من بە ناوبانگتر ھەن و، زۆرينەي كاتيش بە تەۋاۋەتى شايانين. بە شيۋەيەك لە شيۋەكان، تەنھا دەرکەۋتەيەكى لەخۇبايى بوون و پەرۇشيە و، بەرگەي تاقىكردنەۋەي كات ناگريت.

سەرکەۋتن چىيە ؟

ئەو، كە ھەموو شەيئە بىلەن بىرلىكتە ئاشۇنىڭ ئۈستىگە
سەر جىڭى خەۋەر كەت.

ئەوجا ئەلمىرا، كە ھىشتا پىيوابو
سووپايەكى پر لە فرىشتە لە
ئاسمانەكانەو دىنە خواری بۆ پارىزگار كردن
لە شارە پىرۆزەكە، گوتى:

"باسى پەرچوومان بۆ بكە".

له وه لاما گوتی:

په رجوو چیه؟

دهتوانین به چهند شیوهیهك پیناسه ی بکهین: وهك شتیك، كه به پیچه وانه ی یاساكانی سروشت ده پروات؛ راسپاردهیهك له ساته كانی تهنگوچه له مه دا؛ چاره سهر و تارمایی؛ پووبه پووبوونه وه ی چاوه پرواننه كراوی مه حال؛ یان وهك ده ستتیوه ردانی دوا یین سات له و كاته دا، كه میوانه نه خوازراوه كه ده گات.

هه موو ئه و پیناسانه راستن، به لام په رجوو ته نانه ت ئه وانه ش تیډه په رینیت: شتیكه، كه له ناكاو دلمان پرده كات له خوشه ویستی. كاتیكیش ئه وه پرووده دات، هه ست به پیزیکی زور ده كهین له به رامبه ر ئه و به ره كه ته دا، كه خودا پیی به خشیوین.

نه م پوژهمان بده ری، خودایا، پوژانه ی په رجوو بییمان.

گەر تەنانەت تواناي تېبىنىكىردىنىشىمان نەبىت، لەبەر ئەۋەى مىشكىمان
جەنجالە و سەرنجىمان لە كاريكى مەزىندا چىركىردۈتەۋە. گەر تەنانەت تەۋاۋ
سەرقالى ژيانى پۇژانە بىن و بزىنن، كە دەبىتە ھۆى گۆپىنى پارەۋەكەمان.
كاتىكىش، كە غەمبار بوۋىن، يارمەتىمان بدە چاۋەكانمان بىكەينەۋە و
ژيانى چۈاردەورمان بىبىنن: گەشانەۋەى گوللىك، ئەستىرەكانى ئاسمان،
چىپىنى گۆرانى دوورى بالندەيەك، يان دەنگى نىزىكى منداللىك.

يارمەتىمان بدە تىبگەين، كە شىتگەلىكى گىرنگ ھەن و دەبىت بەبى
يارمەتى ھىچ كەسىك بىاندۇزىنەۋە، ھەستىش بە تەنىايى و بى سوۋى
نەكەين، چۈنكە تۆ لەگەلماندايت، ئامادەيت دەستمان بىگىت، ئەگەر ھات و
پىمان كەۋتە چاللىكەۋە.

يارمەتىمان بدە بەسەر ترسەكەماندا زال بىبىن و بەرەۋ پىش بىپۈن و،
ئەۋ شىتانەش، كە پۈۈن ناكىرنەۋە بەبى پىۋىستى لىكدانەۋە و زانىنى ھەموو
شىك قبول بىكەين.

يارمەتىمان بدە تىبگەين، كە ھىزى خۆشەۋىستى لە ناكۆكىدايە،
مانەۋەى خۆشەۋىستىش لەبەر ئەۋەيە، كە دەگۆپىت، نەك لەبەر ئەۋەى كە
ھەر لە جىگەى خۆى دەمىننەۋە و پۈۋەپۈۋى ھىچ مىلماننەك نابتەۋە.

لەۋەش تىبگەين، كە ھەر جارىك بىنىمان زەبوۋن زۆردار بوو و زۆردار
زەبوۋن بوو، بزىنن كە گەۋاھى پەرجوۋىەكىمان داۋە.

يارمەتىمان بدە تىبگەين لەۋەى كاتىك قاچەكانمان ماندوو دەبن، لەبەر
ھىزى دلمانە، كە دەتوانىن لەسەر پۇشستىن بەردەۋام بىن، كاتىكىش دلمان
ھىلاك دەبىت، ھىشتا بەھۆى ھىزى باۋەپمانەۋە دەتوانىن بەردەۋام بىن.

یارمە تیمان بدە لە بینینی هەر دەنکە لمیکی بیاباندا بە لگە ی پەر جووی
جیاوازی ببینن، لە وە شە وە ئازایە تیمان بدەری خۆمان وە ک خودی خۆمان
قبول بکەین. لە بەر ئە وە ی هەر چۆن، کە دوو دەنکە لمی ک لە یە کدی ناچن،
ئە بە و شیوە یە ش هیچ دوو مرقۆشێ ک وە ک یە کدی بیر ناکە نە وە و کرداریان بە
هە مان پێگە نابێت.

یارمە تیمان بدە بێ فیز بین کاتی ک وە ردە گرین و شادمان بین کاتی ک
دە بە خشین.

یارمە تیمان بدە تیبگە یین لە وە ی ژیری لە وە لامانە دا نییە، کە
دە ماندریتە وە، بە لکو لە نهینی ئە و پرسیارانە دایە، کە ژانمان دە و لە مە ند
دە کە ن.

یارمە تیمان بدە هەر گیز دیلی دەستی ئە و شتانه نە بین، کە پیمانوا یە
دە یانزانین، چونکە ئێمە زۆر کە م لە بارە ی چارە نووسە وە دە زانین و، پەنگە
ئە وە ش بەرە و هە لە نە کردن پابەریمان بکات، وامان لێ بکات لە چوار شتە
سەرەکییە باشە کە سوودمە ند ببین: ئازایە تی، کە شخە یی، خۆشە ویستی و
هاورپێیە تی.

ئە م پۆژە مان بدەری، خودایا، پۆژانە ی پەر جووییمان.

هەر چۆن چە ندین پارە و هە یە بۆ گە یشتن بە لووتکە ی چیا یە ک، ئاواش
چە ندین پێگە هە یە بۆ گە یشتن بە ئامانجە کە مان. یارمە تیمان بدە ئە و
پارە وە بدۆزینە وە، کە شایانی شوینکە و تنە و خۆشە ویستیشی تیدا

يarmه تيمان بىدە خۆشە ويستىيە خە وتووه كەى ناو خۆمان بە ئاگا
بەينىنە وە بەر لە وەى خۆشە ويستى ناو خە لكى راجلە كىتىن. تەنھا ئە و كاتە
دە تۈانين خۆشە ويستى، پەرۋشى و پىز بۇ خۆمان رابكىشىن.

يarmه تيمان بىدە جەنگە كانى خۆمان، ئە و جەنگانەى كە لە دژى ويستى
خۆمان رابكىشراوينە تە ناوى و، ئە و جەنگانەى كە ناتۈانين خۆمانيان لى
لابدەين، چونكە چارە نووس خستۈنيە تە پارە وە كە مان، جىابكەينە وە.

هيواخوازم چاۋە كانمان بىرىنە وە تا بىينين، كە هىچ دوو پۇژىك لە يە كدى
ناچن. ھەر پۇژە و پەر جووى جىاۋازى خۆى دە ھىننىت، كە وامان لى دە كات
ھە ناسە بىدەين، خە ون بىينين و لە بەر خۇردا پىاسە بىكەين.

هيواخوازم گۈيكانىشمان بىرىنە وە تا ئە و وشە دژانە بىيستىن، كە
لە ئاكاۋ لە دە مى يە كىك لە ھاۋە لە كانمدا دەردە پەرپىن، گەرچى تە نانەت ئىمە
داۋاى ئامۇژگارى ئە و مان نە كىردوۋە و ناشزانىت لە و ساتە دا چى بە پۇخى
ئىمە دا گوزەر دە كات.

كاتىكىش دە ممان كىردە وە، هيواخوازم تەنھا بە زوبانى مرقۇ قسان
نە كەين، بە لكو بە زمانى فرىشتەش، بلىين: "پەر جوو لە دژى ياساكانى
سروش ت ناخولقئىت؛ ئە وە تەنھا ئىمەين وا ھەست دە كەين، چونكە لە
ياساكانى سروشت نازانين".

كاتىكىش ئە وە مان بە دەستھىنا، هيواخوازم بە پىزە وە سەرمان
بچە مىننە وە و بلىين: "من كوئىر بووم، بە لام ئىستاكە دە بىينم. لال بووم،
بە لام ئىستاكە دە پە يقم. كەر بووم، بە لام ئىستا دە بىيستم. چونكە خودا

پەر جووی خۆی لە ناو مندا ئا فراند و، هە موو ئە و شتانه ی پیمو ابوون
لە دە ست چوون، گە رانه وه."

پەر جوو دە مامکە کان دادە درپێت و هە موو شتێک دە گۆرپێت، بە لām پێگە
نادات بزانی چ ی لە پشتی دە مامکە کانه وه یه.

پەر جوو پێگە دە دات بە بێ ئازار لە دۆلی سیبەری مەرگ هە لیبین، بە لām
پیمان نالیت کام پێگە یه بە ره و چیاکانی شادی و پووناکیما ن دە بات.
ئە و دەرگایانه دە کاته وه، کە قفلێ مە حالیا ن لی درآبوو، بە لām کلیل بو
کردنه وه یان بە کارنا هیئت.

چوار دە وری خۆره کان بە هە ساره دە گرپێت تا خۆره کان هە ست
بە ته نیایی نه کە ن لە گە ردووندا، لە هە مانکاتدا پێگە ش نادات هە ساره کان زۆر
نزیك ببه وه تا خۆره کان لە ناویان نه بات.

بە کار دانه ویلە دە گۆرپێت بە نان، بە ئارامی ترێ دە گۆرپێت بە شە راب و،
مردن دە گۆرپێت بە ژیا ن لە پێگە ی خەونی زیندووبوونه وه.

لە بەر ئە وه، ئە م پۆژە مان بە ده ری، خودایا، پۆژانه ی پەر جووی پیمان.
بشمانبە خشه ئە گەر هە میشه توانای ناسینه وه یما ن نه بوو.

ئەوجا پياويك، كە گوئي بۇ دەنگى جەنگە كە

دەگرت، كە لە پشتى ديوارەكانى

شارەكەو دەھات و ترسى

خيزانەكەى ھەبوو، گوتى:

"باسى نيگەرانيما بۇ بكە".

له وه لاما گوتی:

هیچ هه له یهك له نیگه رانیدا نییه.

له گه ل ئه وه شدا ناتوانین کاتی خودا زهوت بکهین، ئه ویش به شیكه له
مه رجی مرقو، که ده یه ویت چهنده به خیرایی بتوانیت ئه و شته ی که
ده یه ویت وه ریبگریت.

یان به پیری بکهین ئه گه ر بووه هوی ترسمان.
ئه مه ئیدی له مندالییه وه ده ست پی ده کات، هه تا ده گاته ئه و کاته ی
ده گهینه ئه و ته مه نه ی که ئیمه جیاوازیمان له گه ل ژیان نابیت. چونکه
چه ندیک به تووندی به ساتی ئیستاوه گری بدریین، ئه و هه میشه به نیگه رانی
چاوه پوانی که سیک، یان شتیك ده بین.

چون ده توانیت به دلکی به سۆز بلیت هیمن بیت و به بی دهنگی و دور
له په شوکان و ترس و پرسیاره بی وه لاما هکان له په رجووه کانی ئه فراندن
پابمینیت؟

نیگه رانی به شیكه له خوشه ویستی، له بهر ئه وه ش نابیت سه رزه نشتی
بکریت.

چۆن دەتوانىت بە كەسىك بلىيت نىگەرەن نەبىت لە كاتىكدا لە خەونى
خۇيدا پارە و ژيانى خۆى دابىن كىردووە و بەلام هېشتا هېچ ئەنجامىكى
نەبىنيووە؟ جووتيار ناتوانىت زنجىرەى وەرزهكان خىرا بكات تا بەرى ئەو
دارە بخوات، كە چاندوويەتى، بەلكو بە ئاڧرامى چاوەپى دەكات تا وەرزی
دروينە و پايز دەگات.

ئایا چۆن دەتوانىت داوا لە جەنگاوەرەك بکەیت بەر لە جەنگىك هەست
بە نىگەرەنى نەكات؟

تا ئەم ساتە و هەتا پادەى شەكەتبوون مەشقى كىردووە، باشتىن هەولە
خۆى داوە و، هەروەها لەو بىروايەشدايە كە ئامادەيە و دەشتىسىت، كە
پەنگە هەموو پەنجەكانى بەهەدەر بىروات.

نىگەرەنىش هەر لەگەڵ لە دايكبوونى مەوقدا چاوى بە ژيان هەلەينا.
لەبەر ئەوەش، كە ناتوانىن بەسەرىدا زال بىبن، دەبىت فېر بىبن لەگەلدا
بژىن — هەر وەك چۆن فېر بووين لەگەڵ لافاودا هەلەكەين.

ئەوانەى كە ناتوانن فېرى بىبن، ژيان بۆيان دەبىتە كابووسىك.
ئەو شتەى كە دەبىت زۆر پىي شادمان بن — لە هەموو ئەو كاتژمىرانەدا،
كە پۆرىك دروست دەكەن — دەبىتە نەفرىنىك. دەيانەبىت كات خىرا
تېپەپىت، نازانن ئەمە واش دەكات زووتر بە ميوانە نەخوازراوە كە ئاشنا
بىبن.

تەنەت لەوەش خراپتر، لە هەولياندا بۆ وەلانانى نىگەرەنى، شتەگەلەك
دەكەن، كە زياتر نىگەرەنىيان دەكات.

ئە و دایکە ی کە چاوە پوانە منداڵە کە ی بگەرێتە وە بۆ ماله وە، دەست بە ویناکردنی خراپترین شت دەکات.

عاشق بە م شیوە یە بیر دەکاتە وە: "خۆشە ویستە کە م هی منە و منیش هی ئە و م. لە پێگە فراوانە کاندایە دوویدا گەر پام، بە لام نە مدۆزییە وە". لە گەڵ پەتەبوون لە هەر کونجێک و پرسیارکردن لە هەر کەسیک، کە ناتوانییت وە لامی پرسیارە کە م بداتە وە، پێگە بە نیکە رانیی ئاسایی خۆشە ویستی دە دە م ببێتە هیوا براوی.

ئە و کرێکارە ی کە چاوە پوانی خواردنی بەرە مە ی پەنجە کانیە تی، هە وڵ دەدات خۆی بە کرداری دیکە پەر بکاتە وە، کە هەر یە کێک لە و فەرمانانە لە ساتی زیاتری چاوە پوانی نزیک ی دەکە نە وە. زۆر ناخایە نیی، کە هەر تاکە نیکە رانییە ک لە گەڵ یە کێکی دیکە کۆ دە ببێتە وە و دە بنە نیکە رانییە کی گەرە، بە و شیوە یە ش وای لی دیت کە ئیدی ناتوانییت ئاسمان و ئە ستێرە کان و منداڵە کانی ببینی، کە یاری دەکە ن.

بە و شیوە یە ش دایک و عاشق و کرێکار، هە موو لە گوزەرانی ژیا نیان دە وە ستە ن و زۆر بە سادە یی پیشبینی خراپترین دەکە ن؛ گوێ لە دەنگۆ دە گرن و سکالای ئە وە دەکە ن، کە پۆژە کان ناکو تا دەردە کە ون. دە بنە دە ست درێژ بە سەر هاوپی و خیزان و فەرمانبەرە کانه وە. بە خراپی نان دەخۆن، ئیتر ئە گەر نان خواردنیکی زۆر بێت، یان هەر نە توانن هیچ شتی ک بە قورگیاندا بەرنە خواری. لە شە ویشدا سەریان دەخە نە سەر سە رینە کانیان، بە لام ناتوانن بخە ون.

لەو خالە تەشدا نىگەرانى پەچە يەك دەچنىت، كە تەنھا چاۋەكانى پۇج
لېۋەى دەبىنن.

ماندوويىش چاۋەكانى پۇجى لە ئاست بىننىدا لىل كىدوۋە.
لەو خالە شدا، يەككە لە خراپترىن دوزمەكانى مرقاىەتى خۇى
دەردەخات: پاراىى.

پاراىى دەگات و دەلىت:

"ئىستا چارەنووست ھى مە. وات لى دەكەم چاۋ بۇ ئەو شتانه
بگىزىت، كە بوونيان نىيە.

"شادى ژيانىشت ھى مە. لە ئىستا بەدواۋە، دلت ئاشتى ناناسىت،
چونكە پەرۋشى دەكەمە دەرەۋە و جىگەكەى دەگرەۋە.

"ۋا دەكەم ترس لە جىهاندا بلاۋ بىتتەۋە، واش لە تۆ دەكەم، كە
بىرسىت، بەبى ئەۋەى بزانىت بۆ. پىۋىست ناكات بزانىت بۆ، تەنھا پىۋىستە
بە ترساۋى بىننىتەۋە و بەو شىۋەيەش ترس تىر بگەيت.

"كارەكەشت، كە جارىك لە جاران بەخشىش بوۋە، من دەيبەم بۆ خۆم.
خەلكانى دىكە دەلىن، كە تۆ بوۋىت بە نموۋنە، چونكە زۆر خۆت ماندوۋ
كىدوۋە و، تۆش بەدەم سكالاكەيانەۋە پىدەكەنىت و سوپاسيان دەكەيت.

"بەلام لە دلتدا، من پىت دەلىم، كە كارەكەت بوۋە بە ھى من و بۆ
دوورخستەۋەت لە ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بەكارى دەھىنم — لە
ھاۋپىكانت، لە كورپەكەت، لە خۆت.

"گرانتر کار بکه و به و شیوه یه ش پښویست ناگات بهیر بکه پته وه، له وه گرانتر کار بکه، که پښویسته، به و شیوه یه ش ده توانیت هه ور گوږه ران پښکه وه بووه ستینیت.

"خوشه وه یستییه که شت، که پښتیک له پښان دهرکه وته یه گی وږه ی پسرور بوو، نیستاکه هی منه. نه و که سه ش، که خوشت ده ویت ناتوانیت به ساتیکیش به جیت بهیلیت، چونکه له دلدا ده لیم: "وریا به، په نگه بهوات و هرگیز نه که رپته وه."

"کورپه که شت، که جارتیک له جاران پاره وی خوی له جیهاندا گرتوته بهر، نیستاکه هی منه. دلی پر له نیکه رانی ناپښویست ده گم تا وای لښ بیت تامی سه رکه شی و مه ترسی نه کات، تا وای لښ بکات هه ست به نازار بکات هر کات ناشادمانی کردیت و هه ستیکی تاوانباری له دلدا به جی بهینیت، که نه یتوانیوه به پښی بوچوونه کانی تو بږی."

له بهر نه وه، نیکه رانیش به شیکه له ژبان، هرگیز پښکه هه ده ده ست به سه ردا بگړیت.

نه که رلیت نژیک که وته وه، بلښ: "من نیکه رانی سبه ی نیم، چونکه خودا له وږیه و چاوه پوانی من ده کات."

نه که ره وه ولی دا قایل بکات، که کردنی چه ندین کار ژباننکی به به ره مت پښی ده به خشیت، بلښ: "پښوېستم به کاته بو ته ماشا کردنی نه ستیره کان تا هه ست به سروشت بکه م و بتوانم کاره که ی خوم به باشی نه نجام بدهم."

ئەگەر بە تارمايى بىرسىڭىز تۆي تىرساڭىز، بلىڭ: "مىرۇڭ تەنھا بە نان ناڭى،
بەلكو بە ھەريەك لە ووشانە دەڭى، كە لە دەمى خودا دىنە دەرى".

ئەگەر پىي گوتىت پەنگە خۇشەويستەكەت ئەگەر پىتەو، بلىڭ:
"خۇشەويستەكەم مەنە و منىش ئەوم. بە پووبار شوانىي پانەكەي دەكەت و
لە دووريشەو ھەر گويم لە گۆرانى چىپنەكەيەتى. كاتىكىش گەپايەو بۇ
مالەو، ماندوو و شادمان دەپىت، منىش خواردنىكى بۇ دروست دەكەم و
تەماشاي خەوتنەكەي دەكەم".

ئەگەر گوتى كۆرەكەت پىز بۇ ئەو خۇشەويستىيە دانانىت، كە پىت
بەخشيوو، لەو ئەمدا بلىڭ: "ورىيى لە پادە بەدەر پۇج و دل وىران دەكەت،
چونكە ژيان كردارى ئازايەتییە و، كردارى ئازايەتییە ھەمىشە كردارى
خۇشەويستىيە".

بەو شىوہیە نىگەرانى لە كەناردا وەلا دەنىيت.
نىگەرانى ون نابىت، بەلام ژىرىي مەزنى ژيان فىرمان دەكەت، كە
دەتوانىن ئەو شتانە زەوت بکەين، كە دەيانەو پىت بمانكەنە كۆيلەي خويان.

ئەوجا پياويكى گەنج گوتى:

"پيمان بلى داھاتوو چى لە خو گرتووہ".

لەو ئەمدا گوتى:

هەموومان دەزانين چى لە داھاتوودا چاۋەپوانمان دەكات: ميوانە
نەخۋازراۋەكە، كە دەشت لە ھەر كاتر مۆيىدا بەبى ئاگادار كەردنە ۋە بىت و
دەلت: "ۋەرە لەگەلم".

چەندىكىش لى ناپازى بىن، ھىچ ھەلباردەيەكى تىرمان لە بەردەستدا
نەيە. ئەوجا لە ۋەساتەدا، شادىيە مەزەنەكەمان، يان غەمبارىيە بەسۈيكەمان،
ئاور بۆ پابردوۋ دەداتە ۋە ۋەلامى پىرسىيارەكە دەداتە ۋە: "ئايە
خۆشەويستى تەۋام بەخشى؟"

دەبىت خۆشەويستى بىەخشىن. من تەنھا باسى خۆشەويستى كەسىكى
دىكە ناكەم. خۆشەويستى ۋاتە كرانە ۋە بۆ پەرچوۋەكان، سەر كەوتنەكان و
بەزىنەكان، بۆ ھەموو شتىك كە پۆزانە پوودەدەن، كە ۋامان لى دەكەن
بەسەر پووكارى زەوييدا ھەنگاۋ بىيىن.

چۈر ھىزى نەبىندراۋ ھەرمانپەرۋاى پۆحمان دەكەن: خۆشەويستى،
مەرگ، دەسەلات و كات.

دەبىت خۆشەويستى بىەخشىن، چونكە خودا خۆشى دەۋىن.

ده بېټ ئاگاداری میوانه نه خوازراوه که بین، نه گهر به ته واوه تی له ژیان تیگه یشتبین.

ده بېټ له پیناوی گه شه کردندا ململانی بکهین، به لام به بی که وتنه داوی نه وهی که په نگه چ ده سه لاتی کمان له وه ده ست بکه ویت. نیمه ده زانین، که ده سه لاتی له و شیوه یه بی نرخه.

له کوتاییشدا، ده بېټ نه وه قبول بکهین، که نه گهر چی پوچیشمان نه مره، به لام له م ساهدا به هه موو گونجان و سنووره کانیه وه له توپی کاتدا گیراوه.

خه ونه که مان، نه و خواسته ی له پوچماندایه، له هیچ کوپوه په یدا نه بووه. که سیك له ویی داناوه. نه و که سه ش، که خوشه ویستییه کی پاکرڅه و ته نها شادمانی نیمه ی گهره که، ته نها له بهر نه وه وای کردووه، چونکه که ره سته ی دهرک پیکردنی خه ونه کانمان و خواسته کانمانی پی به خشیوین. کاتیک به ناو کاتی پر له ته نگوچه له مه دا گوزهرت کرد، له یادت بیت: په نگه جه نگیکی سه ره کیت دوړاند بیت، به لام پرگارت بووه و هیشتا لیږه یت.

نه وه سه رکه وتنه. شادمانی خوت دهربره و ئاهه نگ بۆ توانات بگیږه، تا به ره و پیش بجیت.

به خشنده خوشه ویستیت به سه ر خاك و کیلگه کاند، به سه ر شه قامه کانی شاره گهره که و گرده با و بیابانه که دا بیړژنه.

پیشانی بده، که خه م له هه ژاران ده خویت، به و شیوه یه ش بواری نه وه یان پی ده به خشیت، که چاکه ی خیرخوازیان پیشان بده یت.

بە زەببشت بە و دەولە مەندانە دا بێتە وە، کە برۆا بە هیچ شتێک و هیچ کە سێک ناکەن، گەنجینە کە یان پڕ لە دانە وێڵە و صندوقە کانیاں پڕ لە خەرجی دەکەن، بە لām سەرە پای هەموو ئەوانەش، ناتوانن خۆیان لە تەنیا یی پزگار بکەن.

هەرگیز هەلی دەر خستنی خۆشە ویستی لە دەست مەدە، بە تاییەت بۆ ئەو کە سەنە ی کە لێت نزیکن، چونکە ئێمە هەمیشە وریای ئەوین، کە ئازاریان نە دەین.

خەڵکیت خۆش بویت - چونکە خۆت یە کەم کە س دەبیت، کە قازانج لەو بکەیت. جیهانی چوار دە ورت خەڵات دەکەن، گەر تەنانەت یە کە مچار بە خۆشت بلییت: "ئەوان لە خۆشە ویستی یە کەم تێناگەن".

خۆشە ویستی پێویستی بە تێگە یشتن نییە. پێویستی بە پیشاندانە. لە بەر ئەو، ئەو ی داها توو لە خۆی گرتوو، بە تەواوەتی دەکە ویتە سەر توانای خۆشە ویستیت.

بۆ ئەو مەبەستەش، دەبێت برۆای تەواوت بەو هەبیت، کە ئەنجامی دە دەیت. پێگە مەدە خەڵکانی تر بلیین: "ئەو پێگە یە باشتەر". یان "ئەو پێگە یە ئاسانتره".

گەرەترین دیاری کە خودا پێیی بە خشیووین، هیزی بریار دانە. ئێمە هەموومان لە مندالییە وە پێمان و تراوێ ئەو ی کە دەمانە ویت مەحاله. بە لām لە گەڵ تێپەراندنی سالد، کینه و ترس و تاوانیش تێدە پەرینین.

خۆت لەوێ ئازاد بکە. سە ی نا، ئەمشە و نا، بە لکو ئیستا.

وہ کو گوتم: زۆرینہ مان لەو باوہ پەداین ئەگەر بە ناوی خەونەکانمانەوہ
 ھەموو شتێک لە پشتەوہ بەجێ بهێڵین ئەو کەسانە ئازار دەدەین، کە
 خوشمان دەوین.

بەلام ئەوانە ی کە بەراستی باشی ئێمەیان دەوێت دەیانەوێت شادمان
 بین، گەر تەنانت لەو شتینەگەن، کە ئەنجامی دەدەین و، گەر تەنانت لە
 یەکەم جاریشدا بە ناوی ترس و بەلێن و فرمیسکەوہ ھەولی وەستانی
 بەرەوپێش چوونمان بدەن.

پێویستە سەرکەشی ئەو پۆژانە ی کە دین لە رۆمانسیەت پەر بکری،
 چونکە جیھان پێویستی بەوہیە؛ لەبەر ئەوہ، کاتیکی سواری زینی
 ئەسپەکەت بوویت، ھەست بەو ھەوایە بکە، کە لە دەموچاوت دەدات و
 کەیف لەو ھەستی ئازادییە وەر بگرە.

بەلام لەیادی مەکە، کە گەشتیکی درێژت لەبەردەمە. ئەگەر بەتەواوەتی
 خۆت بۆ رۆمانسیەتی ئەوہ بەدەستەوہ بدەیت، پەنگە بکەویت. ئەگەر جار
 بە جار نەوہستیت تا خۆشت و ئەسپەکەشت بھەوینەوہ، ئەوا پەنگە
 ئەسپەکەت لە تینوودا یان لەبەر شەکەتی بمریت.

گوێ لە -با- کە بگرە، بەلام ئەسپەکەت لەیاد مەکە.

ھەر کاتیش شتەکان باش دەرکەوتن و خەونەکەت لە بەدیھاتندا بوو،
 دەبیئت لە ھەموو کاتیکی ئاگادارتر بیت. چونکە ھەر کات خەریکبوو
 خەونەکەت بەدی بیئت، پەنگە تووشی ھەلە یەکی قیژەون ببیئت.

ده بینیت خه ریکه بگه یته شوینیک، که پیشتر چهند که سیک کی کم پپیان
تیخستووه، پیشت وا ده بیست شایانی ئه و شتانه نه بیت، که زیان
پیتده به خشیت.

ته واوی ئه و کۆستانه ی که هاتوونه ته ریگه ت و هه موو ناخوشیه کان و
قوربانیه کانت له یاد ده چیّت. له بهر ئه و هه سستی تاوانباریه ش، ده شیت
نائاگایانه ته واوی ئه و شتانه ویران بکه یت، که ماوه یه کی زۆرت پی چوووه بۆ
دروستکردنیا.

ئه وه ترسناکترین کۆسته، چونکه ده سته به رداربوونی سه رکه وتن
پرشیگییه کی پیروزی تیدا یه.

به لام ئه گه ر که سیک له وه تیبگات، که شایانی ئه وه یه بۆ ماوه یه کی درێژ
ملمانی له پیناودا کردووه، بۆی ده رده که ویت، که به ته نیا به و شوینه
نه گه یشتووه و ده بیست ریز له و ده سته بگریّت، که رابه ری کردووه.

ته نها ئه و که سه ی توانای شانازی کردنی هه یه به هه ر هه نگاو یکییه وه، که
ده بینیت ده توانیت له نرخ ی خۆی تیبگات.

ئەوجا پياويك، كە خويندەۋارى دەزانى و
شىتگىرانە ھەۋلى نووسىنى ھەر شتىكى دەدا
كە قىتتىيەكە دەيگوت، بۇ ھەۋانەۋە ۋەستا،
ھەستى دەكرد، كە لە جورە غەيبوبەيەكدایە.
گۆرەپانەكە، دەموچاۋە ماندوۋەكان،
پياۋە ئاينىيەكان، كە بەبى دەنگى گوييان دەگرت
ھەموويان لە بەشى خەۋنىك دەچوون.

ئەوجا تا بۇ خۇى بسەلمىنىت ئەۋەى كە
ئەزموۋنى دەكات راستىيە،
پرسى:

"باسى دلسۆزيمان بۇ بكە".

لەۋەلامدا گوتى:

دەشيت دلسۆزى لەگەل دوكانىكدا بەراۋرد بىكرىت، كە گولدانى گەۋرەى
جوانكارى دەفرۆشيت، دوكانىك، كە خۇشەۋىستى كېلەكەي پىن بەخشىۋىن.
ھەر يەكك لەۋ گولدانانە جوانن، چونكە جىاۋازن، ۋەك ھەموو كەسىك،
ھەموو دلۆپە بارانىك، ھەموو بەردىك، كە لە تەنىشت چىايەك دەخىرتە
خوارى.

ھەندىكجار، بەھۋى تەمەن، يان ھەندىك كەموكۈپى دەرك پىن ئەكراۋەۋە،
رەفەيەك لار دەبىت و دەكەۋىت. خاۋەنى دوكانەكەش بە خۋى دەلىت:
"سالەھايەكم لە تەمەن و خۇشەۋىستى خۇم تەرخان كرد بۇ كۆكردنەۋەى
ئەمانە، بەلام گولدانەكان خىانەتيان لى كردم و شكان".

پىاۋەكە دوكانەكەى دەفرۆشيت و دەپۋات. دەبىتە كەسىكى تال و
گۆشەگىر، پىيۋادەبىت، كە ئىدى بېۋا بە ھىچ كەسىك ناكات.
راستە ھەندىك گولدان دەشكىن - بەلىنىكى دلسۆزى دەشكىت. لەۋ
حالەتەدا، باشتىن شت ئەۋەپە پارچەكان كۆيكەيتەۋە و قىزىيان بەدەيت،
چونكە ئەۋەى كە دەشكىت ھەرگىز ۋەك خۋى لى نايەتەۋە.

بەلام ھەندىكجار ھۆكارى لاربوون و كەوتنى پەفەيەك بە تەواوەتى لە پىشتى مەبەست و ئامانجى مرقۇفە وەيە: پەنگە ھۆكارەكەى زەمىنلەرزە، داگىركردنى دوژمن، يان ھەلەشەيى كەسىك بىت، كە دىتە ناو دوكانەكەو و تەنھا چاوبۇ ئەو شوینە دەگىرپىت، كە دەيەوئىت بۆى بچىت.

ژنان و پياوان سەرزەنشتى يەكدى دەكەن بۆ پوودانى ئەو كارەساتە. دەلئىن: "دەبوو كەسىك پىشبینى پوودانى ئەو دەى بکردبا". يان: "ئەگەر من ئاگادارى ئەو شوینەم بکردبا، نەمدەھىشت ئەو كىشانە پووبدەن".

ھىچ شتىك ھىندەى ئەو لە راستىيەو دەور نىيە. ئىمە ھەموومان دىلى دەستى دەنكەكانى كاتىن، ناشتوانىن دەستيان بەسەردا بگرىن.

كات تىدەپەپىت و پەفە كەوتووەكەش چاك دەكرىتەو.

ئەو گولدانانەى دىكە، كە لە جىھاندا بۆ جىگەى خۆيان دەجەنگن لەوئى دادەنرىن. دوكاندارە نوپكە، كە تىدەگات لەو دەى ھىچ شتىك ھەمىشەيى نىيە، خەندە دەكات و بە خۆى دەلئىت: "ئەو تراژىدىايە ھەلىكى بۆم پەخساند و منىش ھەول دەدەم باشتىن سوودى لى وەربگرم. كارى وەھای ھونەر دەدۆزمەو، كە ھەرگىز پىموانەبوو بوونيان ھەبووبىت".

جوانى دوكانى فرۆشتنى گولدانى جوانكارىيەكە لە ھەر گولدانىكدا بە نايابى ديارە، بەلام كاتىك گولدانەكان بە تەنىشت يەكدىيەو دادەندرىن، پىكىيەك دەخولقئىنئىت، كە پەرچى كارى دروستكەر و نىگار كىشەكە دەداتەو.

دەشیت ەەر کارىكى ەونەرى بە سادەىى بلى: "دەمەوئیت تىبىنى بکرىم
و لىرە دەپۆمە دەرەوہ". بەلام ئەو ساتەى دەیەوئیت ئەوہ بکات، دەبیتە
کۆمەلىك پارچەى شکاو، کە ەىچ نرخىكى نابیت.

ەەر چۆن بۆ گۆلدان بەو شىوہیە، بۆ ژن و پیاوانیش ەەر ەمان شتە.
کاتىك لەمە تىدەگەین، لە کۆتایى پۆژەکەدا بە تەنىشت دراوسىكەمانەوہ
دادەنىشین و بەپۆزەوہ گوئ لەوہ دەگرین، کە دەیەوئیت بىلئیت و ئەوہ
دەلئین، کە پئویستە بىبىستت. کە سىشمان ەول نادەین فیکرەى خۆمان
بەسەر ئەوئى تردا بسەپئین.

لە پشتى ئەو چىایانەوہ، کە ەۆزەکان لىك جیا دەکەنەوہ، لە پشتى ئەو
دورىیەوہ، کە جەستەکان لىك جیا دەکاتەوہ، کۆمەلگەى پۆحەکان بوونى
ەە. ئیمەش بەشیکین لەو کۆمەلگە، لەو کۆمەلگەى دا شەقامگەلىك نىیە
تا خەلکى بە گوئنى وشەگەلىكى بى حیکمەتەوہ بەسەرىدا گوزەر بکەن،
تەنھا ئەو پارەوانە بوونیان ەە، کە شتە دوورەکان پیکەوہ گرى دەداتەوہ
و ەندىکجار پئویستە لەو زیانە چاک بکرىتەوہ، کە بەبۆنەى کاتەوہ لى
کەوتوہ.

لەبەر ئەوہ، ئەو عاشقەى دەگەپتەوہ ەەرگیز بى برپا نابى، چونکە
دلسۆزى ھاوہلى ەەر ەنگاوئىکى دەکات.

ئەو پیاوہش، کە دوئى وەك دوژمن دەبیندرا، چونکە جەنگىك
ەلگىرسابوو، ئەمپۆ ھاوپىیە لەبەر ئەوہى جەنگ کۆتایى پى ھاتوہ و ژيان
بەردەوامە.

ئەو كۆپەي كە پۇشتوۋە دەگەپتەۋە، بەلام گەپانەۋەكەي بە
 دەۋلەمەندبوۋنى ھەموو ئەۋ ئەزموۋنانەيە، كە لە پىگەكەيدا فىريان بوۋە.
 باۋكى بە باسكى كراۋەۋە لە ئامىزى دەگىت و بە خزمەتكارەكانى دەلىت:
 "باشترىن پۇبى بۇ بىنن و ئەنگۈستىلەيەك لە پەنجەي بكن و سەندەل
 بكنە پىكانى؛ چونكە كۆپەكەم مردبوو و ئىستا دووبارە زىندوو بوۋەتەۋە.
 ون ببوو و ئىستا دۆزراۋەتەۋە".

ئەوجا پياويك، كە برۆكانى كات نيشانەى كىردبوو و
جەستەى ئەو برىنانە نيشانەى كىردبوو، كە
چىرۆكى ئەو جەنگانەى دەگىپرايەو، كە بەشدارى
تىدا كىردبوو، گوتى:

"باسى ئەو چەكانەمان بۆ بكە، كە دەبىت لە كاتى
لە دەستدانى ھەموو شتىكدا بەكارى بەينىن".

لەو ەلامدا گوتى:

لە ھەر شوينىك دلسوزى ھەبوو، چەك بەكار نايت.

ھەموو جۆرە چەكەكان ئامىرى كەسانى نەگريس، چونكە ئامىرى مەزىنى
ژىر نىن.

پەگى دلسوزى لە پىزدايە و پىزىش مەيودى خوشەويستىيە،
خوشەويستىش ئەھرىمەنەكانى ئەندىشە دەكاتە دەرەو - كە بىرە بە ھىچ
شتىك و ھىچ كەسىك ناكات - لەجىي ئەو ەش پاكىرى بۆ سەرىجەمان
دەگىرپتەو.

كاتىك مەزىكى ژىر دەيەوئە كەسىك لاواز بكات، يەكەمجار باو ەپ بەو
كەسە دەھىنئەت، كە خوى بەھىزە. كەسەكەى دىكەش دەكەوئە داوى
بەرەنگارى كەسىكەو، كە زۆر بەھىزترە و دەپوخىت.

كاتىك مەزىكى زىرەك دەيەوئە كەسىك نزم بكاتەو، يەكەمجار وا لەو
كەسە دەكات بە بەرزترىن چىاي جىھاندا سەرىكەوئە تا سەراوى ئەو ەى لا
دروست بكات، كە زۆر بەھىزە. كەسەكەى دىكەش پىيى وا دەبىت، كە ئەو
ھىشتا دەتوانئەت بەرزتر بىرات و خوى لە چالەكەدا نوقوم بكات.

کاتیک مرقیکی ژیر ئاره زوی شتیک دهکات، که هی که سیکی تره،
کومه لیک شت و دیاری پی ده به خشیت. که سه که ی دیکه هینده شتی بی
سوودی له به رده ستدا ده بییت، که وای لی دیت هه موو شتیکی تر له ده ست
بدات، چونکه هینده سه رقاله ناتوانیت شته کانی خوی بیاریزیت.

کاتیک مرقیکی زیره ک بوی نادۆزیت هه پکا به ره که ی پلانی چی
داده نییت، هیرشیک ده بات. ئیمه هه میشه ئاماده یی به رگری له خومان
بکه یی، چونکه هه موومان به ترس و ههستی ئه وه وه ده ژین، که که سی
به رامبه ر خوشی نه وین.

پکا به ره که ی - نه گه ر هه رچه نده ش زنگ بییت - پاریزراو نییه و
له به رامبه ر ئه و توو په ییه دا کاردانه وه یه کی له پاده به ده ر توندوتیژی ده بییت.
بۆ ئه و مه به سته ش، ئه و چه کانه ده رده خات که پییه تی، به و شیوه یه ش
پیاوه زاناکه بوی ده رده که ویت خالی به هیزی و لاوازی ئه و چیه . ئه و جا،
به پیی کاردانه وه ی چاوه پوانکراو، مرقه زاناکه ده زانیت هیرش به ریت یان
بکشیت هه .

ئا به م شیوه یه ئه وانه ی که خۆ به ده سته وه ده ر و زو به زیو ده رده که ون،
ئه و که سانه ده به زینن، که به هیز و به ده سه لاتن.

هه ندیکجار مرقی زنگ جه نگاوه ر ده به زینیت، به لام جه نگاوه ریش
مرقی زانا ده به زینیت. بۆ خولادان له مه، وا باشه به دووی ئه و ناشتی و
هیمنیه دا بگه ریت، که به جیاوازی له نیوان مرقه کاندای بوونیان هه یه .
پیویسته که سی بریندار له خوی بپرسیت: "نایا دل پرکردن له کینه و
هه لگرتنی ئه و باره قورسه له گه ل خۆمدا نرخه هه یه ؟"

بەو شیۆە یەش سوود لە جۆرایەتی خوشەویستی کەسیک وەر دەگریت -
بەناوی بەخشینەو. ئەمە یارمەتی دەدات لە ھەموو ئەو پوسیاکردنە
بەرزى بکاتەو، کە لە تینی جەنگدا گوتراون، پسواکردنی ئەو کاتە ھەرزوو
دەسپدریتەو، ھەروەکو چۆن شە با جی پئی لەسەر لمی بیابانەکان
دەسپیتەو.

کاتیك دەبەخشیت، ئەو کەسە ی پوسیای کردوویت ھەست بە زەبوونی و
شەرمەزاری دەکات لەبەرامبەر ھەلەکانیدا و دەبیته کەسیکی دلسۆز.
لەبەر ئەو، با ئاگاداری ئەو ھیزانە بین، کە دەمانجوولینن.

پالەوانی راستەقینە ئەو کەسە نییە، کە بۆ کاری ھەزن لە دایک بوو،
بەلکو ئەو کەسە یە، کە توانیویەتی لە چەندین شتی بچوک قەلغانیک لە
دلسۆزی بە چواردەوری خۆیدا دروست بکات.

بەو شیۆە یەش، کاتیك پکابەرە کە ی لە مەرگ، یان لە خیانتە پزگار
دەکات، ئاماژە و جوولە کە ی ھەرگیز لە یاد ناکریت.

خوشەویستی راستەقینە ئەو کەسە نییە کە دەلی: "پتویستە بە
تەنیشتمەو و بیت و منیش ئاگاداریت دەکەم، چونکە ئیمە دلسۆزی
یە کدین". بەلکو ئەو کەسە یە، کە تێدەگات دلسۆزی دەبیته دەست لە
دەستی ئازادی بپوات. و بەبێ ترس و خیانت، خەونی کەسی بەرامبەر
قبول دەکات و پیزی دەگریت، بپوا بە ھیزی گەورەتری خوشەویستی
دەکات.

ھاوپی راستەقینە ئەو کەسە نییە، کە دەلیت: "ئەمپۆ تۆ بریندارت

کردم و منیش غەمبارم"

دەلنیت: "ئەمۆ بریندارت کردم لەبەر ھۆکارگەلیک، که من لییان زانا نیم و بۆ تۆش ھەر بە ھەمان شیوەیە، بەلام دەزانم، که سبە ی دەتوانم پشت بە یارمەتی تۆ ببەستم. لەبەر ئەوەش غەمبار نابم".

ھاوڕێکەش وەلام دەداتەو: "تۆ ھاوڕێیەکی دلسۆزیت، چونکە ئەوەت گوت، که ھەستت پێی کرد. ھیچ شتێک لە ھاوڕێیەکی خراپتر نییە، که بە قبولکردنی ھەموو ھەلەکانمان سەر لە دلسۆزی دەشیۆینیت".

وێرانکەرترین چەک پم و ھاوھن نییە، که دەتوانیت جەستە بریندار بکات و دیوار لە بن بهینیت. قیزەونترین چەک وشەییە، که دەتوانیت بەبێ بەجیھێشتنی ئاسەواری خوین ژیانیک وێران بکات، بڕینەکانیشی ھەرگیز ساریژ نابن.

لەبەر ئەوە، با ببینە سەرکردهی زمانمان، نەک کۆیلەیی وشەکانمان. گەر تەنانت وشەشمان لەدژ بەکار ھات، با نەچینە جەنگیکەو، که ناتوانین ببەینەو. ئەو ساتەیی خۆمان دەخەینە ئاستی پکا بەرە نەگریسەکەمانەو، لە تاریکیدا دەست بە جەنگ دەکەین، لەو خالەتەشدا تاکە براوھ خودای تاریکی دەبیت.

دلسۆزی مروارییەکی ناو کۆمەلێک دەنکە لمە، تەنھا ئەوانەش دەیبینن، که لێی تێدەگن.

بەو شیوەیەش دەشیت تۆوچینی دووبەرەکی ھەزار جار بە ھەمان خالدا بڕوات و ھەرگیز ئەو خشلە، بچوکە نەبینیت، که ئەو کەسانە دەھیلتێتەو، که پێویستە بە یەکییتی بمیننەو.

ھەرگىز دىلىۋى بە زۆردارى، ترس، نادىيى، يان توقاندىن
ناسە پىندىت.

ئەۋە ھەلبىزاردىكە، كە تەنھا پۇجە بەھىزەكان تواناى ھەلبىزاردىنيان
ھەيە.

لەبەر ئەۋەش، كە ھەلبىزاردىنە، ھەرگىز پىگە بە خىانەت نادات، بەلكو
ھەمىشە بەخىشندە دەبىت لەگەل ھەلەكانىدا.

لەبەر ئەۋەى كە ھەلبىزاردەيە، بەرگەى كات دەگرىت و كىشەكان
دەگوزەرىنىت.

ئەوجا يەككە لە گۆيگرەكان، كە پياويكى
لاو بوو، بينى كە خەريكە خۆر دەچيtte خوار
ئاسۆوه و بەو زووانە چاوپيئەوتنەكەيان
لەگەل قبتىيەكە كۆتايى
پى ديت، پرسى:

"ئەي دورژمن چى؟"

له وه لاما گوتی:

ژیری راسته قینه خه فته له زیندوو و مردوو ناخوات. له بهر نه وه، نه و
جهنگه قبول بکه، که له سبهیدا چاوه پروانت دهکات، چونکه نیمه له پوخی
نه مر دروست بووین، که نه وهش هندی کجار ده مانخاته دۆخی وه هاوه، که
ده بیته به رهنگاری ببینه وه.

له و ساتانه دا، هه موو پرسیاره بی سووده کان وه لا بنی، چونکه ته نها
به رچاوی جهنگاوه ره که خاو دهکاته وه.

جهنگاوه ره له زهوی جهنگدا چاره نووسی خوی به پری دهکات، ده بی
خویشی بو نه وه به دهسته وه بدات. به زهیی بو نه وه که سانه ی پیا نوایه
ده بیته بکوژن و بمرن! وزه ی پیروژ ویران ناکریت؛ ته نها به ساده یی فوپی
خوی ده گوریت. پیاویکی زانای سهرده می کۆن گوتوویه تی:

"نه مه وه ک پلانیکی بلند قبول بکه و به ره و پیش برۆ. جهنگه کانی سه ر
زهوی نابنه پیناسه ی مرۆف، چونکه هه ر چۆن با ئاراسته ده گوریت، به خت و
سه رکه وتنیش ئاراسته ده گورن. دۆراوی نه مرۆ ده بیته براوه ی سبه ی، بو
به ودانی نه مه ش، ده بیته شه ر به شانازییه وه له ئامیز بگریته.

"هه روکو چۆن كه سىك به رگى نوئى ده پۆشئيت و كۆنه كان وه لا ده نئيت، به هه مان شئوه پۆحيش جه ستهى ماددى نوئى قبول ده كات و كۆنه كان به جئى ده هئئيت. ئه مه بزانه، نابئيت له پئناوى جه سته دا ئازار بچئيت."

ئه وه ئه و شه پهيه، كه ئه مشه و، يان سبهى پووبه پووى ده بينه وه. ميژوو ئه وه تۆمار ده كات، كه پووده دات.

به لام له بهر ئه وهى وا خهريكه به كۆتايى چاوپيكه وتنه كه مان ده گهين، نابئيت كات له وه دا به فيرۆ بدهين.

له بهر ئه وه، خه زده كه م له بارهى دوژمنه وه قسيان بكه م: ئه وانى به ته نيشتمان وه ده ياندۆزينه وه.

ئيمه له ژيانماندا پووبه پووى چه ندين پكا بهر ده بينه وه، به لام گرانتري به زاندين ئه وهيه، كه لئى ده ترسين.

ئيمه هه ميشه له هه موو شتيكدا چاومان به بهر بهر هه كانيكار ده كه وئيت، به لام ترسناك ترييان ئه وهيه، كه به هاوپيى خۆمانى ده زانين.

هه موو ئازار ده چيژين كاتيك شكۆمه نديمان هيرشى ده كرئته سه ر، يان بريندار ده كرئت، به لام ئه و كه سانه ده بنه هۆى مه زنتري ئازار، كه پيماناو بوو نموونه يه كن، كه ده بيئت شوينيان بكه وين.

كه سمان ناتوانين خۆمان له چاوپيكه وتنى ئه وان به دور بگريين، كه خيانه تمان لئى ده كه ن و له پاشه مله باسمان ده كه ن، به لام ده توانين خراپه كارى دور بخهينه وه بهر له وهى ده موچاوى پاسته قينهى خۆيمان نيشان بدات. ده شئيت هه ر په فتاريكى له پاده به ده ر ميهره بان چه قۆيه ك له

ژن و پیاوانی دڵسۆز کاریان بە وە نییە پرووی راستە قینە ی خۆیان پیشان بدەن، چونکە پۆحە دڵسۆزەکانی تر لە چەندایەتی و کەموکوڕییەکانیان تێدەگەن.

وریای ئە و کەسانە بە، کە هەمیشە دەیهوێت ئاسوودەت بکات. هەروەها وریای ئە و ئازارە بە، کە دەشییت خۆت ببیتە ھۆکاری بە ڕێگەدانی ھاتنە ناو وەوێ دڵیکی نەگرس و ترسنۆکانە بۆ ناو جیھانی تۆ. ھەر کات خراپەکاری ئە نجام درا، هیچ حیکمەتێک لە سەر زەنشترکردنی خەڵکانی دیکە دا نییە: ئە و کەسە ی کە دەرگاکی کرپەوێ خواوەنی ماله کە بوو.

پاشە ملە کەر چەندە شکستەنی بییت، ھێندە کردارەکانی مەترسیدار دەبییت. خۆت بۆ ئە و پۆحە لاوازانی بێ ھێز مەکە، کە توانای چاوپێکەوتنیان لە گەڵ پۆحیکی بە ھێزدا نییە.

ئە گەر کە سێک لە فیکرە و نموونە دا بەرەنگاری کردیت، ھەنگاو بنی و جەنگە کە قبول بکە، چونکە ملەلانی لە ھەموو ساتیکی ژیا نماندایە و ھەندیک جاریش وا پێویست دەکات، کە لە پووناکی پۆژدا پیشان بدریت.

بە لام ھەرگیز مەجەنگی تا خۆت بسەلمینیت، یان بۆ ئە وێ فیکرە کانت بە سەر کەسانی تردا بسەپینیت. جەنگە کە تەنھا وە ک ڕێگە یەکی پاککردنە وە ی پۆح و خاوینی ویستت قبول بکە. کاتی ک جەنگە کە کۆتایی پی ھات، ھەردوو لا وە ک براوێ دەر دەکەون، چونکە ھەردووکیان تاقیکردنە وە ی توانا و سنوورەکانی خۆیان کرد.

گەر تەنانەت يەكەم جارىش يەككىيان بلىت "دەيبەمەو" و ئەوى دىكە شيان غەمبار بىي و لە بىرى خۇيدا بلى "دەدۆپىم".

چونكە ھەردوو لا رېز لە نازايەتى و ھەتەرىي يەكدى دەگرن، كاتى ئەو ھەر دېتەو، كە دەست لە دەستى يەكدى پىياسە بكن، گەر تەنانەت پىويستىش بكات ھەزار سال چاوەپوانى بكن.

لە ھەمانكاتدا، ئەگەر كەسك تەنھا بىەويت ھانت بدات، تۆزى پىت بتەكىنە و بەردەوام بە. تەنھا لەگەل پكابەرىكى بە نرخدا بجەنگە، نەك لەگەل كەسكدا، كە فىل بەكاربەيتىت بۆ درىژەدان بە جەنگىك، كە دەمىكە كۆتايى پى ھاتوو، ھەر وەك چۆن ئەمە جار جارە پوودەدات.

سەختى لە و جۆرە، لە و جەنگاوەرانەو ھەلئادات، كە لە زەوىي جەنگدا چاويان بە يەكدى دەكەويت و دەزانن بۆچى لە وىن، بەلكو لەوانەو، كە سەركەوتن و بەزىن بۆ كۆتايى خويان بەكار دەھيئن.

دوژمن ئەو كەسە نىيە، كە بە شمشىرىكەو لە بەردەمتدا وەستاو. بەلكو ئەو كەسە، كە لە تەنىشتەو وەستاو و خەنجەرىكى لە پشتى خۆيەو شار دوو تەو.

گرنگترىنى جەنگ لە لايەن پۆحىكى شكۆدارەو ھەلئانگىرسىت، كە چارەنووسى خۆى قبول بكات. بەلكو گرنگترىن جەنگ ئەو يە، كە ئىستا ھەلگىرساو و زەوىي جەنگىيەكەى پۆحەكەيە و لەويدا چاكە و خراپە، نازايەتى و ترسنۆكى، خوشەويستى و ترس پووبەپووى يەكدى دەبنەو.

ھەرگىز وەلامى كىنە بە كىنە مەدەرەو، بەلكو بە عدالەت وەلامى

جىھان بەسەر دوزمەن و ھاو ەلدا دابەش نەكراو ە، بەلكو بەسەر لاواز و
ئازادا دابەش بوو ە.

بەھىز لە سەرکەوتندا بەخشندەيە.

لاواز دۆراو ەكان پىكەو ە كۆدەكاتەو ە، نازانىت، كە بەزىن تەنھا شىتىكى
كاتىيە. لە ناو دۆراو ەكاندا، بە پوالت لاوازترىن ەلدەبژىرن.
ئەگەر خەرىكبوو ەمان شت بەسەر تۆدا پووبدات، لە خۆت بېرسە ئەگەر
بەوئىت پۆلى قوربانى بە خۆت ببەخشىت.

ئەگەر وەلامەكە "بەلى" بوو، ئەوا ەرگىز لە تەواوى ژيانندا لەو
ەلېژاردنە ئازاد نابىت. ەروەھا دەبىتە نىچىرىكى ئاسان ەركات
پووبەپووى بىرارىك دەبىتەو ە، كە ئازايەتى گەرەك بىت. پەنگە وەك
براو ەيەك قسان بكەيت، بەلام دىمەنى بەزىو ەر لە چاو ەكانتدايە و ەموو
كەسىكىش تىبىنى دەكات.

ئەگەر وەلامەكە "نەخىر" بوو، لە شوئىنى خۆت بوو ەستە. وا باشترە
ەتا برىنەكانت چارەسەريان ئاسانە ياخى ببىت - گەر تەنانەت كات و
ئارامىشى گەرەك بىت.

چەند شەوئىكى بى خەو بەسەر دەبەيت و بىر دەكەيتەو ە: "مەن شايانى
ئەمە نىم".

يان بىر لەو ە دەكەيتەو ە، كە چ جىھانىكى نادادپەرەو ە، چونكە ئەو
بەخىرەتەت لى نەكراو ە، كە چاو ەپوانت دەكرد، يان ەست بە
شەرمەزارى دەكەيت لەبەرامبەر ئەو زەبوونىيەدا، كە لەبەرچاوى

به لام نه گهر به خیرایی خۆت بگریت، ئه وا کۆمه له که متیاره که ورده ورده ده جوولین و ده پۆن بۆ که سیکی تر ده گه پین تا پۆلی قوربانییه که ببینیت. ده بیت خۆیان هه مان وانه فیڕ بین، چونکه کهس یارمه تیان نادات.

له بهر ئه وه، دوژمنه کانت ئه و پکا به رانه نین، که له سه ر پێگه ت داندراون تا ئازایه تیت تاقی بکه نه وه. ئه وان ئه و ترسنۆکانه ن، که له سه ر پارچه وه که ت به جی هیلدراون تا خالی لاوازیت ده ربخه ن.

ئىستا شەو بالى بەسەر ناوچەكەدا كىشاوہ.
قبتىيەكە پرووى بۆ ئەو پياوہ ئاينيانە وەرگىرا
كە گوييان لە تەواوى ئەو شتانە گرتبوو، كە ئەو
گوتبوونى و پرسى گەر شتيكيان ھەبىت تاكو
بۆى زياد بكەن. ھەرسىكيان سەريان پراوہ شاند.

پراھیبہ کہ گوتی:

کاتیک پرابیہ کی مہ زن بینی کہ جولہ کہ کان بہ خراپی مامہ لہ یان لہ گہ لدا
دہ کریت، پویشٹ بؤ دارستانیک، ئاگریکی داگیرساند و نزاہ کی تایبہ تی
خویند، کہ تییدا داوای لہ خودا کرد خہ لکہ کی ہپاریزیت۔ خوداش
پہ رجوویہ کی بؤ نارد۔

دواتر، شاگردہ کی چوو بؤ بہ شیکی دارستانہ کہ و گوتی: "سہ رۆکی
گہ ردوون، من نازانم چۆن ئاگرہ پیروژہ کہ داگیرسیئم، بہ لام نزا تایبہ تیہ کہ
دہ زانم؛ گویت لیم بیت، تکایہ!" ئہ و جا دووبارہ پہ رجوویہ کہ پوویدایہ وہ۔
نہ وہ یہ ک تیپہ ری، پرابیہ کی دیکہ، کہ دہیبینی چۆن خہ لکہ کی
دہ چہ وسیننہ وہ، پویشٹ بؤ دارستانہ کہ و گوتی: "نہ دہ زانم چۆن ئاگرہ
پیروژہ کہ داگیرسیئم، نہ نزا تایبہ تیہ کہ ش دہ زانم، بہ لام ہیشتا شارہ زای
شوینہ کہ م۔ ئای خودایا، یارمہ تیمان بدہ!" ئہ و جا خوداش یارمہ تی دان۔
پہ نجا سال دواتر، پرابیہ کی پہ ککہ و تہ لہ گہ ل خودا قسہ ی کرد، گوتی:
"نہ دہ زانم چۆن ئاگرہ پیروژہ کہ داگیرسیئم و نہ نزا تایبہ تیہ کہ ش

دەزانم، تەنانت شوینی ناو دارستانە که شم بق نادۆزیتەو. هەموو ئەوێ دەتوانم ئەوێ بە چیرۆکە بگێرمەو و داوا لە خودا بکەم یارمەتیم بدات".

ئەوجا دووبارە پەرچوووە بە دیار کەوتەو.

بەرەو پیش بڕۆن و چیرۆکی ئەم ئێوارە بە بگێرنەو.

ئەوجا نیمامی مزگەوتی ئەل ئەقسا بەرێزەو چاوەپوانی پابییەکی هاوێتی بوو تا لە قسەکانی تەواو ببێت، دواتر گوتی:

پیاوی ئە دەرگای خانووی هاوێتیەکی دەشتەکی دا و داوای چاکەیکە لێ کرد:

"ئایا چوار هەزار دینارم دەدەیتێ تا قەرزێکی پێ بدەمەو؟"

هاوێتیەکی داوای لە ژنەیکە کرد هەرچی شتی بەنرخیان هەیە کۆی بکاتەو، بەلام هێشتا بەس نەبوو. دەبوو بڕۆنە دەرەو و سوالی پارە لە دراوسێکانیان بکەن تاکو بپێ پێویستیان ئامادە کرد.

کاتێک پیاوێک پیاوێک پۆشت، ژنەیکە تێبینی کرد مێردەیکە دەگری.

"ئایا بۆچی دەگری؟ ئێستا کە قەرزدارێ دراوسێکانمان، ئایا لەو دەترسیت، کە توانای دانەوێ ئەو قەرزمانە نەبێت؟"

"نەخیر، لەبەر ئەو نییە. من لەبەر ئەو دەگریم، کە ئەو هاوێتیەکی ئەزیز و خوشەویستە و هێشتا نازانم ئەو لە چ تەنگوچە لەمەیکایە. تەنها ئەو کاتە پێمانی، کە هات بۆ قەرزکردنی بێک پارە لە دەرگاکی دا."

لەبەر ئەوە، بەرھەو پێش برۆ و باسی
ئەم ئیوارەییە بۆ ھەموو کەسیک بکە،
بەو شیوەییەش دەتوانین یارمەتی براکەمان
بدەین، بەر لەوەی ئەو پێویستی پێی بێت.

كاتىكىش ئىمامەكە لە قسەكانى تەۋاۋ بوۋ، قەشە مەسىحىيەكە دەستى
بە قسەكردن كىرد:

تۆۋچىنىك پۇشت بۇ تۆۋكردن. كاتىك تۆۋى دەكرد، ھەندىك تۆۋكەۋتنە
قەراغ پىگەكە، بالندەكانى ئاسمانىش ھاتن تا ھەلىانېگرنەۋە. ھەندىكىش
بەسەر زەۋى بەردىندا پۇابوون، كە خۆلى تەۋاۋى لى نەبوۋ؛ ئەۋجا لەناكاۋ
ھاتنە دەرى، چونكە زەۋىيەكە بەباشى قوۋل نەبوۋ. بەلام كاتىك خۆر
ھەلھات، گەرمایەكى سوۋتەنى ھەبوۋ، لەبەر ئەۋەش، كە پەگى نەبوۋ،
سوۋتا. ھەندىكىش پۇانە ناۋ دىكەۋە، كاتىكىش دىكەكان گەشەيان كىرد و
گەۋرە بوون، تۆۋەكان بەريان نەبوۋ. ھەندىكىش چوۋنە سەر زەۋى بەپىت و
گەۋرە بوون و بەريان گىرت؛ بەرەۋ پىش چوۋن و ھەندىك سى بەر، ھەندىك
شەست و ھەندىكىش سەدىان پىۋە بوۋ.

لەبەر ئەۋە، چوۋىتە ھەر جىگەيەك تۆۋى خۆت بچىنە، چونكە ئىمە
نازانىن كام تۆۋە دەپوۋىت و نەۋەى داھاتوۋ گەشاۋە و پەۋنەقدار دەكات.
ئىستا شەۋ بالى بەسەر شارى قودسدا كىشاۋە و قىتتىيەكە داۋاۋى لە
ھەموۋان كىرد بگەپىنەۋە بۇ مالەكانىان و ھەموۋنەۋانە تۆمار بىكەن، كە

بیس توویانه، ئهوانهش، که خوینده وارییان نییه، ههول بدهن وشهکانیان له یاد بمینیت. بههه رحال، بهر له وهی ئاماده بووان برۆن، گوتی:

"وا بیر مه که نه وه من هاتووم تا ناشتی به سه ر زه وییدا بلابکه مه وه. نه خیر، له مشه و به دواوه، ئیمه به شمشیرکی شاراووه گه شت ده کهین، به وشیه یه ش ده توانین له گه ل ئه هریمه نه کانی که مبورده یی و که م تیگه یشتندا بجه نگین. ههول بده چهنده پیکانت هه لیانگرتی ئه وشمشیره له گه ل خۆتدا هه لبریت. کاتیکیش قاچه کانت توانایان نه ما، شمشیره که، یان ده ستنوسه که بده به که سانی تر، هه میشه خه لکانیک هه لبریره، که به های به کاره یانی شمشیره که یان هه بیّت.

"ئه گه ر گوندیک یان شاریک به خیره اتنی لی نه کردیت، له سه ر پۆیشتنه ناوه وه سوور مه به. به و پیکه یه دا بگه ریره وه، که لی وهی هاتوویت و تۆزی پیکانت بته کینه. چونکه ئه وان تاوانبار ده بن به دووپا تکرده وهی هه مان هه له بۆ چه ندین نه وه.

"پیرۆزکراو ئه وانهن، که ئه م وشانه ده بیستن، یان ئه م ده ستنوسه ده خویتنه وه، چونکه نه گریسی له سه ره وه بۆ خواره وه داگیر ده کات، هه یج شتیکی شاراووه ش نابیت، که بۆت ناشکرا نه کرابیت.

"له ناشتیدا به."

Paulo Coelho
MANUSCRIPT FOUND IN
ACCARA

Translated From English By:
Sirwan Mahmood

مالپه‌په‌په‌په‌په‌په‌په
PDF 4 Kurd

ENDESHE

www.endeshe.org

andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshalib>

07501026400

سڵێمانی - شەقامی مەسکۆ

تەلاری بازوگانی سێوانی نوێ

نەزمی چوارەم

ناوبەشی رۆژنێچێری و هونەری ئەندێشە